

รายงานวิจัยสถาบัน

เรื่อง

คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี THE STUDENTS QUALITY OF LIFE IN SURANAREE UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

ที่ปรึกษาโครงการ

นางเพ็ญพรรณ ปิয়ারมย์

ผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการ

นายกฤตธัช อันซีน

ส่วนกิจการนักศึกษา สำนักงานอธิการบดี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยสถาบันจาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

เมษายน 2557

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ชื่อเรื่อง : คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
ผู้วิจัย : นายกฤตธัช อันซีน
ปีที่พิมพ์ : 2557
แหล่งทุน : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์ 4 ประการ คือ (1) เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (2) เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีปัจจัยบุคคลแตกต่างกัน (3) เพื่อศึกษาความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี โดยจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2555 ชั้นปีที่ 1 – 4 จำนวน 407 คน ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ (1) นักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักนักศึกษา จำนวน 15 หอพัก มีประชากรทั้งหมด โดยแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยใช้ตารางเลขสุ่มตามหอพัก ได้กลุ่มตัวอย่าง 253 คน (2) นักศึกษาหอนอก ผู้วิจัยจะใช้การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญหรือตามความสะดวก (Convenience Sampling) โดยที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกหน่วยตัวอย่างโดยยึดหลักความสะดวก เป็นสำคัญ ผู้วิจัยเลือกคนที่พักอาศัยอยู่นอกมหาวิทยาลัยหรือกำลังอยู่บนถนนในช่วงเวลาที่ไปสอบถามเป็นจำนวน 154 คนแรกที่อยู่พบ หรือผู้วิจัยบังเอิญไปพบ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมี 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 เก็บข้อมูลปฐมภูมิจากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ขั้นตอนที่ 2 ข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ ข้อมูลเอกสารวิชาการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ขั้นตอนที่ 3 การเก็บข้อมูลโดยวิธี Focus Group และการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและชัดเจนยิ่งขึ้นโดยแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อยทั้งหมด 15 กลุ่ม จากนั้นนำข้อมูลที่วิเคราะห์ โดยข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานวิเคราะห์ ส่วนระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงอนุมาน ประกอบด้วย เปรียบเทียบความแตกต่างของคุณภาพชีวิต ได้แก่ การทดสอบ t – test การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of variance : ANOVA) การเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) ใช้วิธีของตุร์กี (Tukey HSD) และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากแบบสอบถามในส่วนสุดท้าย และจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นความต้องการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษามาจำแนก จัดหมวดหมู่ จัดเรียงลำดับตามความถี่ของข้อมูลจากมากไปน้อย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่มหาวิทยาลัยควรดำเนินการต่อไป

1. ด้านการเรียน มหาวิทยาลัยควรมีการปรับปรุงระบบการเรียนเสริมบททวนรายวิชาให้ครอบคลุมและทั่วถึง การเรียนการสอนให้มีความสุขไม่น่าเบื่อ และมหาวิทยาลัยควรปรับปรุงเทคโนโลยีภายในมหาวิทยาลัยให้เพิ่มจุดบริการอินเทอร์เน็ตให้ทั่วถึงและเพิ่มความเร็วของระบบอินเทอร์เน็ต

2. ด้านอาหารและโภชนาการ มหาวิทยาลัยควรมีการปรับปรุงโรงอาหารของมหาวิทยาลัยให้เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา พร้อมทั้งปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมสวยงามน่าใช้ และควรมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบเข้ามาควบคุมดูแลและตรวจสอบการจัดจำหน่ายอาหารของร้านอาหารในมหาวิทยาลัยอย่างสม่ำเสมอ ทั้งในด้านสถานที่ ภาชนะที่บรรจุอาหาร และอาหาร ให้สะอาด ถูกสุขลักษณะ มีคุณค่าทางโภชนาการ และมีราคาที่เหมาะสม

3. ด้านที่พักอาศัย มหาวิทยาลัยควรมีการพิจารณาสร้างหอพักของมหาวิทยาลัยให้เพียงพอ กับความต้องการของนักศึกษารวมทั้งการปรับลดจำนวนนักศึกษาที่เข้าพักต่อห้อง 2-3 คน

4. ด้านสุขภาพอนามัย มหาวิทยาลัยควรมีการปรับปรุงขยายบริการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี และมีการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

5. ด้านบริการพื้นฐาน มหาวิทยาลัยควรเพิ่มสถานที่สำหรับพักผ่อนให้นักศึกษาเพิ่มขึ้น พร้อมทั้งปลูกต้นไม้เพื่อเพิ่มความร่มรื่น และควรปรับปรุงกิจกรรมรยทของบุคลากรผู้ทำหน้าที่ให้บริการในด้านต่าง ๆ แก่นักศึกษารวมทั้งเพิ่มความรวดเร็วในการให้บริการแก่นักศึกษาอย่างทั่วถึง เป็นกันเอง และเสมอภาค

6. ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มหาวิทยาลัยควรปรับปรุงด้านระบบรักษาความปลอดภัยโดยการเพิ่มเทคโนโลยีทางด้านความปลอดภัย เช่น เพิ่มกล้องวงจรปิด การเพิ่มพนักงานรักษาความปลอดภัย รวมถึงกิจกรรมรยทของพนักงานรักษาความปลอดภัย การมีกฎระเบียบและข้อบังคับใช้อย่างเข้มงวด

7. ด้านจิตใจ มหาวิทยาลัยควรจัดให้มีกิจกรรมในหอพักและระหว่างหอพักให้นักศึกษาได้พบปะกัน มีกิจกรรมนันทนาการคลายเครียดในหอพักและระหว่างหอพักได้ และมหาวิทยาลัยควรจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้กับนักศึกษาเพศชาย เนื่องจากมีระดับคุณภาพชีวิตที่ต่ำกว่านักศึกษาหญิง

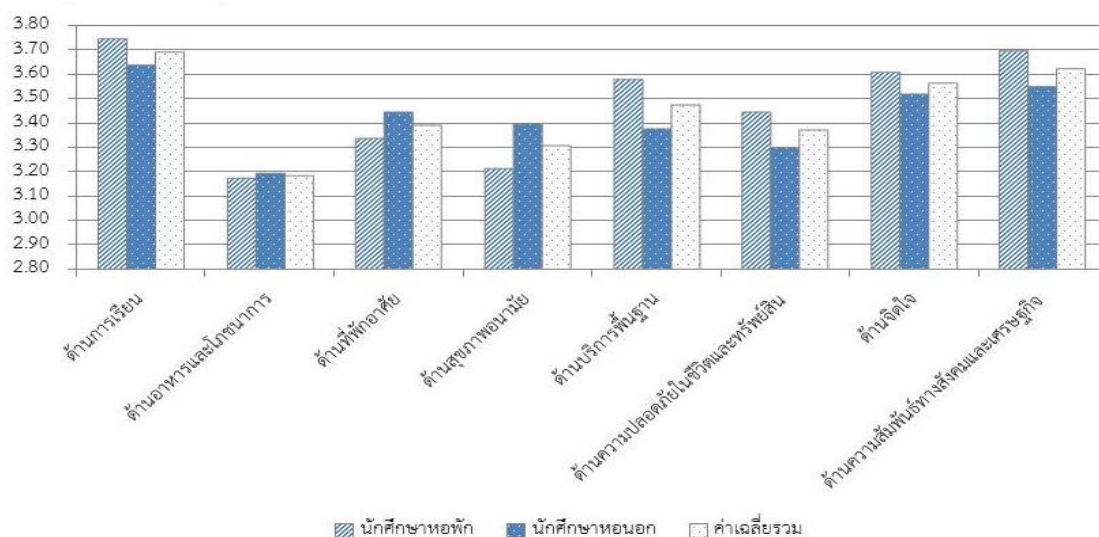
8. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ มหาวิทยาลัยควรนำนักศึกษา หรือแนะนำนักศึกษา จัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน โดยใช้วิชาความรู้ในสาขาที่ตนถนัด พัฒนา บริการ และสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน เช่น จัดอบรมเกี่ยวกับการสุขาภิบาลร้านอาหารเพื่อให้ประชาชนที่ประกอบธุรกิจร้านอาหารรอบ ๆ มหาวิทยาลัย จัดกิจกรรมค่ายอาสาต่าง ๆ ร่วมกับชุมชนรอบ ๆ มหาวิทยาลัย

สรุปผลการวิจัย

1. สรุปผลการศึกษาข้อมูลทั่วไป ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในหอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ร้อยละ 62.16 และพักอาศัยในหอพักเอกชนหรือบ้านพักพักนอกมหาวิทยาลัย ร้อยละ 37.84 มีจำนวนสมาชิกร่วมพักในห้องเดียวกันส่วนใหญ่ จำนวน 3 คนต่อห้อง ร้อยละ 46.44 รองลงมาคือพัก 2 คนต่อห้อง ร้อยละ 25.55 ส่วนค่าใช้จ่ายของประชากรที่ศึกษาพบว่าส่วนใหญ่มาจากพ่อแม่ผู้ปกครอง ร้อยละ 70.03 รองลงมาคือ จากพ่อแม่ผู้ปกครองและทุนการศึกษา ร้อยละ 25.55 เมื่อจำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายจำนวน 4,000 - 5,000 บาท ร้อยละ 36.86 รองลงมาคือ 5,001 - 6,000 บาท โดยประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 66.83 รองลงมาคือ ภาคเหนือ ร้อยละ 9.34 ซึ่งเกือบทั้งหมดของประชากรที่ศึกษา นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 96.56

2. สรุปผลการศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี สรุปได้ว่าคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวม 3.45 โดยนักศึกษาหอพัก มีค่าเฉลี่ย 3.38 และนักศึกษาหอนอก มีค่าเฉลี่ย 3.34 เมื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาหอพักกับนักศึกษาหอนอก พบว่า นักศึกษาหอพักมีระดับคุณภาพชีวิตที่ดีกว่านักศึกษาหอพักนอก ในด้านการได้รับบริการพื้นฐานที่ดีกว่า โดยนักศึกษาหอพักอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ย 3.58 ส่วนนักศึกษาหอนอกอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.38 เมื่อพิจารณาคุณภาพชีวิตในแต่ละด้านพบว่า นักศึกษาหอพักมีค่าเฉลี่ยของคุณภาพชีวิตที่สูงกว่านักศึกษาหอนอกเป็นส่วนใหญ่ยกเว้นคือ มีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่า 5 ด้านประกอบด้วยด้านการเรียน ด้านบริการพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านจิตใจ และด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ ส่วนนักศึกษาหอนอกมีค่าเฉลี่ยของคุณภาพชีวิตที่สูงกว่า 3 ด้านคือ ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านที่พักอาศัย และด้านสุขภาพอนามัย ดังที่ได้แสดงการเปรียบเทียบในแผนภูมิที่ 1

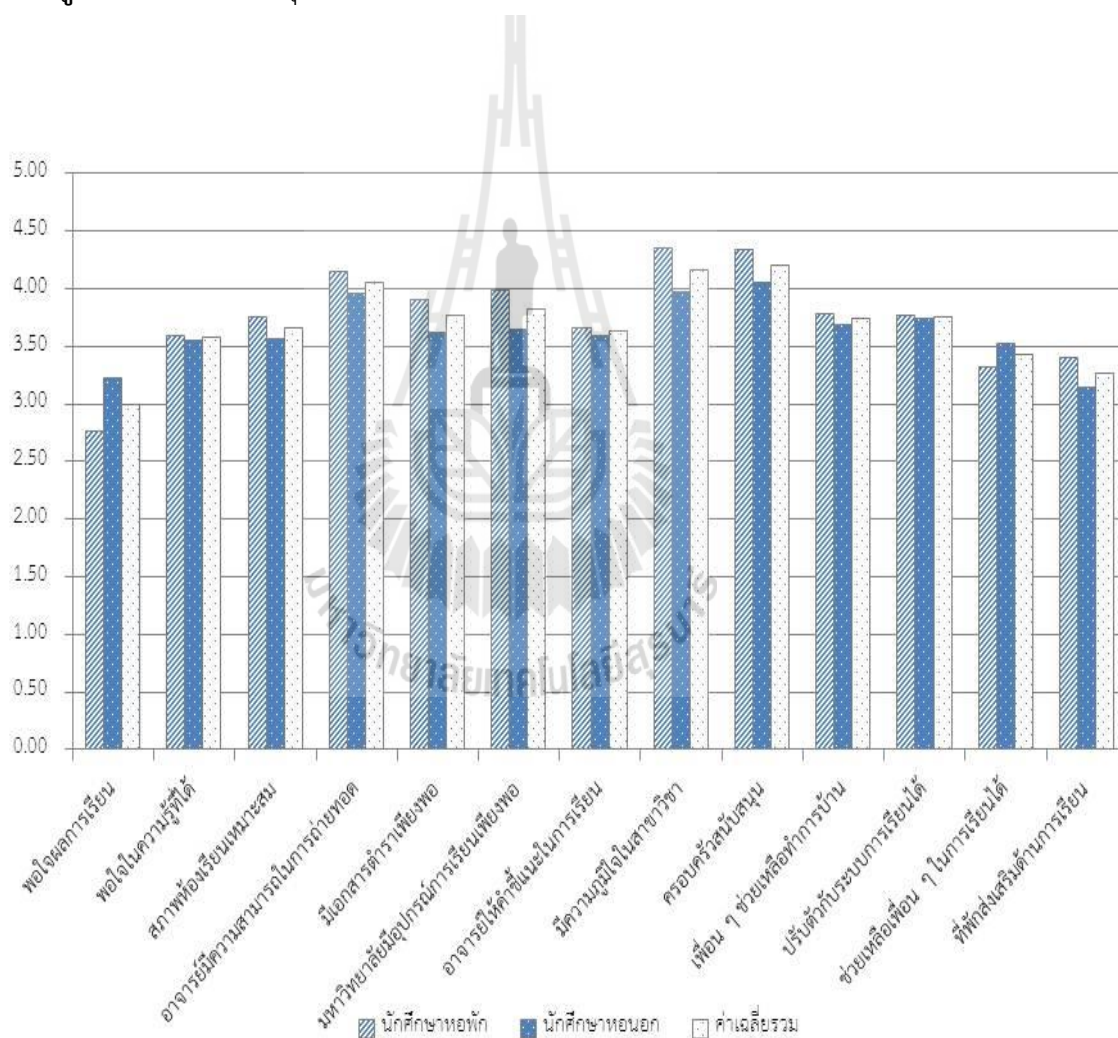
แผนภูมิที่ 1 เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาหอพักกับนักศึกษาหอนอก

เมื่อจำแนกคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในแต่ละด้าน เป็นรายข้อพบว่า

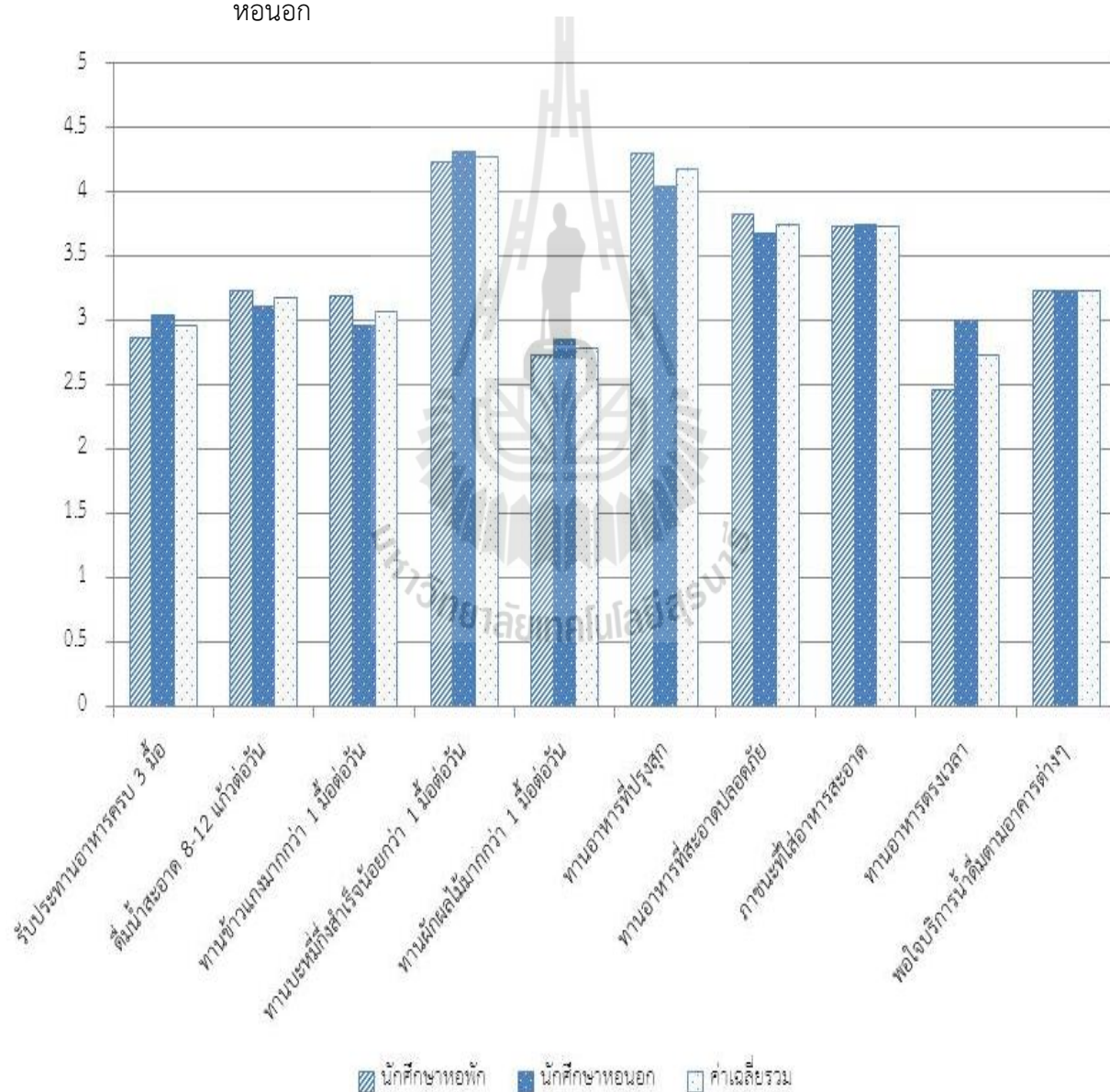
1) ด้านการเรียน ภาพรวมคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับดี 10 ข้อจากคำถาม 13 ข้อประกอบด้วยข้อคำถามที่ 2-11 ส่วนข้อคำถามที่ 1 12 และ 13 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง โดยข้อคำถามที่ 12 มีระดับคุณภาพชีวิตที่แตกต่างกันคือ การสามารถช่วยเหลือเพื่อน ๆ ในการเรียนได้ ซึ่งนักศึกษาหอพักนอกอยู่ในระดับดีส่วนนักศึกษาหอพักอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.58 และ 3.32 ตามลำดับ รายละเอียดดังแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิที่ 2 เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตด้านการเรียนของนักศึกษาหอพักกับนักศึกษาหอนอก

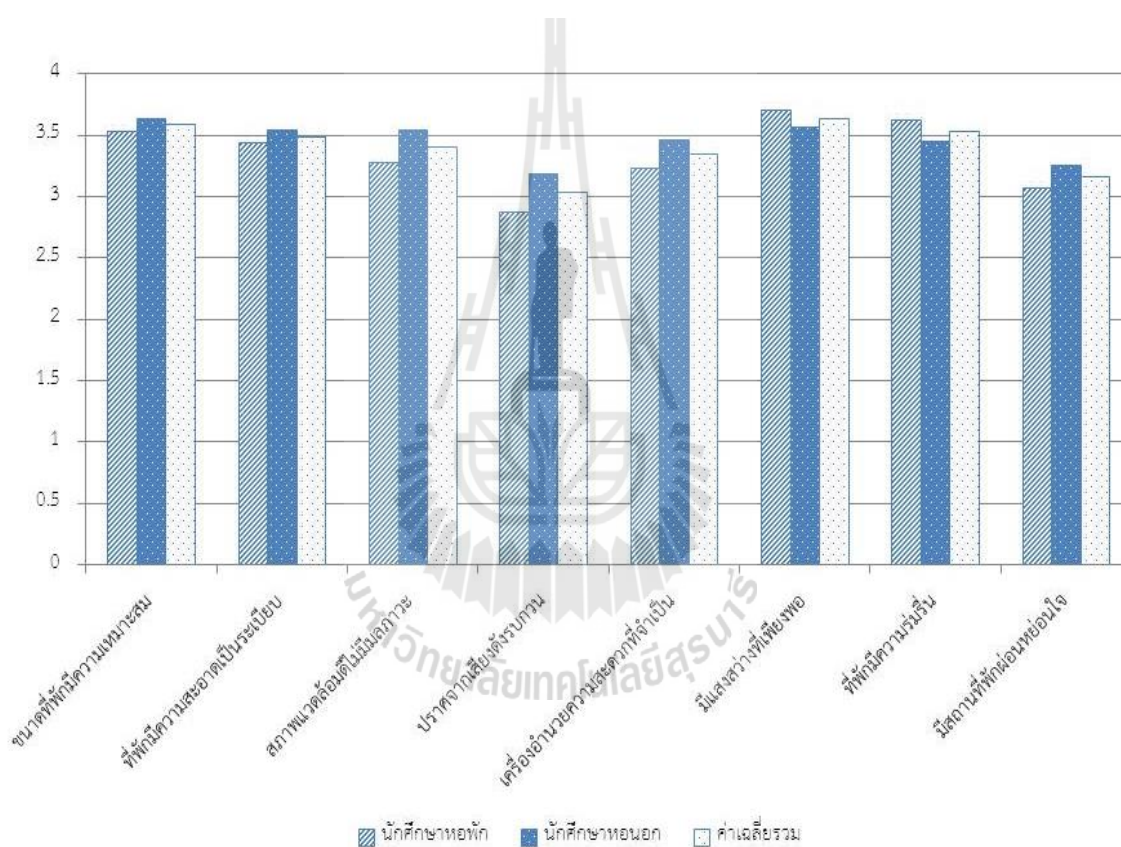
2) ด้านอาหารและโภชนาการ ภาพรวมคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษามีพฤติกรรมที่เหมาะสมในระดับดีดังนี้ นักศึกษามีการรับประทานอาหารที่ปรุงสุก รับประทานอาหารที่สะอาดปลอดภัย ภาชนะที่ใส่อาหารมีความสะอาดถูกสุขอนามัย และรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ ส่วนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมที่ควรปรับปรุงสำหรับนักศึกษาหอพักคือ การรับประทานอาหารที่ตรงเวลา โดยนักศึกษาหอพักอยู่ในระดับคุณภาพชีวิตอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ค่าเฉลี่ย 2.46 ส่วนนักศึกษาหอพักอยู่ในเกณฑ์ปานกลางค่าเฉลี่ย 3.00 รายละเอียดดังแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 3

แผนภูมิที่ 3 เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตด้านอาหารและโภชนาการของนักศึกษาหอพักกับนักศึกษาหอพัก

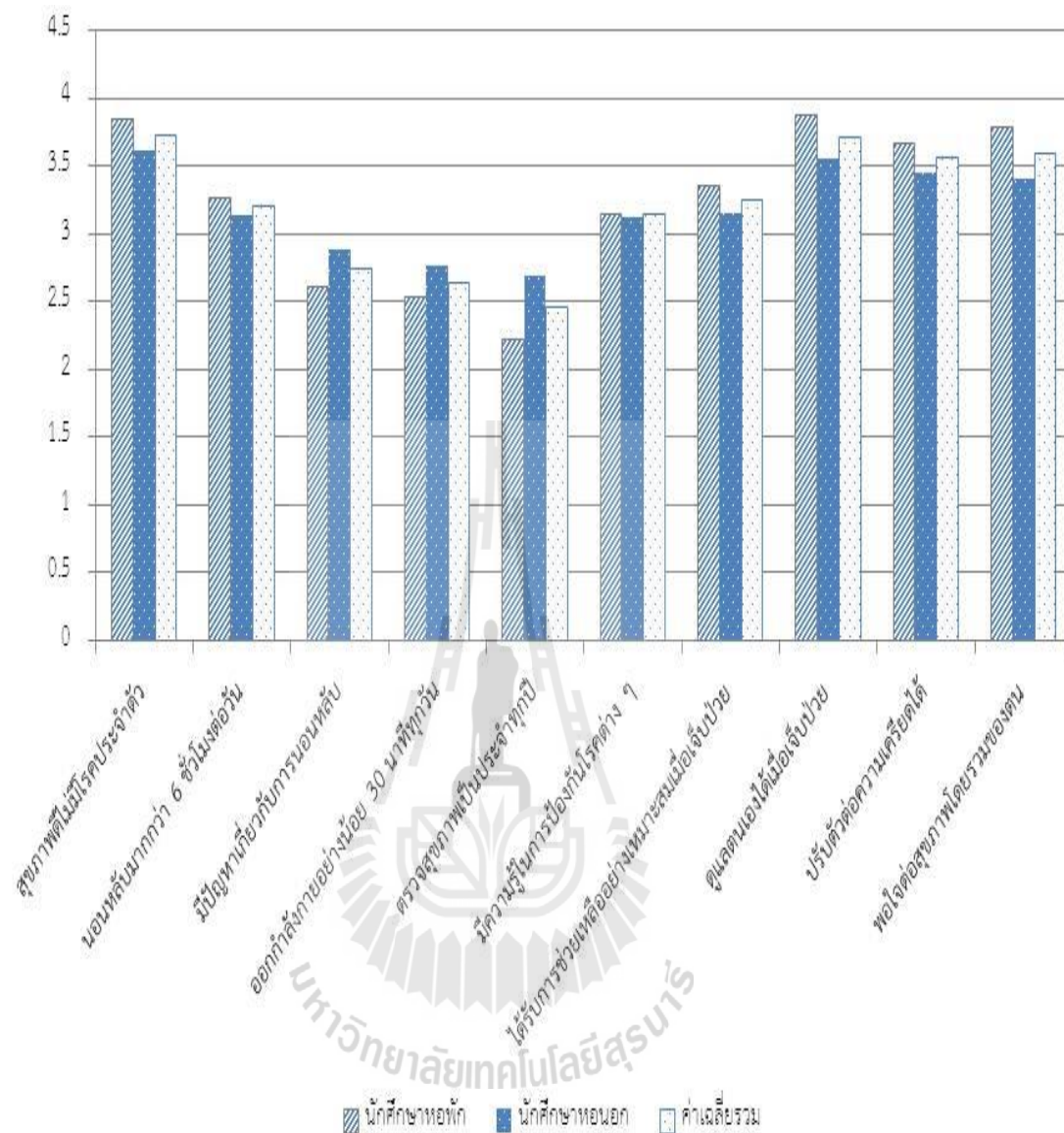
3) ด้านที่พักอาศัย ภาพรวมคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีข้อที่อยู่ในระดับดี 2 ข้อคือ ขนาดของห้องพักมีความเหมาะสม และมีแสงสว่างที่เพียงพอในที่พัก ส่วนประเด็นข้อคำถามที่มีระดับคุณภาพชีวิตแตกต่างกันโดยนักศึกษาหอพักอยู่ในระดับดีคือ ที่พักมีความสะอาดถูกสุขลักษณะและมีสภาพแวดล้อมที่ดีไม่มีมลภาวะซึ่งนักศึกษาหอพักอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่พักของนักศึกษาหอพักอยู่ในระดับดีคือ ที่พักอาศัยมีความร่มรื่น ซึ่งที่พนักศึกษานอกอยู่ในระดับปานกลาง รายละเอียดดังแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 4

แผนภูมิที่ 4 เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตด้านที่พักอาศัยของนักศึกษาหอพักกับนักศึกษานอก

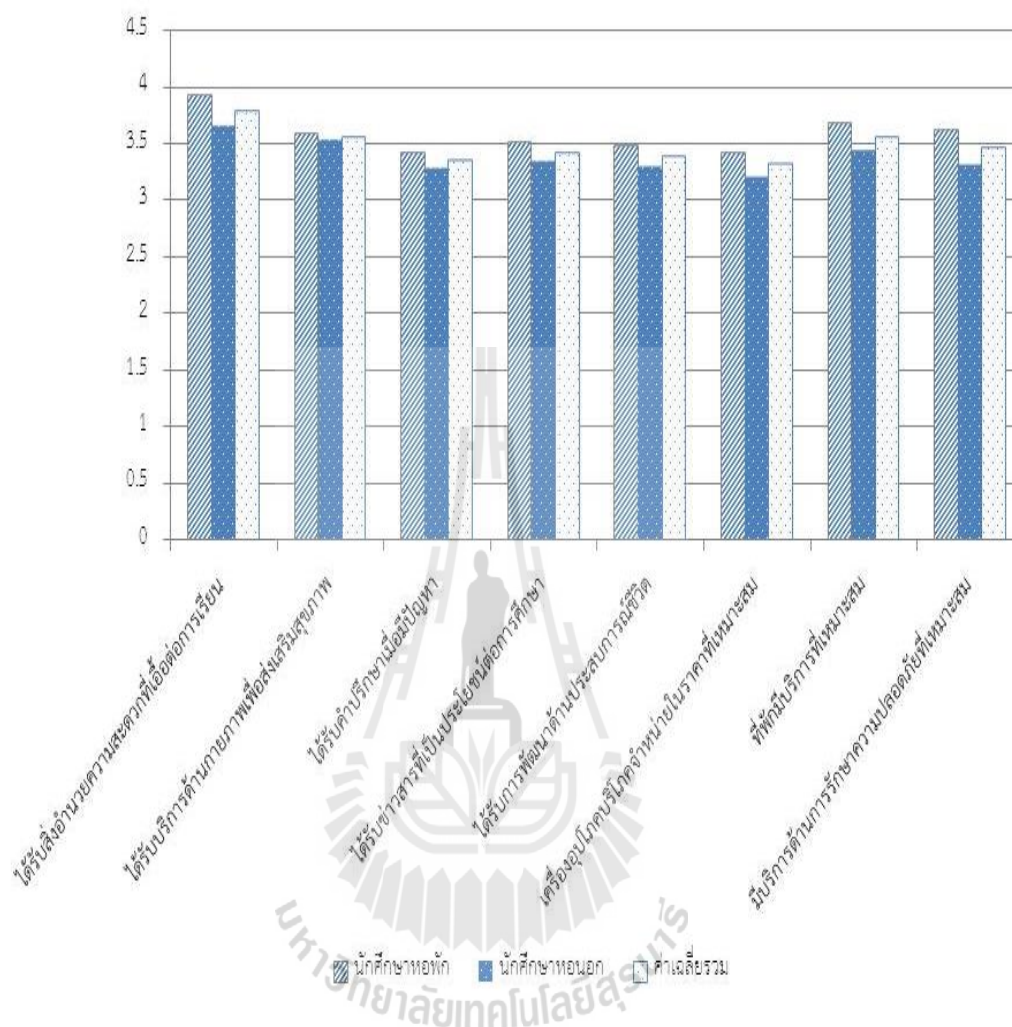
4) ด้านสุขภาพอนามัย ภาพรวมคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีประเด็นที่อยู่ในระดับดีคือ นักศึกษาไม่มีโรคประจำตัว และสามารถดูแลตนเองได้อย่างเหมาะสมเมื่อเจ็บป่วย ส่วนประเด็นคุณภาพชีวิตที่แตกต่างกันระหว่างนักศึกษาหอพักกับนักศึกษานอกคือ การปรับตัวต่อความเครียด และความพึงพอใจต่อสุขภาพโดยรวมของตนเอง โดยนักศึกษาหอพักอยู่ในระดับดี ส่วนนักศึกษานอกอยู่ในระดับปานกลาง รายละเอียดดังแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 5

แผนภูมิที่ 5 เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพอนามัยของนักศึกษาหอพักกับนักศึกษาหอนอก

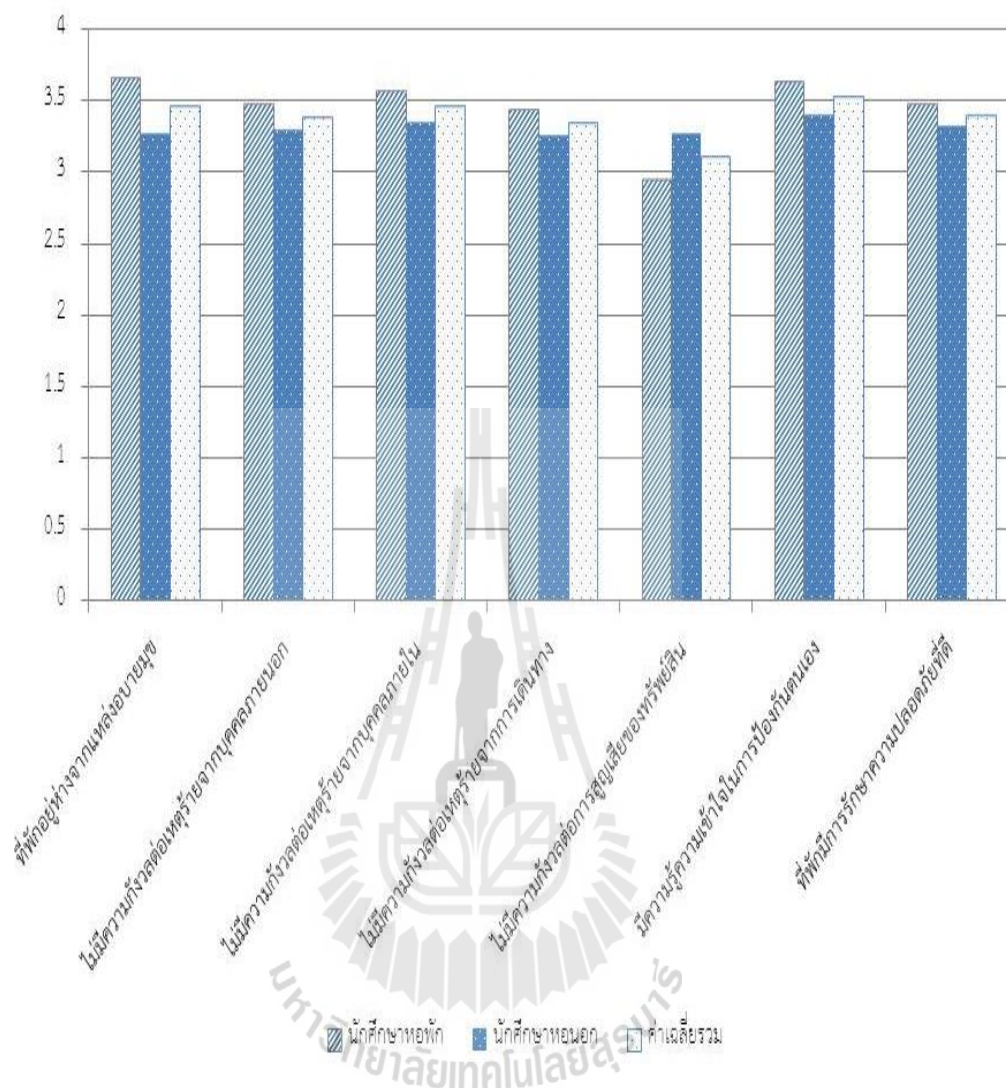
5) ด้านการบริการพื้นฐาน ภาพรวมคุณภาพชีวิตของนักศึกษามีความแตกต่างกันคือ นักศึกษาหอพักอยู่ในระดับดี ส่วนนักศึกษาหอนอกอยู่ในระดับปานกลาง โดยประเด็นที่อยู่ในระดับดีของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มคือ นักศึกษาได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้จากมหาวิทยาลัย และการได้รับบริการทางกายภาพเพื่อส่งเสริมสุขภาพจากมหาวิทยาลัย ส่วนประเด็นคุณภาพชีวิตที่แตกต่างกันคือ ที่พักอาศัยของนักศึกษามีบริการพื้นฐานที่เหมาะสม และการเดินทางจากที่พักไปที่เรียนมีการบริการรักษาความปลอดภัยอย่างเหมาะสม โดยนักศึกษาหอพักอยู่ในระดับดี ส่วนนักศึกษาหอนอกอยู่ระดับปานกลาง รายละเอียดดังแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 6

แผนภูมิที่ 6 เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตด้านการบริการพื้นฐานของนักศึกษาหอพักกับนักศึกษา
หอนอก

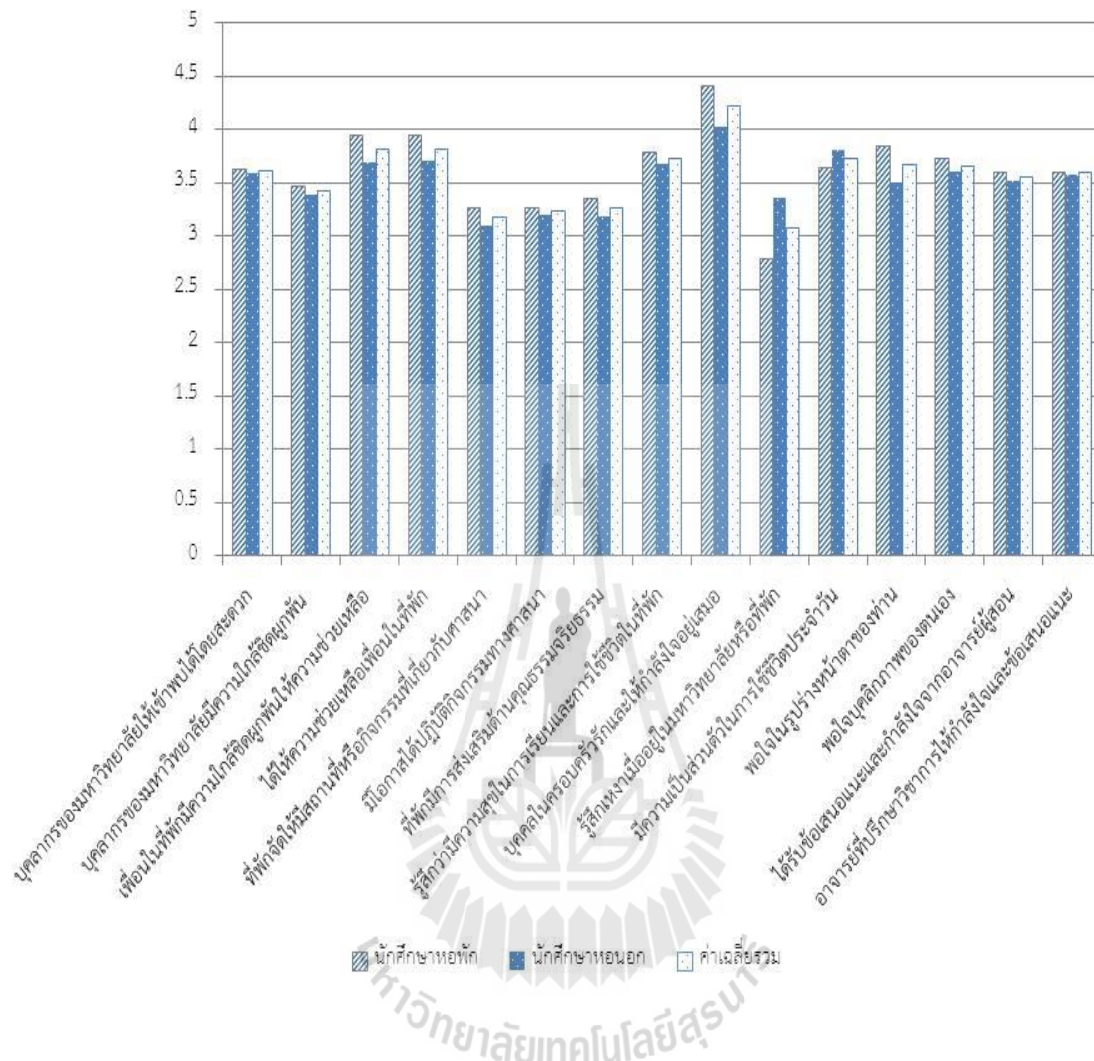
6) ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ภาพรวมคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีประเด็นที่ระดับคุณภาพชีวิตที่แตกต่างกันของนักศึกษาหอพักกับนักศึกษาหอนอกคือ ที่พักนักศึกษาอยู่ห่างจากแหล่งมั่วสุม อบายมุข หรือสิ่งผิดกฎหมายต่าง ๆ นักศึกษาไม่มีความกังวลต่อเหตุร้ายที่จะเกิดขึ้นกับท่านจากบุคคลภายในมหาวิทยาลัย และมีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันตัวจากภัยสังคม ซึ่งนักศึกษาหอพักอยู่ในระดับดีส่วนนักศึกษาหอนอกอยู่ในระดับปานกลาง รายละเอียดดังแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 7

แผนภูมิที่ 7 เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักศึกษาหอพัก

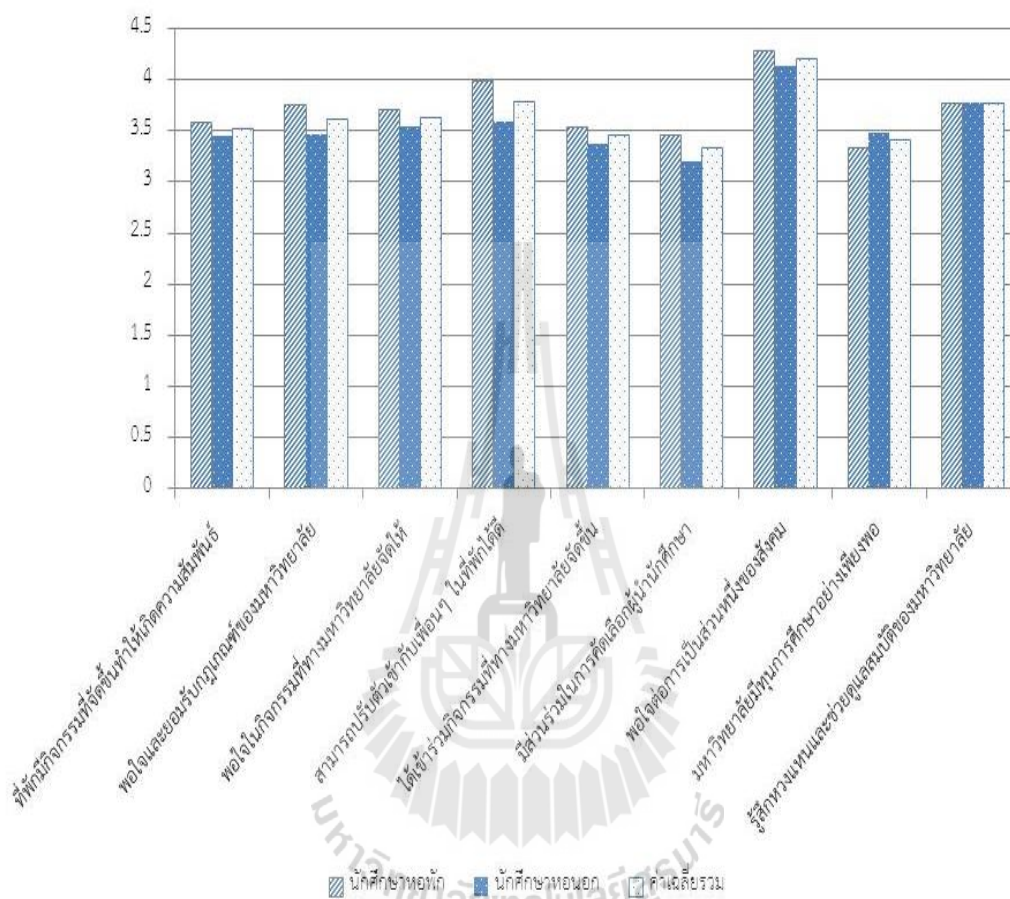
7) ด้านจิตใจ ภาพรวมคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับดี ซึ่งมีประเด็นคุณภาพชีวิตที่อยู่ในระดับดีดังนี้ อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการให้เวลานักศึกษาเข้าพบขอคำปรึกษาได้โดยสะดวก เพื่อนในที่พักมีความใกล้ชิดผูกพันให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน นักศึกษาได้ให้ความช่วยเหลือเพื่อนในที่พักหากได้รับการร้องขอ นักศึกษารู้สึกว่ามีความสุขในการเรียนและการใช้ชีวิตในที่พักปัจจุบัน บุคคลในครอบครัวรักและให้กำลังใจท่านอยู่เสมอ มีความเป็นส่วนตัวในการใช้ชีวิตประจำวัน พอใจบุคลิกภาพของตนเอง ได้รับข้อเสนอแนะและกำลังใจจากอาจารย์ผู้สอน และได้รับข้อเสนอแนะกำลังใจจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ ส่วนประเด็นที่แตกต่างกันคือ ความพึงพอใจในรูปร่างหน้าตาของตนเอง นักศึกษาหอพักอยู่ในระดับดีส่วนนักศึกษาหอพักนอกอยู่ระดับปานกลาง รายละเอียดดังแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 8

แผนภูมิที่ 8 เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของนักศึกษาหอพักกับนักศึกษาหอนอก

8) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ ภาพรวมคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับดี ซึ่งมีประเด็นคุณภาพชีวิตในระดับดีคือ นักศึกษาได้รับประโยชน์จากกิจกรรมนักศึกษาที่ทางมหาวิทยาลัยจัดให้ นักศึกษาสามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อน ๆ ในที่พักเดียวกันได้ดี นักศึกษาพึงพอใจต่อการเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย และนักศึกษาได้รับเงินในการดำรงชีพอย่างเพียงพอ ส่วนประเด็นคุณภาพชีวิตที่แตกต่างกันคือ หอพักนักศึกษามีกิจกรรมที่จัดขึ้นทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาด้วยกันในหอ นักศึกษาพอใจและยอมรับกฎเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยที่ตั้งไว้ และนักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้นเป็นประจำ โดยนักศึกษาหอพักอยู่ในระดับดี ส่วนนักศึกษาหอนอกอยู่ในระดับปานกลาง รายละเอียดดังแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 9

แผนภูมิที่ 9 เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจของนักศึกษาหอพักกับนักศึกษาหอนอก

3. สรุปผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน

จากการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน สรุปผลได้ดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่ไม่ส่งผลต่อความแตกต่างของคุณภาพชีวิตทั้งในภาพรวมและรายด้านต่าง ๆ ได้แก่ นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน และการนับถือศาสนาแตกต่างกัน

ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่ส่งผลต่อความแตกต่างของคุณภาพชีวิตทั้งในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่

3.1 นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีคุณภาพชีวิตแตกต่างกันทางการเรียน และด้านสุขภาพ โดยนักศึกษาหญิงจะมีคุณภาพชีวิตสูงกว่านักศึกษาชาย ทางด้านการเรียน ด้านอาหารและ

โภชนาการ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านการรับบริการพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านจิตใจ และด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ ส่วนด้านสุขภาพอนามัยที่นักศึกษาชายสูงกว่า

3.2 นักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกันมีคุณภาพชีวิตแตกต่างกันทางด้านบริการพื้นฐาน และด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยคุณภาพชีวิตด้านบริการพื้นฐาน นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีคุณภาพชีวิตสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 และด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีคุณภาพชีวิตสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1

3.3 นักศึกษาที่กำลังศึกษาในสำนักวิชาที่แตกต่างกันมีคุณภาพชีวิตแตกต่างกันทางการเรียน โดยที่นักศึกษาสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์มีคุณภาพชีวิตสูงกว่านักศึกษาสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร

3.4 นักศึกษาที่มีผลคะแนนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีคุณภาพชีวิตแตกต่างกันทางการเรียน และด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยที่นักศึกษามีช่วงคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.25-4.00 จะมีคุณภาพชีวิตด้านการเรียนสูงกว่าทุกกลุ่มน้อยกว่า 1.5 1.50-1.79 และ 1.80-1.99 นักศึกษามีช่วงคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-2.74 มีคุณภาพชีวิตด้านการเรียนสูงกว่ากลุ่ม 1.80-1.99 ส่วนด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ นักศึกษาที่มีช่วงคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.25-4.00 มีคุณภาพชีวิตที่สูงกว่านักศึกษามีช่วงคะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 1.5 และ 1.88-1.99

3.5 นักศึกษาที่มีแหล่งที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกันทางการเรียน ด้านการบริการพื้นฐาน และด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักนักศึกษาจะมีคุณภาพชีวิตสูงกว่านักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักเอกชนหรือบ้านพักนอกมหาวิทยาลัย ทางด้านการเรียน ด้านสุขอนามัย ด้านการรับบริการพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านจิตใจ และด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ

3.6 นักศึกษาที่มีจำนวนสมาชิกในห้องพักแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกันทางด้านบริการพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยที่นักศึกษาที่พักอาศัยห้องละ 2 คน และ 3 คน มีคุณภาพชีวิตที่สูงกว่านักศึกษาที่พักอาศัยห้องละ 1 คน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน นักศึกษาที่พักอาศัยห้องละ 3 คน มีคุณภาพชีวิตที่สูงกว่านักศึกษาที่พักอาศัยห้องละ 1 คน และด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ นักศึกษาที่พักอาศัยห้องละ 4 คน มีคุณภาพชีวิตที่สูงกว่านักศึกษาที่พักอาศัยห้องละ 1 คน

3.7 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีคุณภาพชีวิตด้านที่แตกต่างกันทางด้านอาหารและโภชนาการ โดยที่นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานครมีคุณภาพชีวิตที่สูงกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในภาคกลาง

4. สรุปผลการศึกษาความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จากการศึกษาความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ความเป็นอยู่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มีความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ในทุกด้าน โดยเรียงลำดับตามความถี่จากมากไปน้อยดังนี้

4.1 ด้านการเรียน นักศึกษามีความต้องการให้มีการจัดทบทวนรายวิชาอย่างต่อเนื่องและ ครอบคลุมทุกรายวิชา เพิ่มสื่อหรือบทเรียนทางอินเทอร์เน็ตให้ครอบคลุมทุกรายวิชา ขยายห้องเรียน และกลุ่มเรียนให้เพียงพอ ปรับปรุงวิธีการสอนให้สนุกและน่าสนใจ จัดโครงการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศเพื่อเตรียมเข้าสู่ AEC ให้กิจกรรมหรือโครงการเสริมสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ในทุก สาขาวิชา สร้างแรงจูงใจโดยมีรางวัลให้กับนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำเข้าตัวที่ศูนย์การเรียนรู้ของ หอพัก จัดให้มีการศึกษาดูงานนอกห้องเรียนบ่อยครั้งขึ้น อาจารย์ผู้สอนควรมีการเช็ครายชื่อก่อนการ เรียนหรือหลังการเรียน ให้มีอุปกรณ์การเรียนควรมีเพียงพอแก่นักศึกษามีอุปกรณ์ใหม่ ๆ ทันสมัย อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการควรนัดให้นักศึกษาไปพบเพราะนักศึกษาไม่กล้าไปพบ เพิ่มพื้นที่การอ่าน หนังสือโดยเฉพาะเวลาใกล้สอบ จัดกิจกรรมให้นักศึกษาอ่านหนังสือที่ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา ควรเน้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์โดยอาจารย์เป็นผู้แนะนำ

4.2 ด้านอาหารและโภชนาการ นักศึกษามีความต้องการให้จำหน่ายอาหารควรมีความ สะอาดปลอดภัย ไม่มีสิ่งเจือปนในอาหาร สภาพแวดล้อมในโรงอาหารควรสะอาดและถูกสุขลักษณะ อาหารมีปริมาณที่เหมาะสมกับราคาไม่เอาเปรียบผู้บริโภค มีความหลากหลายของอาหารไม่ซ้ำซาก จำเจ ควรมีโรงอาหารเพิ่มขึ้นหรือเพิ่มพื้นที่นั่งรับประทานอาหาร อาหารควรเป็นอาหารที่ปรุงสุกใหม่ ทุกวัน มีรสชาติที่อร่อย ควรมีตลาดสดจำหน่ายอาหารสด มีการจัดการด้านเศษอาหารและขยะอย่าง เป็นระบบ มีการรณรงค์ให้นักศึกษาทานอาหารให้ครบ 5 หมู่ ควรมีการตรวจสุขภาพผู้ประกอบการ และลูกจ้างทุกคน ผู้ขายควรมีมารยาทในการให้บริการที่ดี และให้มีการตรวจสอบด้านความสะอาด ปลอดภัยจากสารพิษทุกเดือน

4.3 ด้านที่อยู่อาศัย นักศึกษาต้องการให้เพิ่มหอพักนักศึกษาให้เพียงพอ ให้มีการซ่อม บำรุงหอพักอย่างสม่ำเสมอและรวดเร็ว ควรมีการตกแต่งสถานที่รอบ ๆ หอพักให้เป็นที่พักผ่อน ควรมี ความสะอาดของหอพักและห้องน้ำให้มากกว่าเดิม ไม่มีเสียงดังรบกวนในบริเวณที่พักอาศัย ให้มีสวน สุขภาพและออกกำลังกายบริเวณหอพัก ให้มีอาสาสมัครประจำบ้านทุกหอพัก ควรมีเครื่องทำน้ำอุ่นใน หอพักที่เพียงพอ ที่นอนหมอนมีสภาพเก่าควรเปลี่ยน ควรมีกฎระเบียบการอยู่ร่วมกันในหอพักและถือ ปฏิบัติอย่างจริงจัง ควรเพิ่มโต๊ะเก้าอี้สำหรับนั่งพักผ่อนในบริเวณหอพัก ควรเพิ่มเครื่องซักผ้าในหอพัก ให้เพียงพอทุกหอพัก ให้มีน้ำอุปโภค บริโภคที่สะอาด และเพียงพอ ควรปรับปรุงระบบสุขาภิบาล ไม่ให้มีกลิ่นรบกวน ให้มีตู้เย็นสาธารณะที่เพียงพอ ควรมีการปรับปรุงหอพักภายในให้เทียบเท่าหอ นอกแต่ราคาถูกลงกว่า เช่น ให้มีเครื่องปรับอากาศ ทีวี ตู้เย็น ในห้องพัก ควรมีการกำจัดลูกน้ำยุงลาย

และแหล่งเพาะพันธุ์อย่างต่อเนื่อง ให้มีการขุดลอกคลองรอบหอพักไม่ให้น้ำท่วมขัง มีเขตสุขบุหรืที่ชัดเจน มีมาตรฐาน มีตักน้ำเย็นที่เพียงพอและทั่วถึง ผู้พักอาศัยควรมีความเป็นมิตรเอื้ออาทรต่อกัน

4.4 ด้านสุขภาพอนามัย นักศึกษามีความต้องการ ให้มีการจัดกิจกรรมตรวจสุขภาพประจำปีให้กับนักศึกษา ให้มีรถเมล์วิ่งในเส้นทางหอพัก-ฟาร์ม-ศูนย์แพทย์ ศูนย์แพทย์อยู่ห่างจากหอพักมากเกินไป ควรจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพและการใช้ยา ควรให้มีหน่วยแพทย์เคลื่อนที่แนะนำการป้องกันโรคต่าง ๆ ควรเพิ่มหมอพื้นเพราะคิวยาวมาก ควรทำทางวิ่งออกกำลังกายจากหอพักไปทางถนนฟาร์ม ควรมีกลุ่มอาสาสมัครป้องกันและดูแลสุขภาพประจำหอพัก

4.5 ด้านการรับบริการพื้นฐาน นักศึกษามีความต้องการให้ปรับปรุงระบบ Internet ในหอพักให้มีความเร็วและครอบคลุม ให้เพิ่มพื้นที่สวนสาธารณะที่ให้ทุกคนไปใช้ทำกิจกรรมได้ ควรเพิ่มรอบวิ่งรถเมล์ภายในมหาวิทยาลัย ควรเพิ่มลานจอดรถมีหลังคา อยากรมีปั้มน้ำมันในมหาวิทยาลัย ขยายช่องทางจราจรระหว่างหอพักกับเรียนรวม ให้ปรับปรุงเรื่องมารยาทของคนขับรถเมล์ ให้มีสัญญาณไฟเตือนจราจรทุกแยก ควรขยายฟิตเนสให้มากขึ้น ควรปรับปรุงระบบประปาเพราะน้ำประปาบางครั้งมีตะกอนเยอะ สกปรก ควรปรับปรุงการให้บริการของเจ้าหน้าที่ ให้บริการอย่างเป็นมิตร ควรเพิ่มสนามกีฬาในบริเวณหอพัก เช่น สนามฟุตบอล สนามบาสเกตบอล

4.6 ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน นักศึกษามีความต้องการ ให้มีการติดตั้งกล้องวงจรปิดภายในหอพัก และตามจุดเสี่ยงต่าง ๆ ให้มีการซ่อมแซมประตูหอพักให้ดีและแข็งแรง รณรงค์การสวมหมวกนิรภัยอย่างต่อเนื่อง ควรเพิ่มจุดเปิดไฟฟ้าส่องแสงสว่างตามเส้นทางหลักที่นักศึกษาใช้ หอพักควรมีบริการกุญแจแบบสายยูล็อกห้องให้ยืม ควรรณรงค์การรักษาทรัพย์สินของตนเอง ให้พนักงานรักษาความปลอดภัยประจำหอพักตรวจค้นคนเข้าออกหอพักอย่างเคร่งครัด ควรเข้มงวดในการปฏิบัติตามกฎจราจร เพราะอุบัติเหตุเกิดบ่อย ให้มีระบบป้องกันอัคคีภัยที่สามารถใช้งานได้ในหอพัก มีการตรวจเช็คสภาพรถเมล์มอให้มีความปลอดภัย ควรห้ามบุคคลภายนอกหรือนักศึกษาหออื่นเข้าหอพัก ให้มีการกำจัดแต่นรอบ ๆ หอพักเพราะโดนต่อยบ่อย

4.7 ด้านจิตใจ นักศึกษามีความต้องการ ให้มีกิจกรรมกลุ่มในหอให้พบปะกัน มีกิจกรรมนันทนาการคลายเครียดในหอได้ ควรให้มีการจัดกิจกรรมเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างหอพักนักศึกษา ควรจัดให้มีการสวดมนต์ นั่งสมาธิ ตามโอกาสต่าง ๆ ให้มีมากขึ้น ให้มีศูนย์เพื่อนใจวัยรุ่น ให้คำปรึกษาด้านต่าง ๆ ของวัยรุ่น ให้มีการจัดค่ายพุทธบุตรให้กับนักศึกษาเพื่อพัฒนาจิตใจให้สูงขึ้น ควรมีห้องพระประจำหอพัก มีหนังสือสวดมนต์แจก ควรทำโครงการเสริมสร้างกำลังใจในการเรียน เรื่องเสียงดังในหอพัก ทำให้แล้วรู้สึกว่ไม่มีความสุข ควรมีพระวิทยากรมาบรรยายถึงมุมมองของชีวิตวัยรุ่นบ่อยครั้ง อยากรให้ผู้ใช้บริการต่าง ๆ ยิ้มแย้มแจ่มใส เป็นมิตรต่อกัน ให้มีการทำบุญใส่บาตรทุกวัน พกัศบตีแบบนี้ตลอดไป ควรอบรมมารยาทการอยู่ร่วมกันของนักศึกษาในหอพัก ที่ปรึกษาหอพักควรจัดกิจกรรมเปิดใจกันระหว่างเพื่อนร่วมห้อง

4.8 ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ นักศึกษามีความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมด้านความรักสามัคคี ระหว่างนักศึกษาด้วยกัน ให้มีการเพิ่มความรู้ทางสังคมและเศรษฐกิจให้กับนักศึกษามากกว่านี้ ส่งเสริมรณรงค์การประหยัดน้ำประหยัดไฟอย่างจริงจัง ควรมีตลาดนัดนักศึกษา นำสินค้าที่ไม่ใช้แล้วมาจำหน่าย มีการจัดกิจกรรมเชื่อมโยงร่วมกับชุมชนสังคมรอบ ๆ มหาวิทยาลัย ควรให้ความช่วยเหลือด้านทุนการศึกษาที่เพียงพอ ควรลดความเป็นสาขา จังหวัด โรงเรียน ลงเพราะเกิดแบ่งแยก ควรส่งเสริมการหารายได้เสริมระหว่างเรียน การจ้างงานในช่วงปิดภาค ควรมีการควบคุมสถานที่จำหน่ายของมีนเมารอบ ๆ มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัญหาและความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ในเชิงลึกเพื่อให้รับทราบปัญหาที่แท้จริงและสามารถแก้ปัญหาได้ตรงความต้องการของนักศึกษามากยิ่งขึ้น
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในเชิงลึก โดยศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในกลุ่มของนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักของมหาวิทยาลัยและนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักนอกมหาวิทยาลัย
3. ควรมีการศึกษาถึงสาเหตุที่นักศึกษาที่เคยพักอาศัยในหอพักของมหาวิทยาลัย แล้วลาออกไปอาศัยหอพักนอกมหาวิทยาลัย เพื่อศึกษาสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาลาออกจากหอพักของมหาวิทยาลัย เพื่อการปรับปรุงการให้บริการหอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัยให้ดีขึ้น
4. ควรมีการศึกษาปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในหอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัย เพื่อทำการปรับปรุงการให้บริการให้ดีขึ้น
5. ควรมีการศึกษาบทบาทของที่ปรึกษาหอพักที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในหอพักนักศึกษา

คำนำ

การวิจัยสถาบัน เรื่อง คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มีประเด็นที่ครอบคลุมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ในด้านการเรียน ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านสุขอนามัย ด้านการรับบริการพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านจิตใจ และด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ เป็นเป้าหมายหลักของการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมีความต้องการทราบว่าคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ว่าอยู่ในระดับใดพร้อมเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีปัจจัยพื้นฐานแตกต่างกันซึ่งประกอบด้วย เพศ ชั้นปี การศึกษา สำนักวิชา คณะแผนกเฉลี่ยสะสม แหล่งพักอาศัย และทราบความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ซึ่งจะได้นำผลการวิจัยเสนอต่อมหาวิทยาลัยต่อไปเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดยุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการ การจัดบริการต่าง ๆ ให้กับนักศึกษาให้มีคุณภาพชีวิตในมหาวิทยาลัยที่ดี ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษาสามารถพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพ และมีความสุขในการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยต่อไป

Abstract

The objectives of this study were: 1) the study is to analyze the student quality of life at Suranaree University of Technology 2) comparing the student quality of life with personal factors 3) the need to improve the lives of students at Suranaree University of Technology. The study population was 407 first to fourth year students at Suranaree University of Technology. The tool used for the study was a questionnaire that tested for quality with 0.97 coefficients of reliability. Inferential statistics were used to test for significance of the frequency and variability ratios. Descriptive statistics was used to explain behavior for the overall sample.

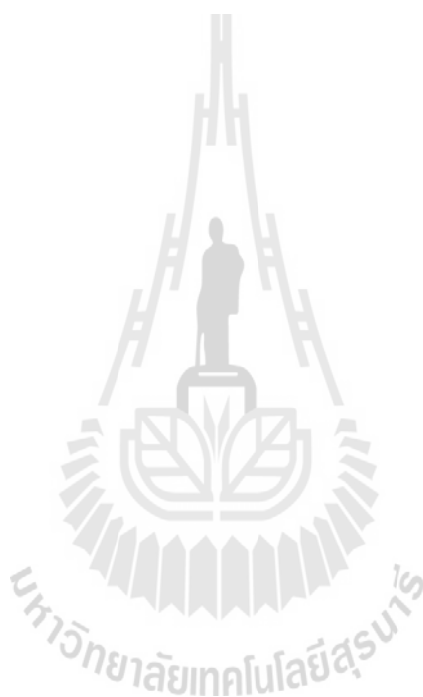
Research Institute results were summarized as follows:

1. The overall quality of life for students at Suranaree University of Technology was average. The quality of life as was rated as medium for the following factors: food and nutrition, housing, health, basic services, safety and property, psychological aspects, and the relationship to society and the economy. Only the education at Suranaree University of Technology was high level.

2. Different personal factors were used in comparing the quality of life for students. Monthly income and religious background were factors that did not affect the quality of student life. The factors that affected the student quality of life were sex, institute, GPAX, housing, number of people living in a room in a dormitory and hometown showing a different statistical significance reaching the 0.05 level.

3. The students indicated a need to improve the quality of life and well-being to a higher level through better food and nutrition. Especially, students indicated that the food and environment in the cafeteria should be cleaner and more hygienic than the present conditions. The students also expressed the need to have an annual physical examination. With housing, the students expressed the need to have more dormitories that are maintained more regularly and quickly. For safety and property, students indicated the need to have the CCTV cameras installed in the dormitories and the dormitory doors repaired or strengthened in risky areas. For basic

services, students indicated the need to improve the Internet speed in the dormitories, and the need to increase park area for everyone for activities. For the psychological aspect, the students indicated the need for more group activities to meet other students in the dormitories and more recreational activities to release stress in the dormitories. For the relationship of society and economy, the students indicated the need for activities about love and unity and the need to increase the social and economic knowledge of students.

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ที่ให้โอกาสข้าพเจ้าได้จัดทำงานวิจัยฉบับนี้ ด้วยการให้ทุนสนับสนุนการวิจัย ขอขอบคุณส่วนแผนงาน และส่วนการเจ้าหน้าที่ ที่ให้ความสำคัญกับบุคลากรสายบริหารงานทั่วไปของมหาวิทยาลัยด้วยความมุ่งมั่นเอาใจใส่ โดยการจัดอบรมเสริมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยสถาบัน การให้คำแนะนำเป็นที่ปรึกษาในการดำเนินการวิจัยสถาบัน ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในการปฏิบัติงานตามบทบาทของหน่วยงานท่านอย่างยิ่ง

การวิจัยสถาบันเรื่อง “คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี” สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากหลายท่านที่ได้อนุเคราะห์ให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่งโดยเฉพาะ รองศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย อินทรประวัตติ รองศาสตราจารย์ ดร.ขวัญกมล ดอนขวา และอาจารย์ เพ็ญพรรณ ปิยารมย์ ที่กรุณาให้เกียรติเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแบบสอบถาม ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์และความร่วมมือเป็นอย่างดี จากนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในการตอบแบบสอบถามอันเป็นประโยชน์ต่อการเก็บข้อมูลที่ทำงานวิจัยในครั้งนี้ และเพื่อน ๆ ที่ปรึกษาหอพักและเพื่อนร่วมงานในสวนกิจการนักศึกษาทุกคน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณจากใจจริงคุณค่าและประโยชน์ของงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศเป็นเครื่องบูชา แต่บิดา มารดา และบูรพาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ อันส่งผลให้ผู้วิจัยสามารถจัดทำรายงานฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

กฤตชัย อันซีน

ธันวาคม 2556

สารบัญ

	หน้า
คำนำ.....	ก
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญแผนภูมิ.....	ณ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.5 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	4
1.6 สมมุติฐานการวิจัย.....	5
1.7 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต.....	6
2.2 ความหมายของคุณภาพชีวิต.....	7
2.3 องค์ประกอบของคุณภาพชีวิต.....	8
2.4 เครื่องมือวัดคุณภาพชีวิต.....	11
2.5 การศึกษากับการพัฒนาคุณภาพชีวิต.....	12
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	20
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	20
3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	22
3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	22
3.2.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	24
3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	24

สารบัญ (ต่อ)

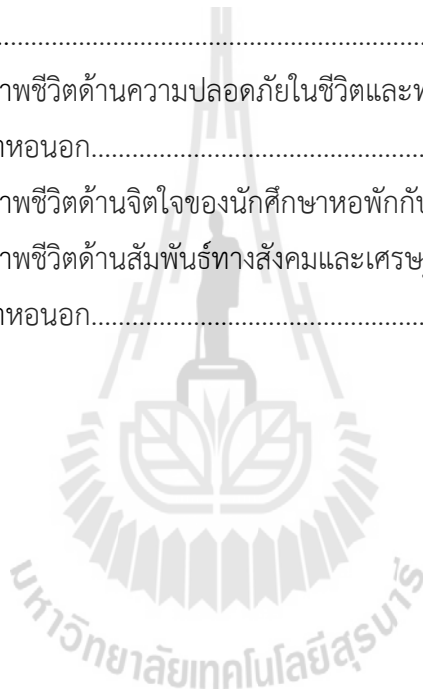
บทที่		หน้า
4	ผลการวิจัย.....	26
	4.1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	26
	4.2 การวิเคราะห์ระดับคุณภาพชีวิต.....	30
	4.3 เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีปัจจัยบุคคลแตกต่างกัน.....	43
	4.4 ความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษา.....	62
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	69
	5.1 สรุปผลการวิจัย.....	72
	5.2 อภิปรายผล.....	78
	5.3 ข้อเสนอแนะ.....	88
	รายการอ้างอิง.....	91
	ภาคผนวก.....	93
	แบบสอบถามการวิจัย.....	94
	ประวัติผู้วิจัย.....	100

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 รายละเอียดจำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่าง.....	21
4.1 จำนวนและร้อยละของสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านการเรียน.....	26
4.2 จำนวนและร้อยละของสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ.....	28
4.3 ค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตของนักศึกษาทางการเรียน.....	29
4.4 ค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตของนักศึกษาทางด้านอาหารและโภชนาการ.....	32
4.5 ค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตของนักศึกษาทางด้านที่พักอาศัย.....	33
4.6 ค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตของนักศึกษาทางด้านสุขภาพอนามัย.....	34
4.7 ค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตของนักศึกษาทางการรับบริการพื้นฐาน.....	35
4.8 ค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตของนักศึกษาทางด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน.....	36
4.9 ค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตของนักศึกษาทางด้านจิตใจ.....	38
4.10 ค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตของนักศึกษาทางด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ.....	39
4.11 เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาหอพักกับนักศึกษาหอนอก.....	41
4.12 ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน.....	43
4.13 ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีชั้นปีแตกต่างกัน.....	44
4.14 การเปรียบเทียบเชิงซ้อนของนักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน.....	45
4.15 ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีสำนักวิชาแตกต่างกัน.....	47
4.16 การเปรียบเทียบเชิงซ้อนคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีสำนักวิชาแตกต่างกัน.....	48
4.17 ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มี GPAX แตกต่างกัน.....	49
4.18 การเปรียบเทียบเชิงซ้อนคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มี GPAX แตกต่างกัน.....	50
4.19 ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีแหล่งที่พักอาศัยแตกต่างกัน.....	53
4.20 ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีจำนวนสมาชิกในห้องพักแตกต่างกัน.....	54
4.21 การเปรียบเทียบเชิงซ้อนคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีจำนวนสมาชิกในห้องพักแตกต่างกัน.....	55
4.22 ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน.....	58
4.23 การเปรียบเทียบเชิงซ้อนคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน.....	59

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่	หน้า
5.1 เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาหอพักกับนักศึกษาหอนอก.....	86
5.2 เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตด้านการเรียนของนักศึกษาหอพักกับนักศึกษาหอนอก.....	87
5.3 เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตด้านอาหารและโภชนาการของนักศึกษาหอพักกับ นักศึกษาหอนอก.....	88
5.4 เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตด้านที่พักอาศัยของนักศึกษาหอพักกับนักศึกษาหอนอก...	89
5.5 เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพของนักศึกษาหอพักกับนักศึกษาหอนอก.....	90
5.6 เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตด้านบริการพื้นฐานของนักศึกษาหอพักกับนักศึกษา หอนอก.....	91
5.7 เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักศึกษา หอพักกับนักศึกษาหอนอก.....	92
5.8 เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของนักศึกษาหอพักกับนักศึกษาหอนอก.....	93
5.9 เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจของนักศึกษา หอพักกับนักศึกษาหอนอก.....	94

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ จึงได้มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ โดยการส่งเสริมนักศึกษาให้ได้รับการพัฒนาทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรม จริยธรรม ที่สอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ 5 ประการ ได้แก่ ความรู้ ทักษะการคิด ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ทักษะการวิเคราะห์และการสื่อสาร และการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม (ฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี, 2552) มหาวิทยาลัยได้พยายามจัดประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมให้กับนักศึกษาทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน โดยมหาวิทยาลัยได้จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก การบริการพื้นฐานที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษาให้มีความสุขในรั้วมหาวิทยาลัยอันจะส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่อไป (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี, 2548)

คุณภาพชีวิตเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับแต่ละคน ในลักษณะของความรู้สึกพอใจในสภาพที่ตนเองมีอยู่เป็นอยู่ ได้รับอยู่และปฏิบัติอยู่เป็นประจำวัน ในแต่ละคนจะมีความพอใจแตกต่างกัน (พวงรัตน์ บุญญานุรักษ์, 2531) ส่วน ณรงค์ศักดิ์ ตะละภู และคนอื่น ๆ (2535) ให้ความหมายว่าคุณภาพชีวิต หมายถึง การมีชีวิตที่พัฒนาไปเป็นผู้ใหญ่ที่พึ่งตนเองได้อย่างมีทิศทาง สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและทำให้ผู้อื่นเป็นสุขด้วย พัทธราภรณ์ คนกล้า (2547) ให้ความหมายว่าคุณภาพชีวิต หมายถึง การมีชีวิตที่สมบูรณ์ในแง่ดีทั้งทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งเกิดจากการให้ความสำคัญและความพึงพอใจต่อองค์ประกอบต่าง ๆ ตามสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ เป็นอยู่หรือได้รับอยู่ ด้วยการรับรู้และตัดสินใจของมนุษย์ในช่วงเวลาหนึ่ง สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลาและสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป และประยูทธ สุวรรณโกตา (2532) ได้สรุปความหมายของคุณภาพของชีวิตไว้ว่า “คุณภาพชีวิต” หมายถึง ระดับสภาพการดำรงชีวิตของมนุษย์ ตามองค์ประกอบของชีวิต ได้แก่ ร่างกาย อารมณ์ สังคม ความคิดและจิตใจ ซึ่งจะต้องอยู่ในระดับกลางตามลักษณะและสภาพที่ควรจะเป็นได้ในแต่ละบุคคล ดังที่เรียกกันว่า ความจำเป็นขั้นพื้นฐาน ส่วนการที่มนุษย์จะมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้ต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ เป็นองค์ประกอบอีกมากมายและองค์ประกอบเหล่านั้น จะมีความสำคัญมากน้อยแตกต่างกันออกไปตามทัศนะของผู้มองแต่ละคน หรือแต่ละสังคม

จากความหมายของคำว่าคุณภาพชีวิตทั้งหมดที่ได้กล่าวมาแล้ว คุณภาพชีวิต หมายถึง การมีชีวิตอยู่ด้วยความพึงพอใจในสิ่งที่ตนได้สัมผัส ทั้งทางร่างกาย และจิตใจ ทั้งนี้ความรู้สึกดังกล่าวจะขึ้นอยู่กับบุคคล สังคม และวัฒนธรรมแวดล้อมของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งมีองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตมักเกี่ยวข้องกับด้านสุขภาพ ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน สถานที่อยู่อาศัย เศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมที่ตนอาศัยอยู่ (พัชราภรณ์ คนกล้า, 2547) ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์ และเพ็ญจันทร์ ประดับมุข (2535) กล่าวถึงองค์ประกอบของคุณภาพชีวิต จำแนกตามความต้องการด้านต่าง ๆ ของชีวิต 6 ด้าน คือ 1) ด้านร่างกาย ได้แก่ ปัจจัยสี่ สุขภาพอนามัย พลังงาน การออมทรัพย์ สิ่งอำนวยความสะดวกในครอบครัว และในการประกอบอาชีพ 2) ด้านอารมณ์ ได้แก่ การพักผ่อนหย่อนใจที่มีคุณภาพ ประโยชน์ ความนิยมชมชอบในศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น ความสัมพันธ์ที่อบอุ่นในครอบครัวและในชุมชน ความรักและความเป็นเจ้าของที่มีต่อหมู่คณะ 3) สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ ภาวะแวดล้อมที่บริสุทธิ์ สะอาด และเป็นระเบียบปราศจากมลภาวะในดิน น้ำ อากาศ และเสียง มีทรัพยากรที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และการคมนาคมที่สะดวก 4) สภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม ได้แก่ โอกาสในการศึกษาและประกอบอาชีพที่เท่าเทียมกันการมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การปกครองที่ให้สิทธิเสรีภาพและความเสมอภาค ความเป็นธรรมในสังคม ความร่วมมือร่วมใจในชุมชน ความเป็นระเบียบวินัย ความเห็นอกเห็นใจ ค่านิยมที่สอดคล้องกับหลักธรรมในศาสนา 5) ด้านความคิด ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโลก ชีวิตและชุมชน การศึกษาวิชาชีพความสามารถในการป้องกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของตนเอง ครอบครัว และชุมชน การเป็นที่ยอมรับในชุมชน การสร้างความสำเร็จด้วยตนเอง การยอมรับตัวเอง และการมีเป้าหมายในชีวิตที่เหมาะสม 6) ด้านจิตใจ ได้แก่ การมีคุณธรรมในส่วนตัวและในสังคม เช่น ความซื่อสัตย์ สุจริต เมตตา กรุณา ช่วยเหลือเกื้อกูล กตัญญูกตเวที ความจงรักภักดีต่อชาติ ความศรัทธาในศาสนา ความเสียสละ และการละเว้นจากอบายมุข

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความต้องการทราบว่าคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ใน 8 ด้านว่าอยู่ในระดับใด พร้อมเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีปัจจัยพื้นฐานแตกต่างกันซึ่งประกอบด้วย เพศ ชั้นปีการศึกษา สำนักวิชา คณะแผนกเฉลี่ยสะสม แหล่งพักอาศัย และทราบความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ซึ่งจะได้นำผลการวิจัยเสนอต่อมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดยุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการ การจัดบริการให้นักศึกษามีคุณภาพชีวิตในมหาวิทยาลัยที่ดี ซึ่งส่งผลให้นักศึกษาสามารถพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพ และมีความสุขในการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- 1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีปัจจัยบุคคลแตกต่างกัน
- 1.2.3 เพื่อศึกษาความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีคำถามทั้งสิ้น 9 ข้อ ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา สำนักวิชา คณะแผนกเฉลี่ยสะสม สถานที่พักอาศัย จำนวนสมาชิกในห้องพัก แหล่งรายได้ ภูมิลำเนา และศาสนา

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต ด้านการเรียน ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการรับบริการพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านจิตใจ ด้านสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยแบบสอบถามมีลักษณะ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 อันดับ โดยผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบตรงกับความคิดเห็นในระดับใดระดับหนึ่ง

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษา มีคำถามทั้งสิ้น 7 คำถาม ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตในด้านการเรียน ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการรับบริการพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามกรอกข้อความ

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2555 ทั้งหมด จำนวน 10,986 คน (ศูนย์บริการการศึกษา วันที่ 11 มิถุนายน 2555)

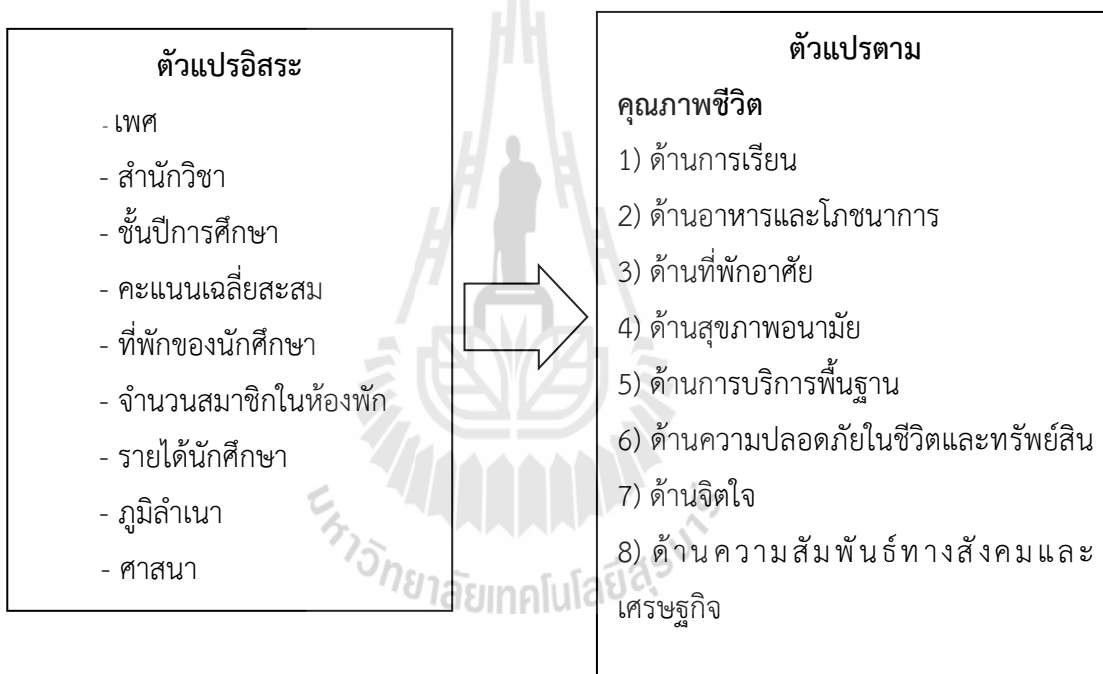
1.4.2 กลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาครั้งนี้กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2555 จาก 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักศึกษาที่ไม่ได้พักอาศัยในหอพักนักศึกษาและกลุ่มนักศึกษาที่พักในหอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัยที่ได้จากการสุ่มตัวอย่าง จำนวน 407 คน

1.4.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

1.4.3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variables) ได้แก่ เพศ สำนักวิชา ชั้นปีการศึกษา คะแนนเฉลี่ยสะสม ที่พักของนักศึกษา จำนวนสมาชิกในห้องพัก รายได้ของนักศึกษา ภูมิลำเนา และ ศาสนา

1.4.3.2 ตัวแปรตาม (Dependent variables) ได้แก่ คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี 8 ด้าน คือ 1) ด้านการเรียน 2) ด้านอาหารและโภชนาการ 3) ด้านที่พักอาศัย 4) ด้านสุขภาพอนามัย 5) ด้านการบริการพื้นฐาน 6) ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 7) ด้านจิตใจ 8) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ

1.4.4 กรอบแนวคิดการวิจัย จากตัวแปรที่กล่าวมาสามารถกำหนดเป็นรูปแบบกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

ที่มา :

1. เครื่องมือวัดคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลกชุดย่อ ฉบับภาษาไทย (2545).
2. คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (2552).
3. คุณภาพชีวิตของนักศึกษามุสลิมที่ศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ (2550).
4. คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ (2552).

1.5 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัย หมายถึง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
 หอพักนักศึกษา หมายถึง หอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัย “หอพักสุรนีเวศ ทั้ง 15 หอพัก”
 หอพักนอคมหาวิทยาลัย หมายถึง หอพักเอกชน อพาร์ทเมนท์ บ้านเช่า บ้านญาติ บ้านบิดา
 มารดา รวมถึงที่พักอาศัยอื่นที่ไม่ใช่หอพักนักศึกษาสุรนีเวศ
 นักศึกษาหอพัก หมายถึง นักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักนักศึกษา “หอพักสุรนีเวศ 15 หอพัก”
 นักศึกษาหอพัก หมายถึง นักศึกษาที่ไม่ได้พักในหอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัย
 นักศึกษา หมายถึง นักศึกษา ระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในปี
 การศึกษา 2555

คุณภาพชีวิต หมายถึง สภาพความเป็นอยู่ที่ดีของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีที่
 เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม ในด้านการเรียน ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านที่พักอาศัย ด้านสุขภาพ
 อนามัย ด้านการบริการพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์
 ทางสังคมและเศรษฐกิจ

1.6 สมมุติฐานการวิจัย

นักศึกษาที่มีปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลแตกต่างกันจะมีคุณภาพชีวิตที่แตกต่างกัน

1.7 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.7.1 ได้ข้อมูลที่เป็นแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษาใน
 มหาวิทยาลัยให้ดีขึ้น

1.7.2 ได้ข้อมูลที่เป็นแนวทางในการปรับปรุง ทั้งด้านวิชาการ และด้านกิจกรรมนักศึกษา ให้
 สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษานำมาเปรียบเทียบกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีปัจจัยบุคคลแตกต่างกัน ตลอดจนความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ประกอบด้วย แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต ความหมายของคุณภาพชีวิต องค์ประกอบของคุณภาพชีวิต ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต การศึกษากับการพัฒนาคุณภาพชีวิต และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต

มนุษย์เมื่อเกิดมาในโลกย่อมประสงค์การมีชีวิตที่เป็นสุขแต่การมีชีวิตที่เป็นสุขนั้นควรประกอบด้วยปัจจัยใดบ้าง หลายคนนึกถึงสิ่งหรือเหตุการณ์แวดล้อมใกล้ตัว และมีอีกไม่น้อยที่นึกถึงออกไปไกลกว่านั้นหลายคนคงนึกไม่ถึงว่าแต่ละส่วนแต่ละสิ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างยากที่จะแยกออกจากกัน เพราะประสบการณ์ในชีวิตของแต่ละคนมักคุ้นเคยกับเหตุการณ์ที่แตกต่างกันไป ชีวิตที่มีความสุขควรประกอบด้วยปัจจัยใดบ้างคำตอบน่าจะหลากหลายแน่นอน เช่น การมีสุขภาพจิตดี แจ่มใสเบิกบาน ระวังความอยาก ควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ ไม่มีทุกข์ มีเพื่อนฝูง ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ มีอาชีพและรายได้ที่พอเลี้ยงตนเองและครอบครัว มีที่อยู่อาศัยที่ดี มีความเสมอภาคทางสังคม มีเสรีภาพ มีการศึกษาที่ดี อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม และอยู่ร่วมกับธรรมชาติได้อย่างเป็นสุข

“.....ถ้าหากว่าประชาชนในประเทศใดมีความสุข มีความอยู่เย็นเป็นสุข คือ มีความเป็นอยู่ที่สบาย ก็หมายความว่าประเทศนั้นมีความมั่นคง ภูมิภาคไหนที่มีประเทศที่มีความมั่นคงคงตัวอย่างนี้ เป็นภูมิภาคที่มีกำลังแข็งแรง...”

พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชทานเมื่อวันที่ 9 เมษายน พ.ศ. 2537 (สกุลไทย, 2542) พระราชดำรัสที่อัญเชิญมานี้ อธิบายถึงคุณค่าของการมีความสุขได้ชัดเจน องค์ประกอบของคุณภาพชีวิต (Quality of Life) จึงมีความหมายดังที่กล่าวมาแล้วหรืออาจกล่าวให้เข้าใจได้ง่ายว่า คุณภาพชีวิต คือ การมีชีวิตที่มีความสุขนั่นเอง

2.2 ความหมายของคุณภาพชีวิต

คุณภาพชีวิต (Quality of Life) เป็นคำที่มีความหมายกว้างขวางที่ยังไม่มีคำจำกัดความที่แน่นอน โดยนักปราชญ์ นักการศาสนา และนักวิชาการสาขาต่าง ๆ ได้กล่าวถึงการมีชีวิตที่ดี (Good Life) และการกินดีอยู่ดีมีสุข (Well-Being) ซึ่งหมายถึงการมีคุณภาพชีวิตที่ดีมานานนับศตวรรษแล้ว ตามภูมิหลังของสาขาวิชาและปรัชญาชีวิตของแต่ละคน ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525) เขียนไว้ว่าคุณภาพชีวิตประกอบด้วยคำ 2 คำ คือคุณภาพ และชีวิต คุณภาพ หมายถึง ลักษณะความดี ลักษณะประจำบุคคลหรือสิ่งของชีวิต หมายถึงความเป็นอยู่ สรุปได้ว่าคุณภาพชีวิต หมายถึง ลักษณะความเป็นอยู่ที่ดี

สำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ (2548) กล่าวว่า ความสุขที่เป็นผลมาจากปัจจัยภายนอก หรือทั่ว ๆ ไปใช้คำว่า “ความอยู่ดีมีสุข” หรือ “คุณภาพชีวิต” ซึ่งเป็นรูปธรรม และวัดเชิงภาวะวิสัย (Objective) ดัชนีที่ใช้ในปัจจุบันเป็นการวัดองค์ประกอบความสุขจากปัจจัยภายนอก เช่น สุขภาพ ระดับการศึกษา การทำงาน สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ สภาพครอบครัว ความเป็นอยู่สภาพความเป็นอยู่ในชุมชน

พวงรัตน์ บุญญานุรักษ์ (2531) กล่าวว่า คุณภาพชีวิตเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับแต่ละคน ในลักษณะของความรู้สึกพอใจในสภาพที่ตนเองมีอยู่เป็นอยู่ ได้รับอยู่ และปฏิบัติอยู่เป็นประจำวัน ในแต่ละคนจะมีความพอใจแตกต่างกัน

พัฒน์ กิติพราภรณ์ (2531) ให้คำจำกัดความไว้ว่า คุณภาพชีวิต หมายถึง ชีวิตที่มีความสุข ความสุขในที่นี้เกิดได้จาก 1) ความสุขทางกาย หมายถึงการมีความเป็นอยู่ที่ดี เช่น มีที่อยู่อาศัยดี มีสุขภาพดี มีสาธารณูปโภค เช่น การคมนาคมดี มีสภาพแวดล้อมที่ดี เช่น อากาศบริสุทธิ์ และยังรวมไปถึงการพักผ่อนและสันทนาการที่ดี 2) ความสุขทางใจได้มาจากความรู้จักพอดี พอใจในสภาพที่เป็นอยู่ การมีทัศนคติที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น มีความรัก ความอบอุ่น ผูกพันในครอบครัวและเพื่อนมนุษย์ มีความอดทนเสียสละและสร้างประโยชน์ให้กับสังคม

ณรงค์ศักดิ์ ตะละภู และคนอื่น ๆ (2535) ให้ความหมายว่า คุณภาพชีวิต หมายถึง การมีชีวิตที่พัฒนาไปเป็นผู้ใหญ่ที่พึ่งตนเองได้อย่างมีทิศทาง สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และทำให้ผู้อื่นเป็นสุขด้วย

พัชรภรณ์ คนกล้า (2547) ให้ความหมายว่า คุณภาพชีวิต หมายถึง การมีชีวิตที่สมบูรณ์ในแง่ดีทั้งทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งเกิดจากการให้ความสำคัญและความพึงพอใจต่อองค์ประกอบต่าง ๆ ตามสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ เป็นอยู่ หรือได้รับอยู่ ด้วยการรับรู้และตัดสินใจของมนุษย์ในช่วงเวลาหนึ่ง สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลาและสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

ยูเนสโก (Unesco, 1981) สรุปไว้ว่า คุณภาพชีวิตเป็นความรู้สึกของการมี การอยู่อย่างมีความสุข มีความพอใจต่อองค์ประกอบต่าง ๆ ของชีวิตที่เป็นส่วนสำคัญของบุคคล

เลวิส (Lewis, 1982) ให้ความหมายว่า คุณภาพชีวิต คือ ระดับที่บุคคลมีความรู้สึกมีคุณค่าแห่งตน มีความมุ่งหมายในชีวิต และมีความวิตกกังวลน้อยที่สุด

เฟอร์แรนส์ (Ferrans, 1992) หมายถึง ความรู้สึกมีความสุข (Sense of Well-Being) ซึ่งมีผลมาจากความรู้สึกพึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจในแต่ละด้านของชีวิตที่มีความสำคัญต่อบุคคลนั้น ๆ

ประยูท สุวรรณโกตา (2532) ได้สรุปความหมายของคุณภาพของชีวิตไว้ อย่างกระชับ และเข้าใจได้โดยง่ายว่า “คุณภาพชีวิต” หมายถึง ระดับสภาพการดำรงชีวิตของมนุษย์ ตามองค์ประกอบของชีวิตอันได้แก่ ร่างกาย อารมณ์ สังคม ความคิด และจิตใจ ซึ่งจะต้องอยู่ในระดับกลาง ตามลักษณะและสภาพที่ควรจะเป็นได้ในแต่ละบุคคล ดังที่เรียกกันว่า ความจำเป็นขั้นพื้นฐาน ส่วนการที่มนุษย์จะมีคุณภาพชีวิตที่ดีต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ เป็นองค์ประกอบอีกมากมาย และองค์ประกอบเหล่านั้นจะมีความสำคัญมากน้อยแตกต่างกันออกไปตามทัศนคติของผู้มองแต่ละคน หรือแต่ละสังคม

จากการศึกษาความหมายของคำว่าคุณภาพชีวิตทั้งหมดที่ได้กล่าวมาแล้ว คุณภาพชีวิตหมายถึง การมีชีวิตอยู่ด้วยความพึงพอใจในสิ่งที่ตนได้สัมผัส ทั้งทางร่างกาย และจิตใจ ทั้งนี้ความรู้สึกดังกล่าวจะขึ้นอยู่กับบุคคล สังคม และวัฒนธรรมแวดล้อมของบุคคลนั้น ๆ

2.3 องค์ประกอบของคุณภาพชีวิต

เนื่องจากคุณภาพชีวิตในความหมายของนักวิชาการแต่ละสาขามีความแตกต่างกันตามการมองและการให้คุณค่าที่ต่างกัน องค์ประกอบของคุณภาพชีวิตจึงย่อมจะแตกต่างกันออกไปตามการให้ความหมาย แม้ความหมายจะคล้ายคลึงกันก็ไม่ได้หมายความว่าองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตจะต้องคล้ายคลึงตามไปด้วย ดังที่จะเสนอต่อไปนี้

นิสาร์ตัน ศิลปะเดช (2540) ได้สรุปว่า องค์ประกอบที่จะทำให้บุคคลมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้นั้น ควรประกอบด้วยปัจจัยพื้นฐาน คือ

1) ปัจจัยด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายและสติปัญญา หมายถึง การที่มนุษย์มีคุณภาพชีวิตที่ดีได้นั้น จะต้องมีความเป็นปกติของร่างกายและสติปัญญาเป็นพื้นฐาน ซึ่งได้แก่ การมีอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายสมบูรณ์ครบถ้วน มีสุขภาพอนามัยแข็งแรง มีพลังกำลังที่สามารถทำกิจการงานได้ดี เช่นเดียวกับคนอื่น ๆ มีระดับพัฒนาการของสติปัญญาเป็นปกติ สามารถศึกษาเล่าเรียน คิดไตร่ตรองหาเหตุผลต่าง ๆ รวมทั้งสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้

2) ปัจจัยด้านความสมบูรณ์ด้านจิตใจและอารมณ์ หมายถึง การเป็นผู้ที่มีจิตใจที่ดี มีอารมณ์แจ่มใสมั่นคง ไม่แปรปรวน หงุดหงิด โมโหง่าย จิตใจมีคุณธรรม ไม่อิจฉาริษยา หรือเคียดแค้นพยาบาทผู้อื่น เป็นผู้มองโลกในแง่ดี มีความโอบอ้อมอารี พร้อมทั้งจะช่วยเหลือผู้ที่ตกทุกข์ได้ยาก หรือเดือดร้อนเสมอ การมีพื้นฐานด้านจิตใจและอารมณ์ที่ดี จะช่วยให้บุคคลเกิดความสุขและความสงบในการดำรงชีวิต

3) ปัจจัยด้านความสมบูรณ์สังคมและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การเป็นคนที่ได้รับการยอมรับจากคนทั่วไป อันเนื่องมาจากการมีมนุษยสัมพันธ์อันดี มีความสามารถในการปรับตัว ยอมรับความสามารถและความสำคัญของผู้อื่น ตลอดจนสิ่งอื่น ๆ ที่อยู่รอบตัว ดังนั้นจึงเป็นผู้ที่เห็นคุณค่าของบุคคลและสิ่งแวดล้อม และคิดที่จะปรับปรุงพัฒนาให้สิ่งแวดล้อมเหล่านั้นคงคุณค่าและประโยชน์อยู่ตลอดไป จะยอมให้เกิดความเสียหาย หรือมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมบ้างก็เป็นเพียงส่วนน้อยที่สุด การมีความสมบูรณ์ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมจะช่วยให้บุคคลมีชีวิตที่เหมาะสมกลมกลืน และเข้ากันได้ดีกับสังคมและสิ่งแวดล้อมของตน

4) ปัจจัยด้านความสมบูรณ์ของสิ่งที่จำเป็นในการดำรงชีวิต หมายถึง ความสามารถที่จะจัดหาสิ่งจำเป็นต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ชีวิตดำรงอยู่ได้อย่างดีตามฐานะของตนเอง ตลอดจนสภาพของสังคม เศรษฐกิจ และยุคสมัย ปัจจัยจำเป็นเหล่านี้ ได้แก่ ปัจจัย 4 ซึ่งมี อาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย ยา รักษาโรค และสิ่งอำนวยความสะดวกสบายต่าง ๆ ตลอดจนการได้รับการศึกษา การพักผ่อน ฯลฯ ซึ่งบุคคลจำเป็นต้องจัดหรือจัดให้มีขึ้นตามความจำเป็น ในสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมของตน การมีปัจจัยจำเป็นในการดำรงชีวิตที่ดีและพอเพียง ย่อมช่วยให้บุคคลมีความสะดวกสบาย ไม่ลำบากขัดสน และย่อมนำมาซึ่งความสุขและความพึงพอใจในชีวิต

องค์การอนามัยโลก ได้กำหนดองค์ประกอบสำคัญของคุณภาพชีวิตสำหรับบุคคลทั่วไปว่า ควรประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญของคุณภาพชีวิต 6 ด้าน คือ (กัญจนพร อ่วมสำอางค์, 2547)

1) ด้านร่างกาย (Physical Domain) คือ การรับรู้สภาพทางด้านร่างกายของบุคคลซึ่งมีผลต่อชีวิตประจำวัน เช่น การรับรู้สภาพสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกาย การรับรู้ถึงความรู้สึกสบายไม่มีความเจ็บปวด การรับรู้ถึงความสามารถที่จะจัดการกับความเจ็บปวดทางร่างกายได้ การรับรู้ถึงพลังกำลัง ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การรับรู้เรื่องการนอนหลับและพักผ่อนรวมทั้งการรับรู้เรื่อง การมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งการรับรู้เหล่านี้มีผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน

2) ด้านจิตใจ (Psychological Domain) คือ การรับรู้สภาพทางด้านจิตใจของตนเอง เช่น การรับรู้ความรู้สึกทางบวกที่บุคคลมีต่อตนเอง การรับรู้ภาพลักษณ์ของตนเอง การรับรู้ถึงความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง การรับรู้ถึงความมั่นใจในตนเอง การรับรู้ถึงความคิด ความจำ สมาธิ การตัดสินใจ และความสามารถในการเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ ของตนและการรับรู้ถึงความสามารถในการจัดการกับความเศร้าหรือกังวล เป็นต้น

3) ด้านระดับความเป็นอิสระของบุคคล (Level of Independence) คือ การรับรู้ถึงความเป็นอิสระที่ไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น การรับรู้ถึงความสามารถในการเคลื่อนไหวของตน การรับรู้ถึงความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตน การรับรู้ถึงความสามารถในการทำงาน การรับรู้ว่าคุณไม่พึ่งพายาต่าง ๆ หรือการรักษาทางการแพทย์อื่น ๆ เป็นต้น

4) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (Social Relationships) คือ การรับรู้เรื่องความสัมพันธ์ของ ตนกับบุคคลอื่น การรับรู้ถึงการที่ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นในสังคม รวมทั้งการรับรู้ว่าเป็น ผู้ให้ความช่วยเหลือบุคคลอื่นในสังคมด้วย

5) ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) คือ การรับรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการดำเนิน ชีวิต เช่น การรับรู้ว่ามีชีวิตอยู่อย่างอิสระ ไม่ถูกกักขัง มีความปลอดภัย และมั่นคงในชีวิต การรับรู้ ว่าได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ดี ปราศจากมลพิษต่าง ๆ การคมนาคมสะดวก มีแหล่งประโยชน์ ด้านการเงิน สถานบริการทางสุขภาพและสังคมสงเคราะห์ การรับรู้ว่ามีโอกาสที่จะได้รับข่าวสาร หรือฝึกฝนทักษะต่าง ๆ การรับรู้ว่ามีกิจกรรมสันทนาการ และมีกิจกรรมในเวลาว่าง เป็นต้น

6) ด้านความเชื่อส่วนบุคคล (Spirituality/Religion/Personal Beliefs) คือ การรับรู้ เกี่ยวกับความเชื่อต่าง ๆ ของตนที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต เช่น การรับรู้ถึงความเชื่อด้านจิต-วิญญาณ ศาสนา การให้ความหมายของชีวิต และความเชื่ออื่น ๆ ที่มีผลในทางที่ดีต่อการดำรงชีวิต มีผลต่อการ เอาชนะอุปสรรค เป็นต้น

เฟอร์แรนส์ และ เพาเวอร์ (Ferrans and Powers, 1978) ได้วิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) ขององค์ประกอบของคุณภาพชีวิตของ George และ Bearson แล้วจึงได้สรุปองค์ประกอบ ของคุณภาพชีวิตเป็น 4 องค์ประกอบ คือ

1) ด้านสุขภาพและหน้าที่ (Health and Functioning) เกี่ยวกับสถานภาพของร่างกายและ ความสามารถในการทำหน้าที่ที่จะดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ กิจกรรมประจำวัน และการแสดงออกทางบทบาท สังคม ประกอบด้วยสุขภาพของตนเอง ความเครียด การดูแลสุขภาพ การพึ่งพาตนเองทางด้าน ร่างกาย เพศสัมพันธ์ ความรับผิดชอบต่อครอบครัว การบำเพ็ญประโยชน์กิจกรรมในยามว่าง ความสามารถในการเดินทาง การสร้างความสุขในวัยสูงอายุ และการมีอายุยืน

2) ด้านสังคมและเศรษฐกิจ (Social Economic) เป็นสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของ บุคคล เพราะบุคคลต้องอยู่ร่วมกันในสังคม ต้องการเพื่อนช่วยแนะแนวทางแก้ปัญหาซึ่งกันและกัน ต้องการกำลังใจ การได้รับการเชื่อถือไว้วางใจ ต้องการบ้านอยู่อาศัยเป็นหลักแหล่งมีงานทำและมีเงิน ใช้ในการดำรงชีวิต ประกอบด้วย มาตรฐานการดำรงชีวิต การพึ่งพาตนเองด้านการเงิน ที่พักอาศัย การทำงาน เพื่อน เพื่อนบ้าน สภาพการณ์ของบ้านเมือง การได้รับการสนับสนุนทางจิตใจ และ การศึกษา

3) ด้านจิตใจและวิญญาณ (Psychological/Spiritual) เป็นสภาพของการรับรู้การตอบสนอง ทางอารมณ์ หรือทางวิญญาณ ต่อสิ่งเร้าที่มากกระทบในชีวิต ประกอบด้วย ความพอใจในชีวิต ความสุข ทั่วไป ความพอใจในตนเอง จุดมุ่งหมายในชีวิต ความสงบสุขของจิตใจความศรัทธาในศาสนา และ รูปร่างกายตาของตน

4) ด้านครอบครัว (Family) เป็นสภาพความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลภายในครอบครัว ซึ่งประกอบด้วย ความสุขในครอบครัว ภาวะสุขภาพของสมาชิกในครอบครัว บุตร และความสัมพันธ์กับผู้สมรส

พีชราภรณ์ คนกล้า (2547) สรุปไว้ว่า องค์ประกอบของคุณภาพชีวิตมักเกี่ยวข้องกับด้านสุขภาพ ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน สถานที่อยู่อาศัย เศรษฐกิจสภาพแวดล้อมที่ตนอาศัยอยู่ เป็นต้น

ดังนั้น องค์ประกอบของคุณภาพชีวิต ควรประกอบด้วย ความสุข สมบูรณ์ ของร่างกายจิตใจ รวมถึงสภาพแวดล้อม สังคม และการใช้ชีวิตประจำวัน อันเป็นที่พึงพอใจของแต่ละบุคคล

2.4 เครื่องมือวัดคุณภาพชีวิต

เครื่องมือวัดคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลกชุดย่อ ฉบับภาษาไทย เป็นเครื่องมือวัดคุณภาพชีวิตที่พัฒนามาจากกรอบแนวคิดของคำว่าคุณภาพชีวิต ซึ่งหมายถึงการประเมินค่าที่เป็นจิตนินัย (Subjective) ซึ่งฝังแน่นอยู่กับบริบททางวัฒนธรรม สังคม และสภาพแวดล้อม เพราะฉะนั้นนิยามของ QOL จะเน้นไปที่การรับรู้ในเรื่องคุณภาพชีวิตของผู้ตอบไม่ได้คาดหวังที่จะเป็นวิธีการที่จะวัดในรายละเอียดของอาการโรค หรือสภาพต่าง ๆ แต่ถือเป็นการประเมินผลของโรคและวิธีการรักษาที่มีต่อคุณภาพชีวิต ซึ่งคุณสมบัติของเครื่องวัดคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลกชุดย่อ ฉบับภาษาไทย ได้ทบทวนและปรับปรุงภาษาในเครื่องมือ WHOQOL-BREF โดยผู้เชี่ยวชาญทางภาษาแล้วนำไปทดสอบความเข้าใจภาษากับคนที่มีพื้นฐานแตกต่างกัน นำมาปรับปรุงข้อที่เป็นปัญหาแล้วทดสอบซ้ำ ทำเช่นนี้อยู่ 3 รอบ

เครื่องมือวัดคุณภาพชีวิต WHOQOL – BREF –THAI ประกอบด้วยข้อคำถาม 2 ชนิด คือ แบบภาวะวิสัย (Perceived Objective) และอัตวิสัย (Self-Report Subjective) จะประกอบด้วยองค์ประกอบของคุณภาพชีวิต 4 ด้าน ดังนี้

1) ด้านร่างกาย คือ การรับรู้สภาพทางด้านร่างกายของบุคคล ซึ่งมีผลต่อชีวิตประจำวัน เช่น การรับรู้สภาพความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกาย การรับรู้ถึงความรู้สึกสุขสบาย ไม่มีความเจ็บปวด การรับรู้ถึงความสามารถที่จะจัดการกับความเจ็บปวดทางร่างกายได้ การรับรู้ถึงพลังกำลังในการดำเนินชีวิตประจำวัน การรับรู้ถึงความเป็นอิสระที่ไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น การรับรู้ถึงความสามารถในการเคลื่อนไหวของตน การรับรู้ถึงความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตน การรับรู้ถึงความสามารถในการทำงาน การรับรู้ว่าคุณไม่ต้องการพึ่งพาอาศัยต่าง ๆ หรือการรักษาทางการแพทย์อื่น ๆ เป็นต้น

2) ด้านจิตใจ คือ การรับรู้สภาพทางจิตใจของตนเอง เช่น การรับรู้ความรู้สึกทางบวกที่บุคคลมีต่อตนเอง การรับรู้ภาพลักษณ์ของตนเอง การรับรู้ถึงความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง การรับรู้ถึงความมั่นใจในตนเอง การรับรู้ถึงความคิด ความจำ สมาธิ การตัดสินใจ และความสามารถในการเรียนรู้

เรื่องราวต่าง ๆ ของตน การรับรู้ถึงความสามารถในการจัดการกับความเศร้า หรือกังวล การรับรู้เกี่ยวกับความเชื่อต่าง ๆ ของตน ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต เช่น การรับรู้ถึงความเชื่อด้านวิญญาณ ศาสนา การให้ความหมายของชีวิต และความเชื่ออื่น ๆ ที่มีผลในทางที่ดีต่อการดำเนินชีวิต มีผลต่อการเอาชนะอุปสรรค เป็นต้น

3) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม คือ การรับรู้เรื่องความสัมพันธ์ของตนกับบุคคลอื่น การรับรู้ถึงการที่ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นในสังคม การรับรู้ว่าคุณได้เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือบุคคลอื่นในสังคมด้วย รวมทั้งการรับรู้ในเรื่องอารมณ์ทางเพศ หรือการมีเพศสัมพันธ์

4) ด้านสิ่งแวดล้อม คือ การรับรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต เช่น การรับรู้ว่าคุณมีชีวิตอยู่อย่างอิสระ ไม่ถูกกักขัง มีความปลอดภัยและมั่นคงในชีวิต การรับรู้ว่าคุณได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ดี ปราศจากมลพิษต่าง ๆ การคมนาคมสะดวก มีแหล่งประโยชน์ด้านการเงิน สถานบริการทางสุขภาพและสังคมสงเคราะห์ การรับรู้ว่าคุณมีโอกาสที่จะได้รับข่าวสาร หรือฝึกฝนทักษะต่าง ๆ การรับรู้ว่าคุณได้มีกิจกรรมสันทนาการ และมีกิจกรรมในเวลาว่าง เป็นต้น

สุพรรณิ ไชยอำพร และสนธิ สมัครการ (2534) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวชี้วัดคุณภาพชีวิตของคนไทยให้มีความครบถ้วนและสมบูรณ์ขึ้นในแต่ละมิติ โดยได้จำแนกคุณภาพชีวิตออกเป็น 13 ด้าน คือ 1) ครอบครัว 2) การงาน 3) สังคม 4) การพักผ่อน 5) สุขภาพ 6) สาธารณสุข 7) สินค้าบริการ 8) ความเชื่อศาสนา 9) ทรัพย์สิน 10) ตนเอง 11) ท้องถิ่น 12) รัฐบาล และ 13) ประเทศ

2.5 การศึกษากับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

การศึกษานับว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการเสริมสร้างคนให้มีคุณภาพชีวิตอันพึงปรารถนาทั้งนี้ เพราะบุคคลจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ถ้าได้รับการศึกษาที่ถูกต้อง การศึกษาช่วยให้คนมีความรู้พื้นฐานในการดำรงชีวิตอย่างฉลาด ประกอบอาชีพอย่างมีคุณภาพ สามารถปรับตัวและแก้ปัญหาได้ ซึ่งสิปพนธ์ เกตุทัต (2540) ได้กล่าวสนับสนุนว่า การศึกษานั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแต่ละบุคคล และการศึกษาจะช่วยพัฒนาคนให้มีคุณภาพสูงขึ้นได้ ถ้าการศึกษานั้นจัดขึ้นอย่างเหมาะสม และยังได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตไว้ดังนี้

1) ควรคำนึงถึงปัจจัยที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต คือ ปัจจัยสี่ トラบใดที่คนเรายังมีความหิว อดอยาก ป่วยไข้ ย่อมไม่เกิดการพัฒนาที่ดีได้

2) ควรให้บุคคลที่เรียนมุ่งพัฒนานี้ สามารถกำหนดชีวิตของตนเองได้บ้างพอสมควรถ้าตราบใดที่การดำรงชีวิตของประชาชนยังขึ้นอยู่กับอิทธิพลของกลุ่มบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือคนใดคนหนึ่งแล้ว ประชาชนย่อมไม่กระตือรือร้นที่จะต่อสู้เพื่อปรับปรุงตนเอง แต่จะปล่อยชีวิตให้ขึ้นอยู่กับโชคชะตา อันเป็นเหตุให้บุคคลเหล่านั้นขาดความมั่นใจ ขาดความภูมิใจในตนเองและชีวิตของเขาจะหาความสุขได้ไม่เต็มภาคภูมิ

3) ควรคำนึงถึงความเป็นอยู่ที่สามารถจะจัดตัวเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมและสถานที่ที่มีอยู่เดิมและพยายามใช้ความรู้และเทคโนโลยีอื่น ๆ เข้าช่วยตามความเหมาะสม

4) คำนึงถึงการเสริมให้ประชาชนคิดเป็น แก้ปัญหาเป็น โดยใช้เหตุผลเข้าช่วยสามารถใช้ความคิดแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ระเบียบ ซึ่งช่วยให้อยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

ศูนย์ปฏิบัติการกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิตไว้ ดังนี้

1) ลงทุนเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาทั้งระบบครอบคลุมการพัฒนาครู หลักสูตรสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อผลสัมฤทธิ์ด้านคุณภาพ และความรู้ของนักเรียนตามแผนการเรียนการสอนอย่างสัมพันธ์กับทรัพยากรและปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ อันจะนำไปสู่การสร้างระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชาชน และการเป็นศูนย์กลางด้านการศึกษาในภูมิภาค

2) จัดให้คนไทยทุกคนมีโอกาสรับการศึกษาไม่น้อยกว่า 12 ปี โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายโดยเฉพาะผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ ผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก รวมทั้งบุคคลออทิสติก เด็กสมาธิสั้น และผู้ด้อยโอกาสอื่น ๆ ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง และเพิ่มโอกาสในการศึกษาต่อก่อนทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และเชื่อมโยงกับนโยบายการผลิตบัณฑิตเพื่อตอบสนองความต้องการบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถของประเทศ รวมทั้งต่อยอดให้ทุนการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ

3) ปรับระบบการผลิตและพัฒนาครูให้มีคุณภาพและคุณธรรม มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้ค่าตอบแทนและสวัสดิการที่เหมาะสม พัฒนาหลักสูตรสื่อการเรียนการสอนให้ทันสมัยและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก ควบคู่กับการส่งเสริมการเรียนภาษาไทยและประวัติศาสตร์เพื่อสร้างจิตสำนึกในความเป็นไทย พร้อมทั้งขยายบทบาทของระบบการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ผ่านองค์กรต่าง ๆ เช่น สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ ระบบห้องสมุดสมัยใหม่ หรืออุทยานการเรียนรู้ พิพิธภัณฑ์ การเรียนรู้แห่งชาติ ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ ศูนย์พัฒนาด้านกีฬา ดนตรีศิลปะ ศูนย์บำบัดและพัฒนาศักยภาพของบุคคลออทิสติก เด็กสมาธิสั้น และผู้ด้อยโอกาสอื่น ๆ

4) ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้อย่างจริงจัง ส่งเสริมการใช้สื่อการเรียนรู้ทางไกล จัดให้มีการเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงอย่างกว้างขวาง จัดหาอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อประกอบแผนการเรียนการสอนของครูให้โรงเรียนอย่างทั่วถึง ตลอดจนพัฒนาทักษะด้านภาษาต่างประเทศ

5) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาให้มีความเป็นเลิศด้านการศึกษาวิจัยและสร้างสรรค์นวัตกรรม การให้บริการวิชาการและวิชาชีพขั้นสูง และการผลิตและพัฒนากำลังคน ให้สอดรับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภาคการผลิตและบริการ พร้อมทั้งเร่งผลิตกำลังคนระดับอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพและมีเส้นทางอาชีพที่ชัดเจน เพื่อสนับสนุนขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านต่าง ๆ เช่น ปิโตรเคมี ซอฟต์แวร์ อาหาร สิ่งทอ บริการสุขภาพ การท่องเที่ยว และการ

บริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการ เป็นต้น ตลอดจนจัดให้มีการรับรองสมรรถนะของบุคคลในการประกอบอาชีพและสานต่อการขยายบทบาทศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

6) ส่งเสริมสนับสนุนการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาไปยังเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา รวมทั้งการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการจัดการศึกษาอย่างกว้างขวาง ด้วยมาตรการที่เป็นรูปธรรม ควบคู่กับการพัฒนาศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้พร้อมรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษา ตลอดจนการปรับระเบียบวิธีเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถสนับสนุนการจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพมาตรฐาน

7) ส่งเสริมกลไกการบริหารจัดการศึกษาทั้งระบบ โดยครอบคลุมระบบการวางแผนการบริหารจัดการ การกำกับดูแล และการติดตามประเมินผล เพื่อนำข้อมูลต่าง ๆ มาใช้ในการปรับกลยุทธ์ของการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

มุกดา ยูพาเมืองปัก (อ้างใน สุขศรี สงวนสัตย์, 2552) ได้กล่าวใน กิจกรรมแนะแนวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตว่า นักการศึกษา นักปราชญ์ นักคิด นักบริหาร ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เรียน ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะ การเป็นคนดี คนเก่ง และคนมีความสุข สรุปสาระสำคัญ ดังนี้ คนดี คือ คนที่ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ มีจิตใจที่ดีงาม มีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งทางด้านจิตใจและพฤติกรรมที่แสดงออก เช่น มีวินัย มีความเอื้อเฟื้อ เกื้อกูล มีเหตุผล รู้หน้าที่ ซื่อสัตย์ พากเพียร ขยัน ประหยัด มีจิตใจเป็นประชาธิปไตย เคารพความคิดเห็นและสิทธิของผู้อื่น มีความเสียสละ รักษาสิ่งแวดล้อม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

คนเก่ง คือ คนที่มีสมรรถภาพสูงในการดำเนินชีวิต โดยมีความสามารถด้านใดด้านหนึ่งหรือรอบด้าน หรือมีความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน เช่น ความสามารถด้านคณิตศาสตร์ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถด้านภาษา ดนตรี กีฬา มีภาวะผู้นำ รู้จักตนเอง ควบคุมตนเองได้ เป็นต้น เป็นคนทันสมัย ทันเหตุการณ์ ทันโลก ทันเทคโนโลยี มีความเป็นไทย สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ และทำประโยชน์ให้เกิดแก่ตนเอง สังคม และประเทศชาติได้

คนมีความสุข คือ คนที่มีสุขภาพกายและใจดี เป็นคนร่าเริง แจ่มใส ร่างกายแข็งแรง จิตใจเข้มแข็ง มีมนุษยสัมพันธ์ มีความรักต่อทุกสรรพสิ่ง ปลอดพ้นจากการตกเป็นทาสของอบายมุข

การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข ท่ามกลางสภาพสังคมปัจจุบันนับเป็นสิ่งยากยิ่ง โดยเฉพาะในยุคที่สังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม เทคโนโลยี ส่งผลกระทบโดยตรง และโดยทางอ้อมต่อการดำเนินชีวิตของคน ทุกเพศ ทุกช่วงวัยของชีวิต ปัญหาสังคมได้ทวีความซับซ้อน รุนแรงขึ้นทุกขณะ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการมีค่านิยมฟุ้งเฟ้อ การเลียนแบบ การแพร่ระบาดของสารเสพติด การก่ออาชญากรรม การทำแท้ง การฆ่าตัวตาย ความอ่อนไหวทางจิตใจ ฯลฯ ปัญหาเหล่านี้มีสาเหตุสำคัญ คือ บุคคลไม่รู้จักตนเองและสภาพแวดล้อมที่ดีพอ ขาดทักษะการคิดตัดสินใจแก้ปัญหา และไม่สามารถปรับตัวในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ซึ่งจำเป็นที่

สถานศึกษาต้องใช้กระบวนการแนะแนวเป็นกลไกสำคัญในการป้องกันช่วยเหลือ ส่งเสริมและพัฒนา ผู้เรียนตั้งแต่เยาว์วัย เพราะจุดมุ่งหมายของการแนะแนวเป็นกระบวนการที่มุ่งสร้างเสริมผู้เรียนให้มี คุณภาพเหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล และพัฒนาศักยภาพของตน มีทักษะการดำเนิน ชีวิต มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ ศิลธรรม จริยธรรม รู้จักการเรียนรู้ในเชิงพหุปัญญา รู้จักคิดตัดสินใจ แก้ปัญหาในช่วงวิกฤต วางแผนการศึกษาต่อ และพัฒนาตนสู่โลกอาชีพ และการมีงานทำ รวมทั้ง ดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ดังนั้น การแนะแนวจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาคนโดย องค์กรวม ทั้งทางด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคมและจิตใจ ให้เป็นบุคคลที่สามารถบูรณาการ ความคิด ค่านิยม ประเพณี วัฒนธรรม และเทคโนโลยีเข้าสู่วิถีชีวิตคนไทยได้อย่างเหมาะสม

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมชัย วงษ์นายะ (2547) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษาภาคปกติของสถาบันราชภัฏ กำแพงเพชร ชั้นปีที่ 1 – 4 จำนวน 400 คน พบว่า คุณภาพชีวิตของนักศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับ ดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านจิตใจ และ ด้านครอบครัวอยู่ในระดับดี ส่วนด้านการเรียนรู้ ด้านสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง คุณภาพ ชีวิตจำแนกตามเพศ พบว่า คุณภาพชีวิตเพศชายและเพศหญิงมีคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพ และด้าน จิตใจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการเรียนรู้ ด้าน สภาพแวดล้อม ด้านสังคมและเศรษฐกิจ และด้านครอบครัว แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 คุณภาพชีวิตจำแนกตามสถานที่พัก พบว่า นักศึกษาที่มีสถานที่พักและคุณภาพชีวิตด้าน ครอบครัวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพ ด้าน การเรียนรู้ ด้านสภาพแวดล้อม ด้านสังคมและเศรษฐกิจและด้านจิตใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 คุณภาพชีวิตจำแนกตามชั้นปี พบว่าคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพ ด้าน สภาพแวดล้อม ด้านสังคมและเศรษฐกิจ และด้านจิตใจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ส่วนด้านการเรียนรู้และด้านครอบครัว แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

सानิต ศิริวิศิษฐ์กุล (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ นับถือศาสนาอิสลาม วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ โดยกลุ่มประชากรที่นำมาใช้ศึกษาเป็นนักศึกษาระดับ ปริญญาตรีที่นับถือศาสนาอิสลาม และกำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ซึ่งมีจำนวน 149 คน ผลการวิจัยพบว่า ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 51.7 มีอายุ 20 ปี มากที่สุด ร้อยละ 20.9 ศึกษาอยู่ในคณะบริหารธุรกิจ ร้อยละ 49.6 ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 29.5 ศึกษาอยู่ในสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจมากที่สุด ร้อยละ 21.5 ระดับเกรดเฉลี่ยพบว่า ประชากรที่ศึกษา ส่วนใหญ่มีระดับเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.00 – 2.99 ส่วนใหญ่มีระดับค่าใช้จ่ายน้อยกว่า 3,000 บาท ร้อยละ 32.9 มีระดับรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 42.3 บิดามีอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 38.3 มารดามีอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 35.6 สถานภาพสมรสของผู้ปกครองมีสถานภาพอยู่ร่วมกันมากที่สุด

ร้อยละ 87.8 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัวอยู่กับพ่อและแม่ ร้อยละ 75.2 มีคุณภาพชีวิตในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.38 เมื่อจำแนกรายด้าน พบว่าทุกด้านมีคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง โดยคุณภาพชีวิตด้านร่างกายมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.51 รองลงมา ด้านจิตใจ 3.38 และด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.34 ตามลำดับ ผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา สาขาวิชา ระดับผลการเรียน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ต่อระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา มุสลิมระดับปริญญาตรี วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ รายได้ของผู้ปกครอง (ต่อเดือน) อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ต่อระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษามุสลิมระดับปริญญาตรี วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

เสาวภา ไชโยติช่วง (2550) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษาบริเวณที่พักอาศัยรอบมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เชิงลึกจากนักศึกษาจำนวน 104 คน ซึ่งสุ่มแบบบังเอิญพบประชาชนจำนวน 242 คน ซึ่งสุ่มแบบเป็นระบบ บุคลากรขององค์กรประชาชนจำนวน 16 คน ซึ่งสุ่มแบบเจาะจง ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 61.54 ค่าใช้จ่ายต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 47.12 รองลงมา 5,001 – 8000 บาท ร้อยละ 40.38 สถานะทางการเงินตอบเพียงพอ ร้อยละ 66.35 ลักษณะที่พักอาศัยเป็น อพาร์ทเมนต์ / แมนชั่น / คอนโด ร้อยละ 47.12 พักบ้านเช่า / ห้องเช่า ร้อยละ 39.42 พักอาศัยอยู่กับเพื่อน ร้อยละ 59.62 พักด้วยกัน 2 คนมากที่สุด ร้อยละ 44.23 ค่าที่พักอาศัยต่อเดือนราคา 2,501 – 3,500 บาท มีระดับพึงพอใจในระดับมาก เกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่สิ่งแวดล้อมในชุมชนทั้งในและนอกหอพักด้านบริการและสาธารณูปโภค มีระดับพึงพอใจระดับน้อย ด้านการร่วมกิจกรรมในชุมชน การร่วมแสดงความคิดเห็น ปัญหาจากการอพยพเข้ามาอาศัยในชุมชนรอบมหาวิทยาลัยของนักศึกษา พบว่า ปัญหาการตีมีสุรา เป็นปัญหามากที่สุด รองมาคือ ชู้สาว ปัญหาทะเลาะวิวาท และปัญหาขยะ

กาญจนา ปินตาคำ (2551) ได้ทำการศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย ที่อาศัยอยู่ในหอพักเอกชน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 373 คน เป็นเพศชายจำนวน 203 คน เพศหญิงจำนวน 170 คน ประกอบด้วยเนื้อหา 4 ด้าน คือ คุณภาพชีวิตทางกาย คุณภาพชีวิตทางใจ คุณภาพชีวิตทางสังคม และคุณภาพชีวิตทางสิ่งแวดล้อม ผลการศึกษา พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย ที่อาศัยอยู่ในหอพักเอกชนโดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ระดับคุณภาพชีวิตสูงสุดคือ คุณภาพชีวิตทางสิ่งแวดล้อม รองลงมาคือ คุณภาพชีวิตทางสังคม และคุณภาพชีวิตทางใจ ระดับคุณภาพชีวิตต่ำสุดคือ คุณภาพชีวิตทางกาย เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระดับคุณภาพชีวิตระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า โดยรวมมีความ

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า คุณภาพชีวิตทางกายและคุณภาพชีวิตทางสิ่งแวดล้อม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคุณภาพชีวิตทางใจและคุณภาพชีวิตทางสังคมไม่มีความแตกต่างกัน

สุชิน บัวงาม (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณภาพชีวิตของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา 17 วิทยาเขต ปีการศึกษา 2551 จำนวน 382 คน ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพชีวิตโดยรวมของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.67 นักศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านร่างกายในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.52 นักศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านจิตใจในระดับดี/สูง ค่าเฉลี่ย 3.72 นักศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมในระดับดี/สูง ค่าเฉลี่ย 3.80 นักศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.63 นักศึกษาชายและหญิงมีคุณภาพชีวิตโดยรวม และเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน นักศึกษาที่ศึกษาในคณะต่างกันมีคุณภาพชีวิตโดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน นักศึกษาที่อยู่ในภาคที่ตั้งวิทยาเขตต่างกันมีคุณภาพชีวิตโดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ คุณภาพชีวิตโดยรวมของนักศึกษาในวิทยาเขตภาคเหนืออยู่ในระดับดี/สูงกว่านักศึกษาในวิทยาเขตภาคกลางและภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทงศักดิ์ วันชัย (2552) ได้ทำการศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ จำนวน 337 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ มีคุณภาพชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับดี 1 ด้าน คือ ด้านอัตมโนทัศน์ ส่วนด้านความพึงพอใจในชีวิต ด้านสังคมเศรษฐกิจ ด้านสุขภาพและการทำงานของร่างกายอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันเพศชายกับเพศหญิง และตามสถานที่พัก พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านสังคมและเศรษฐกิจ ส่วนชั้นปีแตกต่างกันด้านสุขภาพและการทำงานของร่างกาย และด้านสังคมและเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุขศรี สงวนสัตย์ (2552) ได้ทำการศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ภาคปกติ ชั้น ปีที่ 1 – 4 จำนวน 391 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีคุณภาพชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีคุณภาพชีวิตในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านสุขอนามัย ด้านการรับบริการพื้นฐาน และด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อยู่ในระดับปานกลาง ทุกด้าน ส่วนการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน พบว่า ชั้นปีที่กำลังศึกษาและระดับผลการศึกษา เป็นปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อ

ความแตกต่างของคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ส่วนปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ได้แก่ เพศของนักศึกษา คณะที่นักศึกษาสังกัด ที่พักอาศัย ส่งผลต่อระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา และ นักศึกษามีความต้องการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ในด้านอาหารและโภชนาการมากที่สุด โดยเฉพาะเรื่องอาหารและสภาพแวดล้อมในโรงอาหาร ควรสะอาดและถูกสุขลักษณะมากกว่าปัจจุบัน รองลงมาคือ ด้านที่อยู่อาศัย นักศึกษาต้องการให้ค่าหอพักในมหาวิทยาลัยถูกลง ด้านสุขภาพอนามัย นักศึกษาต้องการให้มีการตรวจร่างกายประจำปี ด้านการได้รับบริการพื้นฐาน นักศึกษาต้องการให้มี พื้นที่พักผ่อนในช่วงเวลาพักให้มากขึ้น เพิ่มต้นไม้เพื่อให้เกิดความร่มรื่น และด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน นักศึกษาต้องการให้เพิ่มพนักงานรักษาความปลอดภัยและจัดตามจุดต่าง ๆ ให้ทั่วถึง

กิลล์ และวิลส์ (สุพรรณิ ไชยอำพร และสนธิ สมักรการ. 2534 ; อ้างอิงมาจาก Gill and Wills., 1990) ได้ศึกษาการรับรู้คุณภาพชีวิตในกลุ่มที่อาศัยอยู่ในเขตรอบเมืองและชนบทศึกษากรณี สเตรทไคนาและอัลเบอร์ตา ในประเทศแคนาดา โดยศึกษากับตัวแปร 2 ตัวคือ การรับรู้ความเป็นอยู่ ของตนเอง และความพึงพอใจความเป็นอยู่ในเมือง พบว่า การมีมาตรฐานของชีวิตที่ดี การมีเพื่อน สนธิ ความสัมพันธ์ในครอบครัวและสุขภาพของบุคคลเป็นตัวแปรที่ทำนายคุณภาพชีวิตโดยรวมของ บุคคล

แฮตแดด (สุขศรี สงวนสัตย์. 2552 ; อ้างอิงมาจาก Haddad. 1986, p. 2025-A) ได้ ทำการศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในวิทยาลัยจอร์แดน โดยศึกษาถึงการรับรู้เกี่ยวกับปัจจัย 16 ประการ ที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตกลุ่มตัวอย่าง 300 คน พบว่าปัจจัยทั้ง 16 ประการกับคุณภาพชีวิตมีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับความพึงพอใจในชีวิต โดยนักศึกษาที่มีการรับรู้ว่าตัวเองมีความ พึงพอใจในเรื่องสุขภาพ รายได้สัมพันธ์ภาพในหมู่เพื่อน และสภาพชีวิตในครอบครัวของตน จะมีความ พึงพอใจในชีวิตสูงกว่านักศึกษาที่รายงานตนเองว่ามีความพึงพอใจในเรื่องเหล่านั้นน้อยกว่า และความ พึงพอใจในชีวิตครอบครัวของตนนั้นจะเป็นตัวพยากรณ์ที่มีค่าสูงสุด ในการพยากรณ์ความพึงพอใจใน ชีวิตของนักศึกษาถึงร้อยละ 50 และนักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีความพึงพอใจในชีวิตแตกต่างกัน นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจในชีวิตต่างกัน

สรุป จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง ระดับ คุณภาพชีวิตของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ส่วนการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของ นักศึกษาที่มีปัจจัยบุคคลแตกต่างกัน พบว่า เพศ ชั้นปีการศึกษา ที่พักอาศัย จำนวนสมาชิกในห้องพัก และภูมิลาเนา เป็นปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของ นักศึกษา ได้แก่ คณะหรือสำนักวิชา คณะหรือระดับผลการเรียน รายได้ และศาสนา และนักศึกษา มีความต้องการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ในด้านอาหารและโภชนาการมากที่สุด โดยเฉพาะ เรื่องอาหารและสภาพแวดล้อมในโรงอาหาร ควรสะอาดและถูกสุขลักษณะมากกว่าปัจจุบันรองลงมา

คือ ด้านที่อยู่อาศัย นักศึกษาต้องการให้ค่าหอพักในมหาวิทยาลัยถูกลง ด้านสุขภาพอนามัย นักศึกษาต้องการให้มีการตรวจร่างกายประจำปี ด้านการได้รับบริการพื้นฐาน นักศึกษาต้องการให้มีพื้นที่พักผ่อนในช่วงเวลาพักให้มากขึ้น เป็นต้นไม่เพื่อให้เกิดความร่มรื่น และด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน นักศึกษาต้องการให้เพิ่มพนักงานรักษาความปลอดภัยและจัดตามจุดต่าง ๆ ให้ทั่วถึง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2555 ข้อมูลจากศูนย์บริการการศึกษา วันที่ 11 มิถุนายน 2555 มีจำนวน 10,986 คน แยกเป็น 2 กลุ่มตามสถานที่พักอาศัย คือ กลุ่มที่พักอาศัยในหอพักนักศึกษา จำนวน 6,805 คน คิดเป็นร้อยละ 61.94 และพักอาศัยภายนอกมหาวิทยาลัย จำนวน 4,181 คน คิดเป็นร้อยละ 38.06

2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2555 ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่าง จำนวน 386 คน (ปรับเพิ่มเป็น 407 คน) แยกเป็น นักศึกษาหอพักจำนวน 253 คน และนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่หอพักนอกมหาวิทยาลัย จำนวน 154 คน โดยได้จากสูตรการหากลุ่มตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ ที่ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 0.05 ในกรณีทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน (Finite Population) ใช้สูตรทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973: 125 อ้างใน ธีรวิฑูมิ เอกะกุล, 2543)

$$\text{สูตร} \quad \frac{N}{1+N(e)^2}$$

โดย n = ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัย

N = ขนาดประชากรทั้งหมด

e = ระดับความเชื่อมั่น (กำหนดที่ระดับ 0.05)

$$\text{แทนค่าสูตร} \quad \frac{10,986}{1+10,986(0.05)^2} = 385.95$$

≈ 386 คน **ปรับเพิ่มเป็น 407 คน**

ปรับเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามคำแนะนำของคณะกรรมการวิจัยสถาบัน ให้ไม่น้อยกว่า 400 คน โดยกลุ่มตัวอย่างแยกเป็นนักศึกษาหอพักจำนวน 154 คน และนักศึกษาที่พักในหอพักนักศึกษาจำนวน 253 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มเป็นจำนวน 407 คน

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาหอพัก ผู้วิจัยจะใช้การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญหรือตามความสะดวก (Convenience Sampling) โดยที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกหน่วยตัวอย่างโดยยึดหลักความสะดวก

เป็นสิ่งสำคัญ ผู้วิจัยอาจเลือกคนที่พักอาศัยอยู่นอกมหาวิทยาลัยหรือกำลังอยู่บนถนนในช่วงเวลาที่ไปสอบถามเป็นจำนวน 154 คนแรกที่ผู้วิจัยพบ หรือ ผู้วิจัยบังเอิญไปพบ

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่พักในหอพักนักศึกษาในแต่ละหอพักใช้การสุ่มแบบชั้นภูมิโดยคำนวณจากจำนวนนักศึกษาที่อยู่ในแต่ละหอพัก โดยใช้สูตรการหากลุ่มตัวอย่างดังนี้

$$\frac{n1 \times N2}{N1} = n2$$

โดย $n1$ = ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัย

$n2$ = ขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละหอพัก

$N1$ = ขนาดประชากรทั้งหมด

$N2$ = ขนาดประชากรในแต่ละหอพัก

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ใช้การสุ่มแบบชั้นภูมิโดยการใช้ตารางเลขสุ่ม ตามรายชื่อนักศึกษาในแต่ละหอพัก โดยการแยกสุ่มตามสำนักวิชา ในแต่ละหอพัก เพื่อให้เหลือจำนวนประชากรตัวอย่างจำนวน 253 คน ตามที่ต้องการ และมีการกระจายตัวของข้อมูลให้ครอบคลุมทุกสำนักวิชาและชั้นปีให้มากที่สุด (รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 3.1)

ตารางที่ 3.1 รายละเอียดจำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

หอพัก	จำนวนประชากรทั้งหมด (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
สุรนินเวศ 1	282	10
สุรนินเวศ 2	273	10
สุรนินเวศ 3	275	10
สุรนินเวศ 4	283	10
สุรนินเวศ 5	257	10
สุรนินเวศ 6	303	12
สุรนินเวศ 7	300	12
สุรนินเวศ 8	266	10
สุรนินเวศ 9	325	11
สุรนินเวศ 10	392	14
สุรนินเวศ 11	327	13
สุรนินเวศ 12	291	10
สุรนินเวศ 13	1,289	47
สุรนินเวศ 15	937	34

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

หอพัก	จำนวนประชากรทั้งหมด (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
สุรนิวศ 16	1,105	40
รมนักศึกษาหอพัก	6,805	253
นักศึกษาหอนอก	4,181	154
รวม	10,986	407

ที่มา : งานบริการและพัฒนานักศึกษาหอพัก ณ วันที่ 8 มิถุนายน 2555

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสาร ทฤษฎี แนวคิด ต่าง ๆ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ รวมทั้งกรอบแนวคิดที่กำหนดขึ้น เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี โดยมีส่วนประกอบที่สามารถแบ่งได้ 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีคำถามทั้งสิ้น 9 ข้อ ประกอบด้วย คำถามเกี่ยวกับเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา สำนักวิชา คณะแผนกเฉลี่ยสะสม สถานที่พักอาศัย จำนวนสมาชิกในห้องพัก แหล่งรายได้ ภูมิฐานะ และศาสนา

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต ด้านการเรียน ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการรับบริการพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยแบบสอบถามมีลักษณะ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 อันดับ โดยผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบตรงกับความคิดเห็นในระดับใดระดับหนึ่ง การให้คะแนนถือเกณฑ์ดังนี้

เห็นด้วยกับข้อคำถามในระดับมากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
เห็นด้วยกับข้อคำถามในระดับมาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
เห็นด้วยกับข้อคำถามในระดับปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
เห็นด้วยกับข้อคำถามในระดับน้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
เห็นด้วยกับข้อคำถามในระดับน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยรวบรวมคะแนนทั้งหมดเพื่อหา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยการอิงเกณฑ์ซึ่งแบ่งระดับออกเป็น 5 โดยใช้วิธีการคำนวณความกว้างของชั้นดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

จากเกณฑ์ดังกล่าวสามารถแปลความหมายของระดับคะแนนได้ตาม เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute Criteria) ตามแนวทางของเบสต์ (Best, 1981) ได้ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง คุณภาพชีวิตดีมาก
- ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง คุณภาพชีวิตดี
- ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง คุณภาพชีวิตปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง คุณภาพชีวิตพอใช้
- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง คุณภาพชีวิตควรปรับปรุง

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษา มีคำถามทั้งสิ้น 8 คำถาม ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตในด้าน การเรียน ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการรับบริการพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านจิตใจ และด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open-Ended) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามกรอกข้อความ

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถาม และพัฒนาขึ้นมาโดยศึกษาจากเอกสารวิชาการ บทความ ตำรา ทฤษฎี วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 1) เครื่องมือวัดคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลกชุดย่อ ฉบับภาษาไทย (2545). ด้านร่างกาย จิตใจ ความสัมพันธ์ทางสังคม และสิ่งแวดล้อม
- 2) คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (2552). คุณภาพชีวิตด้านอาหารและโภชนาการ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการรับบริการพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- 3) คุณภาพชีวิตของนักศึกษามุสลิมที่ศึกษาระดับปริญญาตรีวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ (2550).
- 4) คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ (2552). ด้านการเรียนรู้ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ

ผู้วิจัยได้นำประเด็นจากวรรณกรรมดังกล่าวมาปรับปรุงเนื้อหาข้อคำถามบางส่วนเพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และได้นำเสนอที่ปรึกษาโครงการ เพื่อขอข้อเสนอแนะและร่วมกันปรับปรุงแบบสอบถาม และได้นำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เพื่อขอข้อเสนอแนะ และตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของเนื้อหา ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

(Content Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่านที่ได้กรุณาเป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ ได้แก่ 1) รองศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย อินทรประวัติ อาจารย์ประจำ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล 2) รองศาสตราจารย์ ดร.ขวัญกมล ดอนขวา สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และ 3) อาจารย์เพ็ญพรรณ ปิยารมย์ หัวหน้าส่วนกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จากนั้นผู้วิจัยได้นำประเด็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน มาปรับปรุงแก้ไข และได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทำการทดสอบ (Pretest) กับนักศึกษา ปีการศึกษา 2555 จำนวน 40 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการวัดความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา Alpha = .9672 ซึ่งหมายถึง แบบสอบถามนี้มีค่าความน่าเชื่อถือได้ ร้อยละ 96.72

3.2.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล หลังจากทีผู้วิจัยพัฒนาเครื่องมือเสร็จแล้วจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมี 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เก็บข้อมูลปฐมภูมิจากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษาตามแหล่งที่พักของนักศึกษาทั้งภายในมหาวิทยาลัยและภายนอกมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่มตัวอย่าง มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยเน้นให้มีการกระจายของข้อมูลทุกชั้นปีและครอบคลุมทุกสำนักวิชา

ขั้นตอนที่ 2 ข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ ข้อมูลเอกสารวิชาการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 3 การเก็บข้อมูลโดยวิธี Focus Group และการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและชัดเจนยิ่งขึ้นโดยแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อยทั้งหมด 15 กลุ่มย่อย ดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มย่อยตามหน่วยหอพัก จำนวน 7 หน่วยหอพัก 7 กลุ่มย่อย

กลุ่มที่ 2 กลุ่มย่อยตามสำนักวิชา จำนวน 6 สำนักวิชา 6 กลุ่มย่อย

กลุ่มที่ 3 กลุ่มนักศึกษาที่อยู่หอพักนอกมหาวิทยาลัย จำนวน 2 กลุ่มย่อย

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.3.1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1) การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา และคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ที่ทำการศึกษา

2) การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงอนุมาน ประกอบด้วย

- สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Co-efficient)
- สถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของคุณภาพชีวิต ได้แก่ การทดสอบ T – Test ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณภาพชีวิตของนักศึกษาจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลซึ่งแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม
- การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance : ANOVA) ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณภาพชีวิตของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลซึ่งแบ่งออกตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป
- การเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) เพื่อเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ในกรณีที่มีการวิเคราะห์ความแปรปรวนมีนัยสำคัญทางสถิติใช้วิธีของตุร์กี (Tukey HSD)

3.3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์โดยการนำข้อมูลซึ่งได้จากแบบสอบถามในส่วนสุดท้าย ซึ่งเป็นความต้องการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษามาจำแนกจัดหมวดหมู่ เชื่อมโยงข้อมูลที่ได้วิเคราะห์ส่วนประกอบ และสรุปผลโดยอาศัยความสอดคล้อง ความเป็นเหตุเป็นผล และจัดเรียงลำดับตามความถี่ของข้อมูลจากมากไปน้อย

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี” เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยให้ดีขึ้น และได้ข้อมูลที่เป็นแนวทางในการปรับปรุง ทั้งด้านวิชาการ และด้านกิจกรรมนักศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา จึงได้ทำการศึกษารายละเอียดโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลซึ่งประชากรเป้าหมาย คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ ตามแหล่งที่พักอาศัยของนักศึกษา คือ กลุ่มนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัย จำนวน 253 คน และกลุ่มนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่นอกมหาวิทยาลัย จำนวน 154 คน รวมจำนวน 407 คน โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษา

4.1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งข้อมูลประกอบด้วยคำถาม 9 ข้อ ประกอบด้วย คำถามเกี่ยวกับเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา สำนักวิชา คณะแผนกเฉลี่ยสะสม สถานที่พักอาศัย จำนวนสมาชิกในห้องพัก แหล่งรายได้ ภูมิฐานะ และศาสนา ดังได้แสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านการเรียน

สถานภาพ	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	191	46.93
หญิง	216	53.07
รวม	407	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

สถานภาพ	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่กำลังศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	92	22.60
ชั้นปีที่ 2	117	28.75
ชั้นปีที่ 3	115	28.26
ตั้งแต่ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป	83	20.40
รวม	407	100.00
สำนักวิชา		
วิศวกรรมศาสตร์	236	57.99
เทคโนโลยีการเกษตร	66	16.22
เทคโนโลยีสังคม	49	12.04
แพทยศาสตร์	40	9.83
วิทยาศาสตร์	9	2.21
พยาบาลศาสตร์	7	1.72
รวม	407	100.00
คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX)		
GPAX น้อยกว่า 1.50	24	5.90
GPAX 1.50-1.79	45	11.06
GPAX 1.80-1.99	62	15.23
GPAX 2.00-2.74	160	39.31
GPAX 2.75-3.24	76	18.67
GPAX 3.25-4.00	40	9.83
รวม	407	100.00

จากตาราง 4.1 พบว่า ส่วนมากเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 53.07 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 46.93 แสดงว่าประชากร ที่เป็นเพศชายและเพศหญิงมีจำนวนใกล้เคียงกัน เมื่อจำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาพบว่ากลุ่ม ส่วนใหญ่ ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 มากที่สุด ร้อยละ 28.75 และ 28.26 ตามลำดับ ส่วนชั้นปีที่ 4 ขึ้นไปน้อยที่สุด ร้อยละ 20.40 และจำแนกตามสำนักวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ พบว่าประชากร ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มากที่สุด ร้อย

ละ 57.99 รองลงมาศึกษาในสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร ร้อยละ 16.22 และสำนักวิชาพยาบาล ศาสตร์ น้อยที่สุด ร้อยละ 1.72 และเมื่อจำแนกตามระดับเกรดเฉลี่ยพบว่า ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีระดับเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.00 – 2.74 มากที่สุด ร้อยละ 39.31 รองลงมา เกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.75 – 3.24 ร้อยละ 18.67 และ 1.80-1.99 ร้อยละ 15.23 ส่วนจำนวนน้อยที่สุดคือ เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 1.50 ร้อยละ 5.90

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทางด้านสังคมและ เศรษฐกิจ

สถานภาพ	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
แหล่งที่พักอาศัย		
หอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัย	253	62.16
หอพักเอกชนหรือบ้านพักนอกมหาวิทยาลัย	154	37.84
รวม	407	100.00
จำนวนสมาชิกในห้องพัก		
พัก 1 คน	64	15.72
พัก 2 คน	104	25.55
พัก 3 คน	189	46.44
พัก 4 คน	45	11.06
พักมากกว่า 4 คน	5	1.23
รวม	407	100.00
แหล่งรายได้ของนักศึกษา		
จากพ่อแม่ผู้ปกครอง	285	70.03
จากพ่อแม่ผู้ปกครอง+ทุนการศึกษา	104	25.55
จากพ่อแม่ผู้ปกครอง+ทำงานพิเศษ	8	1.96
จากพ่อแม่ผู้ปกครอง+ทุนการศึกษา+ ทำงานพิเศษ	6	1.47
ทุนการศึกษา	2	0.49
ทำงานพิเศษ	1	0.25
ทุนการศึกษา+ทำงานพิเศษ	1	0.25
รวม	407	100.00

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

สถานภาพ	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
ค่าใช้จ่ายที่รับต่อเดือน		
น้อยกว่า 4,000 บาท	50	12.29
4,000 – 5,000 บาท	150	36.86
5,001 – 6,000 บาท	76	18.67
6,001 – 7,000 บาท	43	10.57
7,001 – 8,000 บาท	40	9.83
8,001 – 9,000 บาท	21	5.15
มากกว่า 9,000 บาท ขึ้นไป	27	6.63
รวม	407	100.00
ภูมิลำเนา		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	272	66.83
ภาคเหนือ	38	9.34
ภาคกลาง	35	8.60
ภาคตะวันออก	28	6.88
กรุงเทพมหานคร	15	3.69
ภาคตะวันตก	12	2.95
ภาคใต้	7	1.72
รวม	407	100.00
ศาสนา		
พุทธ	393	96.56
อิสลาม	7	1.72
คริสต์	7	1.72
รวม	407	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในหอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ร้อยละ 62.16 และพักอาศัยในหอพักเอกชนหรือบ้านพักพักนอกมหาวิทยาลัย ร้อยละ 37.84 มีจำนวนสมาชิกร่วมพักในห้องเดียวกันส่วนใหญ่ จำนวน 3 คนต่อห้อง ร้อยละ 46.44 รองลงมาคือพัก 2 คนต่อห้อง ร้อยละ 25.55 พัก 1 คนต่อห้อง ร้อยละ 15.72 ส่วนจำนวนน้อย

ที่สุดคือ พักห้องละมากกว่า 4 คน ร้อยละ 1.23 ส่วนค่าใช้จ่ายของประชากรที่ศึกษาพบว่าส่วนใหญ่มาจากพ่อแม่ผู้ปกครอง ร้อยละ 70.03 รองลงมาคือ จากพ่อแม่ผู้ปกครองและทุนการศึกษา ร้อยละ 25.55 ส่วนจำนวนที่น้อยที่สุดคือ รั้งทุนการศึกษาและทำงานพิเศษ เท่ากันที่ ร้อยละ 0.25 เมื่อจำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายจำนวน 4,000 - 5,000 บาท ร้อยละ 36.86 รองลงมาคือ 5,001 - 6,000 บาท ร้อยละ 18.67 และน้อยกว่า 4,000 บาท ร้อยละ 12.29 ส่วนที่น้อยที่สุด คือ 8,001-9,000 บาท ร้อยละ 5.15 โดยประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 66.83 รองลงมาคือ ภาคเหนือ ร้อยละ 9.34 และภาคกลาง ร้อยละ 8.60 ส่วนที่น้อยที่สุด คือภาคใต้ ร้อยละ 1.72 ซึ่งเกือบทั้งหมดของประชากรที่ศึกษา นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 96.56 รองลงมาคือ ศาสนาอิสลามและศาสนาคริสต์ เท่ากันที่ ร้อยละ 1.72

4.2 การวิเคราะห์ระดับคุณภาพชีวิต

ผลการวิเคราะห์ระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี โดยได้วิเคราะห์ระดับคุณภาพชีวิตใน 8 ด้าน คือ 1) ด้านการเรียน 2) ด้านอาหารและโภชนาการ 3) ด้านที่พักอาศัย 4) ด้านสุขภาพอนามัย 5) ด้านการบริการพื้นฐาน 6) ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 7) ด้านจิตใจ 8) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ ดังได้แสดงรายละเอียดในตารางตั้งแต่ ตารางที่ 4.3 - 4.10

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตของนักศึกษาทางการเรียน

ข้อมูลด้านการเรียน	นักศึกษาหอพัก		ระดับคุณภาพชีวิต	นักศึกษาหอนอก		ระดับคุณภาพชีวิต
	ค่าเฉลี่ย	S.D.		ค่าเฉลี่ย	S.D.	
1. ท่านมีความพอใจในผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของท่าน	2.76	1.22	ปานกลาง	3.23	1.01	ปานกลาง
2. ท่านรู้สึกพอใจกับความรู้ที่ได้รับจากการเรียน	3.60	0.81	ดี	3.55	0.87	ดี
3. สภาพห้องเรียนมีความเหมาะสมในการเรียนรู้	3.76	0.74	ดี	3.56	0.89	ดี
4. อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอด	4.15	0.76	ดี	3.96	0.86	ดี
5. มีเอกสาร ตำรา และ อุปกรณ์ในการเรียนอย่างเพียงพอ	3.91	0.82	ดี	3.62	0.86	ดี

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อมูลด้านการเรียน	นักศึกษาหอพัก		ระดับ คุณภาพ	นักศึกษาหอนอก		ระดับ คุณภาพ
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ชีวิต	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ชีวิต
6. อุปกรณ์การเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยมีความเพียงพอ	3.99	0.79	ดี	3.65	0.95	ดี
7. ท่านได้รับคำแนะนำด้านการเรียนจากอาจารย์ที่ปรึกษา	3.66	0.97	ดี	3.60	0.95	ดี
8. ท่านภูมิใจสาขาวิชาที่ท่านกำลังเรียนในขณะนี้	4.35	0.81	ดี	3.98	1.09	ดี
9. ครอบครัวของท่านสนับสนุนให้ท่านเรียนในสาขาวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน	4.34	0.80	ดี	4.06	0.94	ดี
10. ท่านได้รับความช่วยเหลือในการทำการบ้านจากเพื่อน ๆ	3.79	0.95	ดี	3.69	0.97	ดี
11. ท่านสามารถปรับตัวกับระบบการเรียนการสอนที่เป็นอยู่ในขณะนี้ได้	3.77	0.81	ดี	3.74	0.92	ดี
12. ท่านสามารถช่วยเหลือเพื่อนในการเรียนได้	3.32	0.83	ปานกลาง	3.53	0.87	ดี
13. ที่พักของท่านมีการส่งเสริมด้านการเรียน เช่น การจัดทบทวน การจัดห้องอ่านหนังสือ มีสถานที่ทำงานกลุ่ม	3.40	0.98	ปานกลาง	3.14	1.16	ปานกลาง
ภาพรวม	3.75	0.87	ดี	3.64	0.95	ดี

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาด้านการเรียนโดยภาพรวมของทั้ง 2 กลุ่มอยู่ในเกณฑ์ดี โดยนักศึกษาหอพัก มีค่าเฉลี่ย 3.75 ซึ่งสูงกว่านักศึกษาหอพักนอก ค่าเฉลี่ย 3.64 เมื่อจำแนกรายข้อพบว่า ข้อคำถามที่มีระดับคุณภาพชีวิตแตกต่างกันมี 1 ข้อ ได้แก่ ความสามารถในการช่วยเหลือเพื่อนในการเรียน โดยนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักนอกมหาวิทยาลัยจะดีกว่านักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักของมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตของนักศึกษาทางด้านอาหารและโภชนาการ

ข้อมูลด้านอาหารและ โภชนาการ	นักศึกษาหอพัก		ระดับ คุณภาพ ชีวิต	นักศึกษาหอ นอก		ระดับ คุณภาพ ชีวิต
	ค่าเฉลี่ย	S.D.		ค่าเฉลี่ย	S.D.	
1. ท่านรับประทานอาหารเช้า 3 มื้อ ทุกวัน	2.87	1.13	ปานกลาง	3.05	1.23	ปานกลาง
2. ท่านดื่มน้ำสะอาดวันละ 8-12 แก้ว	3.24	1.09	ปานกลาง	3.12	1.14	ปานกลาง
3. ท่านรับประทานข้าวแกงหรือ ก๋วยเตี๋ยวมากกว่าวันละ 1 มื้อ	3.19	1.21	ปานกลาง	2.97	1.14	ปานกลาง
4. ท่านรับประทานบะหมี่กึ่ง สำเร็จน้อยกว่าวันละ 1 มื้อ	4.23	1.11	ดี	4.32	1.02	ดี
5. ท่านรับประทานผักและผลไม้ มากกว่าวันละ 1 มื้อ	2.73	1.07	ปานกลาง	2.86	1.08	ปานกลาง
6. อาหารที่รับประทานเป็น อาหารปรุงสุก	4.31	0.84	ดี	4.05	1.02	ดี
7. อาหารที่รับประทานเป็น อาหารที่สะอาดปลอดภัย	3.83	0.84	ดี	3.68	0.99	ดี
8. ภาชนะที่ใส่อาหารมีความ สะอาดถูกสุขอนามัย	3.73	0.89	ดี	3.75	0.99	ดี
9. ท่านรับประทานอาหารเช้า มื้อตรงเวลา	2.46	0.97	พอใช้	3.00	1.08	ปานกลาง
10. ท่านพอใจต่อการจัดบริการ น้ำดื่มตามอาคารต่าง ๆ ที่ ทางมหาวิทยาลัยจัดให้	3.24	1.13	ปานกลาง	3.23	1.13	ปานกลาง
ภาพรวม	3.38	1.03	ปานกลาง	3.40	1.08	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาด้านอาหารและโภชนาการ โดยภาพรวม อยู่ในเกณฑ์ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.38 และ 3.40 เมื่อจำแนกรายข้อพบว่า นักศึกษามีคุณภาพชีวิตที่อยู่ในระดับดีจำนวน 4 ข้อคือ การรับประทานอาหารเช้าที่ปรุงสุก รับประทานบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปน้อย รับประทานอาหารที่มีความสะอาดปลอดภัย และภาชนะที่ใส่อาหารมีความสะอาด

ถูกอนามัย โดยมีข้อคำถามที่มีระดับคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน 1 ข้อได้แก่ พฤติกรรมการรับประทานอาหารแต่ละมื้อที่ตรงเวลา โดยนักศึกษาหอพักจะมีพฤติกรรมการรับประทานอาหารที่ตรงเวลาน้อยกว่านักศึกษาหอนอก มีค่าเฉลี่ย 2.46 ซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ ส่วนนักศึกษาหอนอกอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.00

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตของนักศึกษาทางด้านที่พักอาศัย

ข้อมูลด้านที่พักอาศัย	นักศึกษาหอพัก		ระดับคุณภาพชีวิต	นักศึกษาหอนอก		ระดับคุณภาพชีวิต
	ค่าเฉลี่ย	S.D.		ค่าเฉลี่ย	S.D.	
1. ขนาดห้องพักอาศัยมีความเหมาะสม	3.52	0.95	ดี	3.63	1.03	ดี
2. ที่พักอาศัยมีความสะอาดเป็นระเบียบและถูกสุขลักษณะ	3.43	0.92	ปานกลาง	3.53	1.06	ดี
3. ที่พักมีสภาพแวดล้อมที่ดี ไม่มีมลภาวะ (มลภาวะ เช่น กลิ่นเหม็น น้ำท่วมขัง มีฝุ่นละอองยุ่งหรือแมลงรบกวน)	3.27	0.98	ปานกลาง	3.53	1.04	ดี
4. ที่พักปราศจากเสียงดังรบกวนที่ทำให้เกิดความรำคาญ	2.87	0.95	ปานกลาง	3.18	1.16	ปานกลาง
5. ที่พักมีเครื่องอำนวยความสะดวกที่จำเป็นในการดำรงชีวิต	3.22	0.90	ปานกลาง	3.45	1.03	ปานกลาง
6. ที่พักอาศัยของท่านมีแสงสว่างที่เพียงพอ	3.70	0.92	ดี	3.56	1.06	ดี
7. ในบริเวณที่พักของท่านมีความร่มรื่น	3.61	0.99	ดี	3.44	1.06	ปานกลาง
8. ที่พักมีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจเพียงพอ (เช่น โต๊ะ เก้าอี้สนาม สวนหย่อม ศาลาพักผ่อน)	3.06	1.12	ปานกลาง	3.24	1.11	ปานกลาง
ภาพรวม	3.34	0.97	ปานกลาง	3.45	1.07	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาด้านที่พักอาศัย โดยภาพรวม ทั้ง 2 กลุ่มอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.34 และ 3.45 เมื่อจำแนกรายข้อพบว่า ข้อคำถามที่มีระดับคุณภาพชีวิตแตกต่างกันมี 3 ข้อ โดยนักศึกษาหอพักจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าในเรื่องที่หอพัก นักศึกษามีความรุ่มร้อนมากกว่าหอพักนอกมหาวิทยาลัย ค่าเฉลี่ย 3.61 ส่วนนักศึกษาหอนอกมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าในเรื่องของความสะอาดเป็นระเบียบและถูกสุขลักษณะ และมีสภาพแวดล้อมที่ดี ไม่มีมลภาวะ (มลภาวะ เช่น กลิ่นเหม็น น้ำท่วมขัง มีฝุ่นละออง ยุงหรือแมลงรบกวน) ค่าเฉลี่ย 3.53 เท่ากัน

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตของนักศึกษาทางด้านสุขภาพอนามัย

ข้อมูลด้านสุขภาพอนามัย	นักศึกษาหอพัก		ระดับ คุณภาพ ชีวิต	นักศึกษาหอนอก		ระดับ คุณภาพ ชีวิต
	ค่าเฉลี่ย	S.D.		ค่าเฉลี่ย	S.D.	
1. ท่านมีสุขภาพดี ไม่มีโรคประจำตัว	3.83	1.18	ดี	3.60	1.08	ดี
2. ท่านมีเวลานอนหลับมากกว่า 6 ชั่วโมงต่อวัน	3.25	1.06	ปานกลาง	3.13	1.08	ปานกลาง
3. ท่านไม่มีปัญหาเกี่ยวกับการนอนหลับ	3.12	1.24	ปานกลาง	3.44	1.09	ปานกลาง
4. ท่านออกกำลังกายอย่างน้อย 30 นาทีทุกวัน	2.52	1.19	ปานกลาง	2.75	1.15	ปานกลาง
5. ท่านตรวจสุขภาพร่างกายเป็นประจำทุกปี	2.21	1.16	พอใช้	2.68	1.21	ปานกลาง
6. ท่านได้รับความรู้ในการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันโรคต่าง ๆ จากมหาวิทยาลัย	3.14	0.97	ปานกลาง	3.12	0.95	ปานกลาง
7. หากท่านป่วยฉุกเฉินท่านได้รับการช่วยเหลือพยาบาลอย่างเหมาะสมจากมหาวิทยาลัย	3.35	0.98	ปานกลาง	3.14	1.05	ปานกลาง
8. ท่านสามารถดูแลตนเองได้อย่างเหมาะสมเมื่อเจ็บป่วย	3.86	0.83	ดี	3.55	0.85	ดี

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ข้อมูลด้านสุขภาพอนามัย	นักศึกษาหอพัก		ระดับ คุณภาพ	นักศึกษาหอนอก		ระดับ คุณภาพ
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ชีวิต	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ชีวิต
9. ท่านสามารถปรับตัวต่อความ เครียดได้	3.66	0.91	ดี	3.44	0.86	ปานกลาง
10. ท่านพึงพอใจต่อสุขภาพ โดยรวมของท่านในขณะนี้	3.77	0.89	ดี	3.40	0.97	ปานกลาง
ภาพรวม	3.27	1.04	ปานกลาง	3.23	1.03	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาด้านสุขภาพอนามัย โดยภาพรวมทั้ง 2 กลุ่มอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.27 และ 3.25 เมื่อจำแนกรายข้อพบว่า ข้อคำถามที่มีระดับคุณภาพชีวิตแตกต่างกันมี 3 ข้อ โดยนักศึกษาหอพักจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าในเรื่องของความพึงพอใจต่อสุขภาพโดยรวมของตนเอง และมีความสามารถในการปรับตัวต่อความเครียดได้อยู่ในเกณฑ์ดี ค่าเฉลี่ย 3.77 และ 3.66 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาหอนอกมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าในเรื่องของการได้ตรวจสุขภาพร่างกายเป็นประจำทุกปีอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.68

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตของนักศึกษาทางด้านการรับบริการพื้นฐาน

ข้อมูลด้านบริการพื้นฐาน	นักศึกษาหอพัก		ระดับ คุณภาพ	นักศึกษาหอ นอก		ระดับ คุณภาพ
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ชีวิต	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ชีวิต
1. ท่านได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จากมหาวิทยาลัย	3.92	0.91	ดี	3.65	1.01	ดี
2. ท่านได้รับบริการด้านกายภาพ เพื่อส่งเสริมสุขภาพใน สถานศึกษา	3.58	0.94	ดี	3.53	0.93	ดี
3. ท่านได้รับคำปรึกษาเมื่อมี ปัญหาต่างๆ	3.42	0.89	ปานกลาง	3.28	0.87	ปานกลาง
4. ท่านได้รับข่าวสารที่เป็น ประโยชน์แก่การศึกษา	3.50	0.89	ปานกลาง	3.34	0.92	ปานกลาง

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ข้อมูลด้านบริการพื้นฐาน	นักศึกษาหอพัก		ระดับ	นักศึกษาหอ		ระดับ
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	คุณภาพ ชีวิต	นอก		คุณภาพ ชีวิต
5. ท่านได้รับการพัฒนาด้าน ประสบการณ์ชีวิต	3.48	0.89	ปานกลาง	3.30	0.97	ปานกลาง
6. ที่พักจัดให้มีการจำหน่าย เครื่องอุปโภค บริโภคในราคา ที่เหมาะสม	3.42	0.96	ปานกลาง	3.21	0.86	ปานกลาง
7. ที่พักมีบริการที่เหมาะสม	3.68	0.94	ดี	3.43	0.91	ปานกลาง
8. การเดินทางจากที่พักไปที่ เรียนมีการบริการรักษาความ ปลอดภัยอย่างเหมาะสม	3.61	0.93	ดี	3.32	0.95	ปานกลาง
ภาพรวม	3.58	0.80	ดี	3.38	0.93	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาด้านการได้รับบริการพื้นฐาน โดยภาพรวมของนักศึกษาหอพักอยู่ในเกณฑ์ดี มีค่าเฉลี่ย 3.58 ส่วนนักศึกษานอกอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.38 เมื่อจำแนกรายข้อพบว่า ข้อคำถามที่มีระดับคุณภาพชีวิตแตกต่างกันมี 2 ข้อ โดยนักศึกษาหอพักจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าในเรื่องที่พักรับการบริการที่เหมาะสม และการเดินทางจากที่พักไปที่เรียนมีการบริการรักษาความปลอดภัยที่เหมาะสมที่อยู่ในเกณฑ์ดี ค่าเฉลี่ย 3.68 และ 3.61 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษานอกอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตของนักศึกษาทางด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ข้อมูลด้านความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	นักศึกษาหอพัก		ระดับ	นักศึกษาหอ		ระดับ
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	คุณภาพ ชีวิต	นอก		คุณภาพ ชีวิต
1. ที่พักนักศึกษาอยู่ห่างจากแหล่ง มั่วสุม อบายมุข หรือสิ่งผิด กฎหมายต่างๆ	3.65	1.12	ดี	3.27	0.99	ปานกลาง

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ข้อมูลด้านความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	นักศึกษาหอพัก		ระดับ คุณภาพ ชีวิต	นักศึกษาหอ นอก		ระดับ คุณภาพ ชีวิต
	ค่าเฉลี่ย	S.D.		ค่าเฉลี่ย	S.D.	
2. ท่านไม่มีความกังวลต่อเหตุร้าย ที่จะเกิดขึ้นกับท่านจาก บุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย	3.47	1.07	ปานกลาง	3.29	0.98	ปานกลาง
3. ท่านไม่มีความกังวลต่อเหตุร้าย ที่จะเกิดขึ้นกับท่านจากบุคคล ภายในมหาวิทยาลัย	3.56	0.99	ดี	3.34	0.97	ปานกลาง
4. ท่านไม่มีความกังวลต่อเหตุร้าย ที่จะเกิดขึ้นกับท่านจากการ เดินทางระหว่างที่พักกับที่เรียน	3.43	0.99	ปานกลาง	3.25	0.90	ปานกลาง
5. ท่านไม่มีความกังวลต่อการ สูญเสียหรือสูญหายของ ทรัพย์สินของท่านในที่พัก	2.94	1.04	ปานกลาง	3.26	1.06	ปานกลาง
6. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในการ ป้องกันตัวจากภัยสังคม	3.63	0.90	ดี	3.40	0.99	ปานกลาง
7. ที่พักของท่านมีระบบการรักษา ความปลอดภัยอย่างดี	3.47	0.94	ปานกลาง	3.32	1.07	ปานกลาง
ภาพรวม	3.45	1.01	ปานกลาง	3.30	0.99	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยภาพรวมทั้ง 2 กลุ่มอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.45 และ 3.30 ตามลำดับ เมื่อจำแนกรายข้อพบว่า ข้อคำถามที่มีระดับคุณภาพชีวิตแตกต่างกันมี 2 ข้อ โดยนักศึกษาหอพักจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าในเรื่องการมีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันตนเองจากภัยสังคม และไม่มี ความกังวลต่อเหตุร้ายที่จะเกิดขึ้นจากบุคคลภายในมหาวิทยาลัย อยู่ในเกณฑ์ดี ค่าเฉลี่ย 3.63 และ 3.56 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษานอกอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตของนักศึกษาทางด้านจิตใจ

ข้อมูลด้านจิตใจ	นักศึกษาหอพัก		ระดับ คุณภาพ ชีวิต	นักศึกษาหอ นอก		ระดับ คุณภาพ ชีวิต
	ค่าเฉลี่ย	S.D.		ค่าเฉลี่ย	S.D.	
1. อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการให้ เวลา นักศึกษาเข้าพบขอ คำปรึกษาได้โดยสะดวก	3.62	1.00	ดี	3.58	0.97	ดี
2. บุคลากรของมหาวิทยาลัยมี ความใกล้ชิดผูกพัน ให้ความ ช่วยเหลือเกื้อกูลท่าน	3.45	0.93	ปานกลาง	3.38	0.95	ปานกลาง
3. เพื่อนในที่พักมีความใกล้ชิด ผูกพัน ให้ความช่วยเหลือ เกื้อกูลท่าน	3.94	0.92	ดี	3.68	1.01	ดี
4. นักศึกษาได้ให้ความช่วยเหลือ เพื่อนในที่พักหากได้รับการ ร้องขอ	3.93	0.88	ดี	3.69	0.94	ดี
5. ที่พักจัดให้มีสถานที่หรือ กิจกรรมที่เกี่ยวกับศาสนา	3.25	1.01	ปานกลาง	3.08	1.15	ปานกลาง
6. ท่านมีโอกาสได้ปฏิบัติกิจกรรม ทางศาสนาเมื่อใช้ชีวิตอยู่ใน มหาวิทยาลัย	3.25	1.02	ปานกลาง	3.19	1.16	ปานกลาง
7. ที่พักของท่านมีการส่งเสริม ด้านคุณธรรมจริยธรรม	3.34	0.96	ปานกลาง	3.18	1.16	ปานกลาง
8. นักศึกษารู้สึกว่ามีความสุขใน การเรียนและการใช้ชีวิตในที่ พักปัจจุบันของท่าน	3.77	0.89	ดี	3.66	0.93	ดี
9. บุคคลในครอบครัวรักและให้ กำลังใจท่านอยู่เสมอ	4.40	0.91	ดี	4.01	1.06	ดี
10. ท่านรู้สึกเหงาเมื่ออยู่ใน มหาวิทยาลัยหรือที่พัก	2.78	1.12	ปานกลาง	3.35	1.13	ปานกลาง

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ข้อมูลด้านจิตใจ	นักศึกษาหอพัก		ระดับ คุณภาพ	นักศึกษาหอ นอก		ระดับ คุณภาพ
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ชีวิต	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ชีวิต
11. ท่านมีความเป็นส่วนตัวใน การใช้ชีวิตประจำวัน	3.63	0.92	ดี	3.79	0.95	ดี
12. ท่านพอใจในรูปร่างหน้าตา ของท่าน	3.84	0.89	ดี	3.49	1.12	ปานกลาง
13. ท่านพอใจบุคลิกภาพของ ท่าน	3.71	0.90	ดี	3.59	1.07	ดี
14. ท่านได้รับข้อเสนอแนะและ กำลังใจจากอาจารย์ผู้สอน	3.59	0.95	ดี	3.51	1.04	ดี
15. ท่านได้รับข้อเสนอแนะและ กำลังใจจากอาจารย์ที่ ปรึกษาวิชาการ	3.59	0.94	ดี	3.57	0.98	ดี
ภาพรวม	3.61	0.95	ดี	3.52	1.04	ดี

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาด้านจิตใจโดยภาพรวมของทั้ง 2 กลุ่มอยู่ในเกณฑ์ดี มีค่าเฉลี่ย 3.61 และ 3.52 ตามลำดับ เมื่อจำแนกรายข้อพบว่า ข้อคำถามที่มีระดับคุณภาพชีวิตแตกต่างกันมี 1 ข้อ โดยนักศึกษาหอพักจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าในเรื่องความพึงพอใจในรูปร่างหน้าตาของตนเอง อยู่ในเกณฑ์ดี ค่าเฉลี่ย 3.84 ส่วนนักศึกษานอกอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.49

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตของนักศึกษาทางด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ

ข้อมูลด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และเศรษฐกิจ	นักศึกษาหอพัก		ระดับ คุณภาพ	นักศึกษาหอ นอก		ระดับ คุณภาพ
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ชีวิต	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ชีวิต
1. ที่พักมีกิจกรรมที่จัดขึ้นทำให้เกิด ความสัมพันธ์ ระหว่างท่านกับ เพื่อนนักศึกษาดีขึ้น	3.57	0.95	ดี	3.44	1.16	ปานกลาง
2. ท่านพอใจและยอมรับกฎเกณฑ์ ของมหาวิทยาลัยที่ตั้งไว้	3.74	0.90	ดี	3.46	0.98	ปานกลาง

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ข้อมูลด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และเศรษฐกิจ	นักศึกษาหอพัก		ระดับ คุณภาพ ชีวิต	นักศึกษาหอ นอก		ระดับ คุณภาพ ชีวิต
	ค่าเฉลี่ย	S.D.		ค่าเฉลี่ย	S.D.	
3. ท่านได้รับประโยชน์จากกิจกรรม นักศึกษาที่ทางมหาวิทยาลัยจัด ให้	3.70	0.84	ดี	3.54	0.93	ดี
4. นักศึกษาสามารถปรับตัวเข้ากับ เพื่อนๆ ในที่พักเดียวกันได้ดี	3.98	0.84	ดี	3.58	1.05	ดี
5. ท่านได้เข้าร่วมกิจกรรมที่ทาง มหาวิทยาลัยจัดขึ้นเป็นประจำ	3.53	0.95	ดี	3.36	1.07	ปานกลาง
6. ท่านมีส่วนร่วมในการคัดเลือก ผู้นำนักศึกษา	3.45	1.11	ปานกลาง	3.19	1.23	ปานกลาง
7. ท่านพึงพอใจต่อการเป็นส่วนหนึ่ง ของมหาวิทยาลัย	4.27	0.78	ดี	4.12	0.90	ดี
8. ท่านได้รับประโยชน์จาก ทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัย	3.32	1.40	ปานกลาง	3.47	1.18	ปานกลาง
9. ท่านได้รับเงินในการดำรงชีพ อย่างเพียงพอ	3.76	1.04	ดี	3.77	1.00	ดี
ภาพรวม	3.70	0.98	ดี	3.55	1.05	ดี

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยภาพรวมของทั้ง 2 กลุ่มอยู่ในเกณฑ์ดี มีค่าเฉลี่ย 3.70 และ 3.55 ตามลำดับ เมื่อจำแนกรายข้อพบว่า ข้อคำถามที่มีระดับคุณภาพชีวิตแตกต่างกันมี 3 ข้อ โดยนักศึกษาหอพักจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าในเรื่องความพอใจและยอมรับกฎเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยที่ตั้งไว้ ทางหอพักมีกิจกรรมที่จัดขึ้นทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน และนักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้นเป็นประจำ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี ค่าเฉลี่ย 3.74 3.57 และ 3.53 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษานอกอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.46 3.44 และ 3.36 ตามลำดับ

สรุปผลการศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี สรุปได้ว่าคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวม 3.45 โดยนักศึกษาหอพัก มีค่าเฉลี่ย 3.48 และนักศึกษาหอนอก มีค่าเฉลี่ย 3.43 ดังได้แสดงในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาหอพักกับนักศึกษาหอนอก

ข้อมูลคุณภาพชีวิตด้านต่าง ๆ	ค่าเฉลี่ย (นักศึกษา)			ระดับคุณภาพชีวิต
	หอพัก	หอนอก	รวม	
ด้านการเรียน	3.75	3.64	3.70	ดี
ด้านอาหารและโภชนาการ	3.38	3.40	3.39	ปานกลาง
ด้านที่พักอาศัย	3.34	3.45	3.40	ปานกลาง
ด้านสุขภาพอนามัย	3.22	3.17	3.20	ปานกลาง
ด้านบริการพื้นฐาน	3.58	3.38	3.48	ปานกลาง
ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	3.45	3.30	3.38	ปานกลาง
ด้านจิตใจ	3.61	3.52	3.57	ดี
ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ	3.70	3.55	3.63	ดี
รวม	3.48	3.43	3.45	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาหอพักมีค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตที่สูงกว่านักศึกษาหอพักนอก จำนวน 5 ด้านประกอบด้วยด้านการเรียน ด้านบริการพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านจิตใจ และด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ ส่วนนักศึกษาหอนอกมีค่าเฉลี่ยของคุณภาพชีวิตที่สูงกว่านักศึกษาหอพัก 3 ด้านคือ ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านที่พักอาศัย และด้านสุขภาพอนามัย รายละเอียดดังนี้

1) ด้านการเรียน ระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาการเรียนโดยภาพรวมของทั้ง 2 กลุ่มอยู่ในเกณฑ์ดี มีค่าเฉลี่ยรวม 3.70 โดยนักศึกษาหอพัก มีค่าเฉลี่ย 3.75 ซึ่งสูงกว่านักศึกษาหอพักนอก ค่าเฉลี่ย 3.64 โดยพบว่ามีจุดเด่นในเรื่อง ครอบครัวยุติธรรม สนับสนุนให้เรียนในสาขาวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน มีความภูมิใจสาขาวิชาที่กำลังเรียนอยู่ในขณะนี้ และอาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอด ส่วนประเด็นที่ทำให้นักศึกษาที่มีความกังวลมากที่สุดคือ ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา

2) ด้านอาหารและโภชนาการ ระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาด้านอาหารและโภชนาการ โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.39 โคนนักศึกษาหอพักมีค่าเฉลี่ย 3.38 และ 3.40 โดยพบว่ามีจุดเด่นในเรื่อง การรับประทานอาหารที่ปรุงสุก รับประทานบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปน้อย รับประทานอาหารที่มีความสะอาดปลอดภัย และภาชนะที่ใส่อาหารมีความสะอาด ถูกอนามัย ส่วนประเด็นที่ทำให้มีคุณภาพชีวิตของนักศึกษาไม่ดีพอคือ พฤติกรรมการรับประทานอาหารแต่ละมื้อที่ตรงเวลา รับประทานอาหารไม่ครบ 3 มื้อต่อวัน

3) ด้านที่พักอาศัย ระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาด้านที่พักอาศัย โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.40 โดยนักศึกษาหอพัก มีค่าเฉลี่ย 3.34 ส่วนนักศึกษาหอนอก มีค่าเฉลี่ย 3.45 โดยพบว่ามีจุดเด่นในเรื่อง ที่พักมีแสงสว่างที่เพียงพอ มีขนาดที่เหมาะสมในการพักอาศัย และในบริเวณที่พักมีความร่มรื่น ส่วนประเด็นที่ทำให้มีคุณภาพชีวิตของนักศึกษาไม่ดีพอในเรื่องนี้คือ เรื่องเสียงดังรบกวนที่ทำให้เกิดความรำคาญ และที่พักค่อนข้างแคบไม่เพียงพอ เช่น โต๊ะเก้าอี้สนาม สวนหย่อม ศาลาพักผ่อน เป็นต้น

4.) ด้านสุขภาพอนามัย ระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาด้านสุขภาพอนามัย โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลางค่าเฉลี่ยรวม 3.25 โดยนักศึกษาหอพักมีค่าเฉลี่ย 3.27 และนักศึกษาหอนอกมีค่าเฉลี่ย 3.23 โดยพบว่ามีจุดเด่นในเรื่อง การมีสุขภาพที่ดีไม่มีโรคประจำตัว สามารถดูแลตนเองได้อย่างเหมาะสมเมื่อเจ็บป่วย นอกจากนี้ นักศึกษาหอพักจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าในเรื่อง ของความพึงพอใจต่อสุขภาพโดยรวมของตนเอง และมีความสามารถในการปรับตัวต่อความเครียดได้ ส่วนประเด็นที่ทำให้มีคุณภาพชีวิตของนักศึกษาไม่ดีพอในเรื่องนี้คือ ขาดการตรวจสุขภาพร่างกายเป็นประจำทุกปี มีการออกกำลังกายน้อยกว่า 30 นาทีทุกวัน

5) ด้านบริการพื้นฐาน ระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาด้านการได้รับบริการพื้นฐานโดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.48 โดยของนักศึกษาหอพักอยู่ในเกณฑ์ดี มีค่าเฉลี่ย 3.58 ส่วนนักศึกษาหอนอกอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.38 โดยพบว่ามีจุดเด่นในเรื่อง การได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้จากมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ นักศึกษาหอพักจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าในเรื่อง ที่พักมีการจัดการบริการที่เหมาะสม และการเดินทางจากที่พักไปที่เรียนมีการบริการรักษาความปลอดภัยที่เหมาะสมที่อยู่ในเกณฑ์ดี

6) ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวม 3.37 โดยนักศึกษาหอพักมีค่าเฉลี่ย 3.45 และนักศึกษาหอนอก มีค่าเฉลี่ย 3.30 โดยพบว่า นักศึกษาหอพักจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าในเรื่อง การมีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันตนเองจากภัยสังคม และไม่มีความกังวลต่อเหตุร้ายที่จะเกิดขึ้นจากบุคคลภายในมหาวิทยาลัย แต่ทั้งสองกลุ่มก็ยังคงมีความกังวลในเรื่อง การสูญเสียบัตรหรือสูญหายของทรัพย์สินในที่พัก

7) ด้านจิตใจ ระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาด้านจิตใจโดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ดี มีค่าเฉลี่ยรวม 3.57 โดยนักศึกษาหอพัก มีค่าเฉลี่ย 3.61 และนักศึกษาหอนอก มีค่าเฉลี่ย 3.52 โดยพบว่ามีจุดเด่นในเรื่อง เพื่อนในที่พักมีความใกล้ชิดผูกพันให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน การให้ความช่วยเหลือเพื่อนในที่พักหากได้รับการร้องขอ และนักศึกษามีความสุขในการเรียนและการใช้ชีวิตในที่พัก ปัจจุบันของตนเอง ส่วนประเด็นที่ทำให้มีคุณภาพชีวิตของนักศึกษาไม่ดีพอในเรื่องนี้คือ นักศึกษาจะรู้สึกเหงาเมื่ออยู่ในมหาวิทยาลัยหรือในที่พัก

8) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ ระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ดี มีค่าเฉลี่ยรวม 3.63 โดยนักศึกษาหอพักมีค่าเฉลี่ย 3.70 และนักศึกษาหอนอกมีค่าเฉลี่ย 3.55 โดยพบว่ามีจุดเด่นในเรื่อง มีความภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อน ๆ ในที่พักได้ดี และได้รับเงินค่าใช้จ่ายที่เพียงพอในการดำรงชีพ นอกจากนี้ นักศึกษาหอพักจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าในเรื่อง ความพอใจและยอมรับกฎเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยที่ตั้งไว้ ทางหอพักมีกิจกรรมที่จัดขึ้นทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน และนักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้นเป็นประจำ

4.3 เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน

4.3.1 ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน ทำการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ที่มีเพศแตกต่างกัน โดยกำหนดสมมติฐานดังนี้

HO : นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันจะมีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันจะมีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

ทำการทดสอบโดยใช้สถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญของการทดสอบเท่ากับ 0.05 ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน

คุณภาพชีวิต/เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t.	Sig.
1. ด้านการเรียน					
ชาย	191	3.64	0.56	-2.68*	0.01
หญิง	216	3.78	0.47		

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

คุณภาพชีวิต/เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t.	Sig.
2. ด้านสุขภาพอนามัย					
ชาย	191	3.28	0.61	2.39*	0.02
หญิง	216	3.13	0.60		

จากตารางที่ 4.12 พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันจะมีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน โดยนักศึกษาหญิงจะมีคุณภาพชีวิตสูงกว่านักศึกษาชายแทบทุกด้าน ยกเว้นด้านสุขภาพอนามัยที่นักศึกษาชายสูงกว่า เมื่อพิจารณาคุณภาพชีวิตในด้านต่าง ๆ พบว่านักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันจะมีคุณภาพชีวิตด้านการเรียนและด้านสุขภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4.3.2 ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน ทำการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน โดยกำหนดสมมติฐานดังนี้

HO : นักศึกษาที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกันจะมีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกันจะมีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

ทำการทดสอบโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญของการทดสอบเท่ากับ 0.05 ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีชั้นปีที่แตกต่างกัน

คุณภาพชีวิต/ชั้นปี	ค่าสถิติ			สถิติทดสอบ	
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า F	Sig.
1. บริการพื้นฐาน					
ชั้นปีที่ 1	92	3.68	0.71	3.93*	0.01
ชั้นปีที่ 2	120	3.44	0.78		
ชั้นปีที่ 3	115	3.54	0.56		
ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป	80	3.35	0.56		
รวม	407	3.50	0.67		

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

คุณภาพชีวิต/ชั้นปี	ค่าสถิติ			สถิติทดสอบ	
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า F	Sig.
2. ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน					
ชั้นปีที่ 1	92	3.59	0.76	3.34*	0.02
ชั้นปีที่ 2	120	3.50	0.79		
ชั้นปีที่ 3	115	3.39	0.68		
ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป	80	3.31	0.63		
รวม	407	3.39	0.73		

จากตารางที่ 4.13 พบว่า โดยภาพรวมคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกันมีคุณภาพชีวิตทางด้านบริการพื้นฐาน และด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) เพื่อพิจารณานักศึกษาในชั้นปีใดบ้างที่มีคุณภาพชีวิตทางด้านบริการพื้นฐานกับด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ที่แตกต่างกัน โดยใช้วิธีของตุรกี (Tukey HSD) ได้ผลลัพธ์ดังแสดงในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบเชิงซ้อนของนักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน

Dependent Variable	ชั้นปี (I)	ชั้นปี (J)	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
ด้านบริการพื้นฐาน	ปี 1	ปี 2	0.24	0.09	0.05
		ปี 3	0.14	0.09	0.45
		ปี 4 ขึ้นไป	0.33*	0.10	0.01
	ปี 2	ปี 1	-0.24	0.09	0.05
		ปี 3	-0.10	0.09	0.67
		ปี 4 ขึ้นไป	0.09	0.10	0.79
	ปี 3	ปี 1	-0.14	0.09	0.45
		ปี 2	0.10	0.09	0.67
		ปี 4 ขึ้นไป	0.19	0.10	0.21

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

Dependent Variable	ชั้นปี (I)	ชั้นปี (J)	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
ด้านบริการพื้นฐาน	ปี 4 ขึ้นไป	ปี 1	-0.33*	0.10	0.01
		ปี 2	-0.09	0.10	0.79
		ปี 3	-0.19	0.10	0.21
ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ปี 1	ปี 2	0.30*	0.10	0.02
		ปี 3	0.20	0.10	0.20
		ปี 4 ขึ้นไป	0.28	0.11	0.06
	ปี 2	ปี 1	-0.30*	0.10	0.02
		ปี 3	-0.10	0.09	0.74
		ปี 4 ขึ้นไป	-0.02	0.10	1.00
	ปี 3	ปี 1	-0.20	0.10	0.20
		ปี 2	0.10	0.09	0.74
		ปี 4 ขึ้นไป	0.08	0.11	0.88
	ปี 4 ขึ้นไป	ปี 1	-0.28	0.11	0.06
		ปี 2	0.02	0.10	1.00
		ปี 3	-0.08	0.11	0.88

* The mean difference is significant at the .05 level.

จากตารางที่ 4.14 พบว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่แตกต่างกันมีคุณภาพชีวิตด้านบริการพื้นฐาน และด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยที่คุณภาพชีวิตด้านบริการพื้นฐานนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีคุณภาพชีวิตสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 และด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีคุณภาพชีวิตสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1

4.3.3 ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีสำนักวิชาแตกต่างกัน ทำการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ที่มีสำนักวิชาแตกต่างกัน โดยกำหนดสมมติฐานดังนี้

HO : นักศึกษาที่มีสำนักวิชาแตกต่างกันจะมีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาที่มีสำนักวิชาแตกต่างกันจะมีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

ทำการทดสอบโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญของการทดสอบเท่ากับ 0.05 ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีสำนักวิชาแตกต่างกัน

คุณภาพชีวิต/สำนักวิชา	ค่าสถิติ			สถิติทดสอบ	
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า F	Sig.
1. ด้านการเรียน					
สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์	237	3.70	0.46	3.00*	0.01
สำนักวิชาวิทยาศาสตร์	9	3.83	0.62		
สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร	66	3.61	0.65		
สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม	49	3.68	0.59		
สำนักวิชาแพทยศาสตร์	40	3.90	0.43		
สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์	6	4.24	0.40		
รวม	407	3.71	0.52		

จากตารางที่ 4.15 พบว่าโดยภาพรวมคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่กำลังศึกษาในสำนักวิชาที่แตกต่างกันมีคุณภาพชีวิตทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนคุณภาพชีวิตด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

ทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) เพื่อพิจารณาว่านักศึกษาในสำนักวิชาใดมีคุณภาพชีวิตทางการเรียนที่แตกต่างกัน โดยใช้วิธีของตุร์กี (Tukey HSD) ได้ผลลัพธ์ดังแสดงในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 การเปรียบเทียบเชิงซ้อนคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีสำนักวิชาแตกต่างกัน

Dependent Variable	สำนักวิชา (I)	สำนักวิชา (J)	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
ด้านการเรียน	เทคโนโลยีการเกษตร	วิศวกรรมศาสตร์	-0.09	0.07	0.83
		วิทยาศาสตร์	-0.22	0.18	0.84
		เทคโนโลยีสังคม	-0.07	0.10	0.98
		แพทยศาสตร์	-0.29	0.10	0.06
		พยาบาลศาสตร์	-0.63*	0.22	0.05
	พยาบาลศาสตร์	วิศวกรรมศาสตร์	0.55	0.21	0.11
		วิทยาศาสตร์	0.41	0.27	0.65
		เทคโนโลยีการเกษตร	0.63*	0.22	0.05
		เทคโนโลยีสังคม	0.56	0.22	0.12
		แพทยศาสตร์	0.35	0.23	0.64

* The mean difference is significant at the .05 level.

จากตารางที่ 4.16 พบว่านักศึกษาสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตรกับนักศึกษาสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์มีคุณภาพชีวิตด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยที่นักศึกษาสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์มีคุณภาพชีวิตสูงกว่านักศึกษาสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร

4.3.4 ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) แตกต่างกัน ทำการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ที่มีระดับผลการเรียนคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) แตกต่างกัน โดยกำหนดสมมติฐานดังนี้

HO : นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) แตกต่างกันจะมีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) แตกต่างกันจะมีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

ทำการทดสอบโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญของการทดสอบเท่ากับ 0.05 ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มี GPAX แตกต่างกัน

คุณภาพชีวิต/GPAX	ค่าสถิติ			สถิติทดสอบ	
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า F	Sig
1. ด้านการเรียน					
GPAX น้อยกว่า 1.50	23	3.43	0.49	11.13**	0.00
GPAX 1.50 – 1.79	45	3.54	0.44		
GPAX 1.80 – 1.99	62	3.51	0.64		
GPAX 2.00 – 2.74	160	3.72	0.45		
GPAX 2.75 – 3.24	77	3.83	0.45		
GPAX 3.25 – 4.00	40	4.12	0.51		
รวม	407	3.71	0.52		
2. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ					
GPAX น้อยกว่า 1.50	23	3.35	0.79	3.51**	0.00
GPAX 1.50 – 1.79	45	3.64	0.75		
GPAX 1.80 – 1.99	62	3.45	0.76		
GPAX 2.00 – 2.74	160	3.69	0.59		
GPAX 2.75 – 3.24	77	3.66	0.63		
GPAX 3.25 – 4.00	40	3.90	0.61		
รวม	407	3.64	0.66		

จากตารางที่ 4.17 พบว่า โดยภาพรวมคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีผลคะแนนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีคุณภาพชีวิตทางด้านการเรียน และด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) เพื่อพิจารณาว่านักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมช่วงใดบ้างที่มีคุณภาพชีวิตทางด้านการเรียน และด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน โดยใช้วิธีของตุร์กี (Tukey HSD) ได้ผลลัพธ์ดังแสดงในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.18 การเปรียบเทียบเชิงซ้อนคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มี GPAX แตกต่างกัน

Dependent Variable	ช่วง GPAX (I)	ช่วง GPAX (J)	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
ด้านการเรียน	น้อยกว่า 1.5	1.50-1.79	-0.11	0.13	0.96
		1.80-1.99	-0.08	0.12	0.99
		2.00-2.74	-0.29	0.11	0.09
		2.75-3.24	-0.40*	0.12	0.01
		3.25-4.00	-0.69*	0.13	0.00
	1.50-1.79	น้อยกว่า 1.5	0.11	0.13	0.96
		1.80-1.99	0.03	0.10	1.00
		2.00-2.74	-0.18	0.08	0.23
		2.75-3.24	-0.29*	0.09	0.02
		3.25-4.00	-0.58*	0.11	0.00
	1.80-1.99	น้อยกว่า 1.5	0.08	0.12	0.99
		1.50-1.79	-0.03	0.10	1.00
		2.00-2.74	-0.21*	0.07	0.05
		2.75-3.24	-0.32*	0.08	0.00
		3.25-4.00	-0.61*	0.10	0.00
	2.00-2.74	น้อยกว่า 1.5	0.29	0.11	0.09
		1.50-1.79	0.18	0.08	0.23
		1.80-1.99	0.21*	0.07	0.05
		2.75-3.24	-0.11	0.07	0.62
		3.25-4.00	-0.40*	0.09	0.00
	2.75-3.24	น้อยกว่า 1.5	0.40*	0.12	0.01
		1.50-1.79	0.29*	0.09	0.02
		1.80-1.99	0.32*	0.08	0.00
		2.00-2.74	0.11	0.07	0.62
		3.25-4.00	-0.29*	0.10	0.03

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

Dependent Variable	ช่วง GPAX (I)	ช่วง GPAX (J)	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
ด้านการเรียน (ต่อ)	3.25-4.00	น้อยกว่า 1.5	0.69*	0.13	0.00
		1.50-1.79	0.58*	0.11	0.00
		1.80-1.99	0.61*	0.10	0.00
		2.00-2.74	0.40*	0.09	0.00
		2.75-3.24	0.29*	0.10	0.03
ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ	น้อยกว่า 1.5	1.50-1.79	-0.29	0.17	0.52
		1.80-1.99	-0.10	0.16	0.99
		2.00-2.74	-0.34	0.15	0.18
		2.75-3.24	-0.31	0.16	0.33
		3.25-4.00	-0.55*	0.17	0.02
	1.50-1.79	น้อยกว่า 1.5	0.29	0.17	0.52
		1.80-1.99	0.19	0.13	0.67
		2.00-2.74	-0.05	0.11	1.00
		2.75-3.24	-0.03	0.12	1.00
		3.25-4.00	-0.27	0.14	0.42
	1.80-1.99	น้อยกว่า 1.5	0.10	0.16	0.99
		1.50-1.79	-0.19	0.13	0.67
		2.00-2.74	-0.24	0.10	0.13
		2.75-3.24	-0.22	0.11	0.38
		3.25-4.00	-0.46*	0.13	0.01
	2.00-2.74	น้อยกว่า 1.5	0.34	0.15	0.18
		1.50-1.79	0.05	0.11	1.00
		1.80-1.99	0.24	0.10	0.13
		2.75-3.24	0.03	0.09	1.00
		3.25-4.00	-0.21	0.12	0.45

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

Dependent Variable	ช่วง GPAX (I)	ช่วง GPAX (J)	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ (ต่อ)	2.75-3.24	น้อยกว่า 1.5	0.31	0.16	0.33
		1.50-1.79	0.03	0.12	1.00
		1.80-1.99	0.22	0.11	0.38
		2.00-2.74	-0.03	0.09	1.00
		3.25-4.00	-0.24	0.13	0.41
	3.25-4.00	น้อยกว่า 1.5	0.55*	0.17	0.02
		1.50-1.79	0.27	0.14	0.42
		1.80-1.99	0.46*	0.13	0.01
		2.00-2.74	0.21	0.12	0.45
		2.75-3.24	0.24	0.13	0.41

* The mean difference is significant at the .05 level.

จากตารางที่ 4.18 พบว่า นักศึกษาที่มีช่วงคะแนนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีคุณภาพชีวิตด้านการเรียน และด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยที่นักศึกษามีช่วงคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.25-4.00 จะมีคุณภาพชีวิตด้านการเรียนสูงกว่าทุกกลุ่มน้อยกว่า 1.50 1.50-1.79 และ 1.80-1.99 นักศึกษามีช่วงคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-2.74 มีคุณภาพชีวิตด้านการเรียนสูงกว่ากลุ่ม 1.80-1.99 ส่วนด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจนักศึกษามีช่วงคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.25-4.00 มีคุณภาพชีวิตที่สูงกว่านักศึกษามีช่วงคะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 1.50 และ 1.88-1.99

4.3.5 ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีแหล่งที่พักอาศัยแตกต่างกัน ทำการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ที่มีแหล่งที่พักอาศัยแตกต่างกัน โดยกำหนดสมมติฐานดังนี้

HO : นักศึกษาที่มีแหล่งที่พักอาศัยแตกต่างกันจะมีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาที่มีแหล่งที่พักอาศัยแตกต่างกันจะมีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

ทำการทดสอบโดยใช้สถิติ T-Test ที่ระดับนัยสำคัญของการทดสอบเท่ากับ 0.05 ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีแหล่งที่พักอาศัยแตกต่างกัน

คุณภาพชีวิต/แหล่งที่อยู่อาศัย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t.	Sig.
1. ด้านการเรียน					
หอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัย	253	3.75	0.49	2.14*	0.03
หอพักเอกชนหรือบ้านพักนอกมหาวิทยาลัย	154	3.64	0.56		
2. ด้านการบริการพื้นฐาน					
หอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัย	253	3.58	0.66	1.89**	0.00
หอพักเอกชนหรือบ้านพักนอกมหาวิทยาลัย	154	3.38	0.68		
3. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ					
หอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัย	253	3.70	0.62	2.26*	0.02
หอพักเอกชนหรือบ้านพักนอกมหาวิทยาลัย	154	3.55	0.73		

จากตารางที่ 4.19 พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาที่มีแหล่งที่พักอาศัยแตกต่างกันจะมีคุณภาพชีวิตแตกต่างกันโดยนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักนักศึกษามีค่าเฉลี่ยของคุณภาพชีวิตที่สูงกว่านักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักเอกชนหรือบ้านพักนอกมหาวิทยาลัยแทบทุกด้านยกเว้นด้านอาหารและโภชนาการ และด้านที่พักอาศัย เมื่อพิจารณาคุณภาพชีวิตในด้านต่าง ๆ พบว่านักศึกษาที่มีแหล่งที่พักอาศัยแตกต่างกันจะมีคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้แก่ ด้านการเรียน ด้านการบริการพื้นฐาน และด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

4.3.6 ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีจำนวนสมาชิกในห้องพักแตกต่างกัน
ทำการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ที่มีจำนวนสมาชิกในห้องพักแตกต่างกัน โดยกำหนดสมมติฐานดังนี้

HO : นักศึกษาที่มีจำนวนสมาชิกในห้องพักแตกต่างกันจะมีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาที่มีจำนวนสมาชิกในห้องพักแตกต่างกันจะมีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

ทำการทดสอบโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญของการทดสอบเท่ากับ 0.05 ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีจำนวนสมาชิกในห้องพักแตกต่างกัน

คุณภาพชีวิต/ จำนวนสมาชิกในห้องพัก	ค่าสถิติ			สถิติทดสอบ	
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า F	Sig.
1. ด้านบริการพื้นฐาน					
พัก 1 คน	64	3.24	0.82	2.99*	0.02
พัก 2 คน	104	3.54	0.58		
พัก 3 คน	189	3.55	0.61		
พัก 4 คน	45	3.58	0.82		
พักมากกว่า 4 คน	5	3.63	0.47		
รวม	407	3.50	0.67		
2. ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน					
พัก 1 คน	64	3.07	0.90	5.12**	0.00
พัก 2 คน	104	3.36	0.64		
พัก 3 คน	189	3.50	0.65		
3. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ					
พัก 1 คน	64	3.43	0.78	2.97*	0.02
พัก 2 คน	104	3.64	0.68		
พัก 3 คน	189	3.67	0.61		
พัก 4 คน	45	3.80	0.57		
พักมากกว่า 4 คน	5	4.04	0.74		
รวม	407	3.64	0.66		

จากตารางที่ 4.20 พบว่า โดยภาพรวมคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีจำนวนสมาชิกในห้องพักแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิตทางด้านบริการพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) เพื่อพิจารณาว่านักศึกษาที่มีจำนวนสมาชิกในห้องพักแตกต่างกันจำนวนใดบ้างที่มีคุณภาพชีวิตทางด้านบริการพื้นฐาน ด้านความ

ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน โดยใช้วิธีของตุรกี (Tukey HSD) ได้ผลลัพธ์ดังแสดงในตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบเชิงซ้อนคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีจำนวนสมาชิกในห้องพักแตกต่างกัน

Dependent Variable	จำนวนสมาชิกในห้องพัก (I)	จำนวนสมาชิกในห้องพัก (J)	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
ด้านบริการพื้นฐาน	พัก 1 คน	พัก 2 คน	-0.30*	0.11	0.04
		พัก 3 คน	-0.31*	0.10	0.01
		พัก 4 คน	-0.33	0.13	0.08
		พักมากกว่า 4 คน	-0.38	0.31	0.73
	พัก 2 คน	พัก 1 คน	0.30*	0.11	0.04
		พัก 3 คน	-0.01	0.08	1.00
		พัก 4 คน	-0.03	0.12	1.00
		พักมากกว่า 4 คน	-0.08	0.31	1.00
	พัก 3 คน	พัก 1 คน	0.31*	0.10	0.01
		พัก 2 คน	0.01	0.08	1.00
		พัก 4 คน	-0.02	0.11	1.00
		พักมากกว่า 4 คน	-0.07	0.30	1.00
	พัก 4 คน	พัก 1 คน	0.33	0.13	0.08
		พัก 2 คน	0.03	0.12	1.00
		พัก 3 คน	0.02	0.11	1.00
		พักมากกว่า 4 คน	-0.05	0.31	1.00
	พักมากกว่า 4 คน	พัก 1 คน	0.38	0.31	0.73
		พัก 2 คน	0.08	0.31	1.00
		พัก 3 คน	0.07	0.30	1.00
		พัก 4 คน	0.05	0.31	1.00

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

Dependent Variable	จำนวนสมาชิกในห้องพัก (I)	จำนวนสมาชิกในห้องพัก (J)	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	พัก 1 คน	พัก 2 คน	-0.29	0.11	0.08
		พัก 3 คน	-0.43*	0.10	0.00
		พัก 4 คน	-0.36	0.14	0.08
		พักมากกว่า 4 คน	-0.85	0.33	0.08
	พัก 2 คน	พัก 1 คน	0.29	0.11	0.08
		พัก 3 คน	-0.14	0.09	0.47
		พัก 4 คน	-0.07	0.13	0.98
		พักมากกว่า 4 คน	-0.56	0.33	0.44
	พัก 3 คน	พัก 1 คน	0.43*	0.10	0.00
		พัก 2 คน	0.14	0.09	0.47
		พัก 4 คน	0.08	0.12	0.97
		พักมากกว่า 4 คน	-0.41	0.32	0.71
	พัก 4 คน	พัก 1 คน	0.36	0.14	0.08
		พัก 2 คน	0.07	0.13	0.98
		พัก 3 คน	-0.08	0.12	0.97
		พักมากกว่า 4 คน	-0.49	0.34	0.60
	พักมากกว่า 4 คน	พัก 1 คน	0.85	0.33	0.08
		พัก 2 คน	0.56	0.33	0.44
		พัก 3 คน	0.41	0.32	0.71
		พัก 4 คน	0.49	0.34	0.60

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

Dependent Variable	จำนวนสมาชิกในห้องพัก (I)	จำนวนสมาชิกในห้องพัก (J)	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ	พัก 1 คน	พัก 2 คน	-0.22	0.10	0.24
		พัก 3 คน	-0.25	0.10	0.08
		พัก 4 คน	-0.38*	0.13	0.03
		พักมากกว่า 4 คน	-0.62	0.31	0.25
	พัก 2 คน	พัก 1 คน	0.22	0.10	0.24
		พัก 3 คน	-0.03	0.08	1.00
		พัก 4 คน	-0.16	0.12	0.64
		พักมากกว่า 4 คน	-0.40	0.30	0.67
	พัก 3 คน	พัก 1 คน	0.25	0.10	0.08
		พัก 2 คน	0.03	0.08	1.00
		พัก 4 คน	-0.13	0.11	0.75
		พักมากกว่า 4 คน	-0.37	0.30	0.72
	พัก 4 คน	พัก 1 คน	0.38*	0.13	0.03
		พัก 2 คน	0.16	0.12	0.64
		พัก 3 คน	0.13	0.11	0.75
		พักมากกว่า 4 คน	-0.24	0.31	0.94
	พักมากกว่า 4 คน	พัก 1 คน	0.62	0.31	0.25
		พัก 2 คน	0.40	0.30	0.67
		พัก 3 คน	0.37	0.30	0.72
		พัก 4 คน	0.24	0.31	0.94

* The mean difference is significant at the .05 level.

จากตารางที่ 4.21 พบว่า นักศึกษาที่มีจำนวนสมาชิกในห้องพักแตกต่างกันมีคุณภาพชีวิตด้านบริการพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยที่นักศึกษาที่พักอาศัยห้องละ 2 คน และ 3 คน มีคุณภาพชีวิตที่สูงกว่านักศึกษาที่พักอาศัยห้องละ 1 คน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินนักศึกษาที่พักอาศัยห้องละ 3 คน มีคุณภาพชีวิตที่สูงกว่านักศึกษาที่พักอาศัยห้อง

ละ 1 คน และด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจนักศึกษาที่พักอาศัยห้องละ 4 คน มีคุณภาพชีวิตที่สูงกว่านักศึกษาที่พักอาศัยห้องละ 1 คน

4.3.7 ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน ทำการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ที่มีค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือนแตกต่างกัน โดยกำหนดสมมติฐานดังนี้

HO : นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันจะมีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันจะมีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

ทำการทดสอบโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญของการทดสอบเท่ากับ 0.05

ผลการทดสอบพบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีคุณภาพชีวิตในภาพรวม ด้านการเรียน ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านสุขอนามัย ด้านการรับบริการพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านจิตใจ และด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4.3.8 ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน ทำการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน โดยกำหนดสมมติฐานดังนี้

HO : นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันจะมีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันจะมีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

ทำการทดสอบโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญของการทดสอบเท่ากับ 0.05 ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน

คุณภาพชีวิต/ภูมิลำเนา	ค่าสถิติ			สถิติทดสอบ	
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า F	Sig.
1. ด้านอาหารและโภชนาการ					
ภาคเหนือ	38	3.29	0.53	2.32*	0.03
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	272	3.19	0.60		
ภาคกลาง	35	2.95	0.54		
ภาคตะวันออก	28	3.18	0.61		

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

คุณภาพชีวิต/ภูมิสำเนา	ค่าสถิติ			สถิติทดสอบ	
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า F	Sig.
ภาคตะวันตก	12	3.01	0.52		
ภาคใต้	7	3.36	0.40		
กรุงเทพมหานคร	15	3.55	0.88		
รวม	407	3.19	0.60		

จากตารางที่ 4.22 พบว่าคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีภูมิสำเนาต่างกันมีคุณภาพชีวิตด้านอาหารและโภชนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) เพื่อพิจารณาว่านักศึกษาที่มีภูมิสำเนาต่างกัน ในภูมิภาคใดบ้างที่มีคุณภาพชีวิตทางด้านอาหารและโภชนาการแตกต่างกัน โดยใช้วิธีของตุร์กี (Tukey HSD) ได้ผลลัพธ์ดังแสดงในตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 การเปรียบเทียบเชิงซ้อนคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีภูมิสำเนาแตกต่างกัน

Dependent Variable	ภูมิสำเนา (I)	ภูมิสำเนา (J)	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
ด้านอาหารและโภชนาการ	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	0.1	0.1	0.96
		ภาคกลาง	0.34	0.14	0.18
		ภาคตะวันออก	0.11	0.15	0.99
		ภาคตะวันตก	0.28	0.2	0.79
		ภาคใต้	-0.07	0.24	1.00
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	กรุงเทพมหานคร	-0.26	0.18	0.79
		ภาคเหนือ	-0.1	0.1	0.96
		ภาคกลาง	0.24	0.11	0.26
		ภาคตะวันออก	0.01	0.12	1.00

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

Dependent Variable	ภูมิภาค (I)	ภูมิภาค (J)	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
		ภาคตะวันตก	0.18	0.18	0.94
		ภาคใต้	-0.17	0.23	0.99
		กรุงเทพมหานคร	-0.36	0.16	0.27
	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	-0.34	0.14	0.18
		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	-0.24	0.11	0.26
		ภาคตะวันออก	-0.23	0.15	0.71
		ภาคตะวันตก	-0.06	0.2	1.00
		ภาคใต้	-0.41	0.25	0.64
		กรุงเทพมหานคร	-0.6*	0.18	0.02
		ภาคตะวันออก	-0.11	0.15	0.99
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	-0.01	0.12	1.00
		ภาคกลาง	0.23	0.15	0.71
		ภาคตะวันตก	0.17	0.2	0.98
		ภาคใต้	-0.18	0.25	0.99
		กรุงเทพมหานคร	-0.36	0.19	0.47
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		-0.28	0.2	0.79	
ด้านอาหารและโภชนาการ (ต่อ)	ภาคตะวันตก	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	-0.18	0.18	0.94
		ภาคกลาง	0.06	0.2	1.00
		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	-0.17	0.2	0.98
		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	-0.17	0.2	0.98

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

Dependent Variable	ภูมิภาค (I)	ภูมิภาค (J)	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
	ภาคตะวันตก	ภาคใต้	-0.35	0.28	0.88
		กรุงเทพมหานคร	-0.54	0.23	0.23
	ภาคใต้	ภาคเหนือ	0.07	0.24	1.00
		ภาคตะวันออก	0.17	0.23	0.99
		เชียงใหม่			
		ภาคกลาง	0.41	0.25	0.64
		ภาคตะวันออก	0.18	0.25	0.99
		ภาคตะวันตก	0.35	0.28	0.88
		กรุงเทพมหานคร	-0.19	0.27	0.99
	กรุงเทพมหานคร	ภาคเหนือ	0.26	0.18	0.79
		ภาคตะวันออก	0.36	0.16	0.27
		เชียงใหม่			
		ภาคกลาง	0.6*	0.18	0.02
		ภาคตะวันออก	0.36	0.19	0.47
ภาคตะวันตก		0.54	0.23	0.23	
		ภาคใต้	0.19	0.27	0.99

* The mean difference is significant at the .05 level.

จากตารางที่ 4.23 พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิภาคต่างกันมีคุณภาพชีวิตด้านอาหารและโภชนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยที่นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานครมีคุณภาพชีวิตที่สูงกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในภาคกลาง

4.3.9 ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีการนับถือศาสนาแตกต่างกัน ทำการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีศาสนาแตกต่างกัน โดยกำหนดสมมติฐานดังนี้

HO : นักศึกษาที่มีศาสนาแตกต่างกันจะมีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาที่มีศาสนาแตกต่างกันจะมีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

ทำการทดสอบโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญของการทดสอบเท่ากับ 0.05

ผลการทดสอบพบว่า นักศึกษาที่มีการนับถือศาสนาแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิตโดยภาพรวมด้านการเรียน ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านสุขอนามัย ด้านการรับบริการพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านจิตใจ และด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4.4 ความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษา

เมื่อทำการศึกษาถึงความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีในด้านต่าง ๆ ทั้ง 8 ด้าน ได้ผลการศึกษาดังนี้

4.4.1 ด้านการเรียน พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีมีความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านการเรียนดังนี้

1) มหาวิทยาลัย

- มีการจัดทบทวนรายวิชาอย่างต่อเนื่องและครอบคลุมทุกรายวิชา 37 คน
- จัดสื่อหรือบทเรียนทางอินเทอร์เน็ตให้ครอบคลุมทุกรายวิชา 6 คน
- ห้องเรียนแออัดเกินไป กลุ่มเรียนเยอะ และเก้าอี้นั่งชำรุด 6 คน
- ปรับปรุงวิธีการสอนให้สนุกและน่าสนใจ 6 คน
- จัดโครงการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อเตรียมเข้าสู่ AEC 5 คน
- มีกิจกรรมหรือโครงการเสริมสร้างพื้นฐานการเรียนในทุกสาขาวิชา 4 คน
- สร้างแรงจูงใจโดยมีรางวัลให้กับนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำเข้าตัวที่ศูนย์การเรียนรู้ของหอพัก 4 คน
- จัดให้มีการศึกษาดูงานนอกห้องเรียนบ่อยครั้งขึ้น 3 คน
- อาจารย์ผู้สอนควรมีการเช็ครายชื่อก่อนการเรียนหรือหลังการเรียน 3 คน
- อุปกรณ์การเรียนควรเพียงพอกับนักศึกษามีอุปกรณ์ใหม่ ๆ ทันสมัย 3 คน
- อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการควรนัดให้นักศึกษาไปพบ 2 คน
- เพิ่มพื้นที่การอ่านหนังสือโดยเฉพาะเวลาใกล้สอบ 2 คน
- จัดกิจกรรมให้นักศึกษาอ่านหนังสือที่บรรณสาร 2
- ควรเน้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์โดยอาจารย์เป็นผู้แนะนำ 2 คน
- ปิดหอพักให้เร็วขึ้นเพื่อให้มีเวลาอ่านหนังสือเยอะขึ้น

- มีวันหยุดอ่านหนังสือก่อนสอบ
- ปรับปรุงระบบการลงทะเบียนมีปัญหาากก่อนเปิดเรียน
- ควรห้ามนักศึกษานำสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทุกชนิดเข้าห้องเรียน
- ห้องเรียนบางห้องไม่เหมาะสม เช่น ห้อง 1500 เข้าเรียนแล้ววังวนนอน คนเยอะ ฟังไม่รู้เรื่อง ห้อง 600 เวลานั่งเรียน เก้าอี้เหมือนจะคว่ำไปข้างหน้า
- เพิ่มจุดถ่ายเอกสาร และขายอุปกรณ์การเรียนให้มากกว่านี้

2) ตัวนักศึกษา

- มีความขยันเล่าเรียน ตั้งใจเรียน เข้าเรียนทุกชั่วโมง 5 คน
- ทบทวนบทเรียนทำแบบฝึกหัดด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ 5 คน
- วางแผนการเรียน 3 คน
- คบเพื่อนที่เรียนดีจัดกลุ่มอ่านหนังสือทำการบ้าน 3 คน

4.4.2 ด้านอาหารและโภชนาการ

1) มหาวิทยาลัย

- ควรจัดสภาพแวดล้อมในโรงอาหารควรสะอาดและถูกสุขลักษณะ 24 คน
- ควรมีโรงอาหารเพิ่มขึ้น 12 คน
- ควรเพิ่มที่นั่งทานอาหาร 8 คน
- ควรมีตลาดสดจำหน่ายอาหารสด เช่น ผัก ผลไม้ ในมหาวิทยาลัย 6 คน
- มีการจัดการด้านเศษอาหารและขยะอย่างเป็นระบบ 4 คน
- มีการณรงค์ให้นักศึกษาทานอาหารให้ครบ 5 หมู่ 4 คน
- ให้มีการตรวจสอบด้านความปลอดภัยจากสารพิษทุกเดือน 3 คน
- ให้มีป้ายบอกกฎระเบียบของการใช้โรงอาหาร 1 คน
- ควรปรับปรุงทัศนียภาพของโรงอาหารให้น่าใช้ 1 คน
- ควรเพิ่มห้องน้ำห้องสุขาในบริเวณโรงอาหาร 1 คน
- ควรมีทีวีที่โรงอาหาร 1 คน

2) ผู้ประกอบการจำหน่ายอาหาร

- ควรจัดหาภาชนะที่ใช้ใส่อาหารที่มีความสะอาด 13 คน
- ควรมีการตรวจสอบสุขภาพทุกปี 3 คน
- ควรมีมารยาทในการให้บริการที่ดี 3 คน

3) อาหาร

- อาหารควรมีความสะอาดปลอดภัย ไม่มีสิ่งเจือปนในอาหาร 28 คน

- อาหารมีปริมาณที่เหมาะสมกับราคาไม่เอาเปรียบผู้บริโภค 15 คน
- ควรมีความหลากหลายของอาหารไม่ซ้ำซากจำเจ 15 คน
- ควรเป็นอาหารที่ปรุงสุกใหม่ทุกวัน มีรสชาติที่อร่อย 9 คน

4.4.3 ด้านที่อยู่อาศัย

1) หอพักนักศึกษา

- ควรเพิ่มหอพักนักศึกษาให้เพียงพอ 22 คน
- ควรมีความสะอาดของหอพัก และห้องน้ำให้มากกว่าเดิม 17 คน
- มีการซ่อมบำรุงหอพักอย่างสม่ำเสมอและรวดเร็ว 21 คน
- มีกฎระเบียบการอยู่ร่วมกันในหอพักและถือปฏิบัติอย่างจริงจัง 7 คน
- ที่นอน หมอนมีสภาพเก่าควรเปลี่ยน 8 คน
- ควรเพิ่มโต๊ะเก้าอี้สำหรับนั่งพักผ่อนในบริเวณหอพัก 7 คน
- มีياسามีตู้ประจำบ้านทุกหอพัก 11 คน
- ควรมีการปรับปรุงหอพักภายในให้เทียบเท่าหอนอกแต่ราคาถูกกว่า เช่น ให้มีแอร์ ทีวี ตู้เย็น ในห้องพัก 5 คน
- ควรมีร้านค้าหรือสหกรณ์ร้านค้าทุกหอพัก 2 คน
- ควรมีอุปกรณ์ทำความสะอาดให้นักศึกษาใช้ 2 คน
- ควรเพิ่มแสงสว่างตามทางเดินระหว่างหอพัก 1 คน

2) อุปกรณ์อำนวยความสะดวก

- ควรมีเครื่องทำน้ำอุ่นในหอพักที่เพียงพอ 11 คน
- เพิ่มเครื่องซักผ้าในหอพัก 7 คน
- มีตู้เย็นสาธารณะที่เพียงพอ 5 คน
- มีตู้กดน้ำเย็นที่เพียงพอและทั่วถึง 3 คน
- พัดลมติดเพดานในห้องพัก 1 คน
- โต๊ะเก้าอี้ออกแบบอย่างเหมาะสมกับการใช้งาน 1 คน

3) สิ่งแวดล้อมเอื้อต่อการอยู่อาศัย

- ควรมีการตกแต่งสถานที่รอบ ๆ หอพักให้เป็นที่พักผ่อน 18 คน
- ไม่มีเสียงดังรบกวน 15 คน
- อยากให้มีสวนสุขภาพ และออกกำลังกายบริเวณหอพัก 15 คน
- ควรปรับปรุงระบบสุขาภิบาล ไม่ให้มีกลิ่นรบกวน 7 คน
- การกำจัดลูกน้ำยุงลาย และแหล่งเพาะพันธุ์อย่างต่อเนื่อง 4 คน

- มีเขตสุขุบบุหรี่ที่ชัดเจน มีมาตรฐาน 3 คน
 - ควรมีการขุดลอกคลองรอบหอพักไม่ให้น้ำท่วมขัง 3 คน
 - ผู้พักอาศัยมีความเป็นมิตรเอื้ออาทรต่อกัน 3 คน
 - มีแสงสว่างเพียงพอต่อการดูหนังสือ 1 คน
 - มีการรณรงค์เรื่องการวางรองเท้าหน้าห้อง 1 คน
 - ควรกำจัดต้นพญาสัตบรรณเพราะฤดูหนาวส่งกลิ่นเหม็นรบกวน 1 คน
- 4) ระบบสาธารณูปโภค
- มีน้ำอุปโภค บริโภคที่สะอาด และเพียงพอ 7 คน
 - ที่หอพักควรมีระบบไฟฟ้าสำรอง 2 คน
 - มีถังน้ำสำรองที่เพียงพอ 1 คน

4.4.4 ด้านสุขภาพ

- 1) ควรมีการจัดกิจกรรมตรวจสุขภาพประจำปีให้กับนักศึกษา 18 คน
- 2) ศูนย์แพทย์อยู่ห่างจากหอพักมากเกินไป 5 คน
- 3) ควรให้มีรถเมล์วิ่งในเส้นทางหอพัก ฟาร์ม และศูนย์แพทย์ 4 คน
- 4) จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ การใช้จ่าย 4
- 5) ควรให้มีหน่วยแพทย์เคลื่อนที่แนะนำการป้องกันโรคต่าง ๆ 2 คน
- 6) เพิ่มหมอพื้นเพราะคิวยาวมาก 2 คน
- 7) ควรทำทางวิ่งออกกำลังกายจากหอพักไปทางถนนฟาร์ม 1 คน
- 8) ควรมีกลุ่มอาสาสมัครป้องกันและดูแลสุขภาพประจำหอพัก 1 คน

4.4.5 ด้านบริการพื้นฐาน

- 1) ปรับปรุงระบบ Internet ในหอพักให้มีความเร็ว และครอบคลุม 32 คน
- 2) ควรเพิ่มพื้นที่สวนสาธารณะ ให้ทุกคนไปใช้ทำกิจกรรมได้ 9 คน
- 3) ควรเพิ่มรอบวิ่งรถเมล์ภายในมหาวิทยาลัย 7 คน
- 4) ควรเพิ่มลานจอดรถมีหลังคา 6 คน
- 5) อยากให้มีปั้มน้ำมันในมหาวิทยาลัย 5 คน
- 6) ปรับปรุงเรื่องมารยาทของคนขับรถเมล์ 3 คน
- 7) ขยายช่องทางจราจรระหว่างหอพักกับเรียนรวม 3 คน
- 8) มีสัญญาณไฟเตือนจราจรทุกแยก 2 คน
- 9) ควรขยายฟิตเนสให้มากขึ้น 2 คน
- 10) ควรปรับปรุงการให้บริการของเจ้าหน้าที่ ให้บริการอย่างเป็นมิตร 2 คน

- 11) น้ำประปาบางครั้งมีตะกอนเยอะ สกปรก 2 คน
- 12) ควรเพิ่มสนามกีฬาในบริเวณหอพัก สนามฟุตบอล สนามบาสเกตบอล 2 คน
- 13) มีการซ่อมบำรุงเก้าอี้นั่งเรียนอย่างสม่ำเสมอ 1 คน
- 14) อยากให้มีรถไฟฟ้าวิ่งระหว่างหอพักกับอาคารเรียนรวม 1 คน
- 15) เพิ่มจุดบริการ ATM 1 คน
- 16) เพิ่มตู้คืนหนังสือ 1 คน
- 17) ถนนขนาดเล็กใช้ลัดไปยังอาคารต่าง ๆ ควรปรับปรุงให้ใช้ได้ 1 คน
- 18) อยากให้มีช่างซ่อมหญิงเข้าซ่อมในหอพักหญิง 1 คน

4.4.6 ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- 1) อยากให้มีการติดตั้งกล้องวงจรปิดภายในหอพัก และตามจุดเสี่ยงต่าง ๆ 28 คน
- 2) ให้มีการซ่อมแซมประตูหอพักให้ดีและแข็งแรง 7 คน
- 3) รณรงค์เรื่องการสวมหมวกกันน็อกอย่างต่อเนื่อง 7 คน
- 4) ควรเพิ่มจุดเปิดไฟฟ้าส่องแสงสว่างตามเส้นทางหลักที่นักศึกษาใช้ 5 คน
- 5) หอพักควรมีบริการกุญแจแบบสายยูเอชเอชให้ยืมใช้ 5 คน
- 6) ควรรณรงค์การรักษาทรัพย์สินของตนเอง 4 คน
- 7) พนักงานรักษาความปลอดภัยประจำหอพักควรมีการตรวจค้นคนเข้าออกหอพักอย่างเคร่งครัด 3 คน
- 8) ควรเข้มงวดในการปฏิบัติตามกฎจราจร เพราะอุบัติเหตุเกิดบ่อย 3 คน
- 9) มีระบบป้องกันอัคคีภัยที่สามารถใช้งานได้ในหอพัก 3 คน
- 10) มีการตรวจเช็คสภาพรถเมล์มอ ให้มีความปลอดภัย 2 คน
- 11) ห้ามบุคคลภายนอกหรือนักศึกษาหออื่นเข้าหอพัก 2 คน
- 12) มีการกำจัดแตงรอบ ๆ หอพัก เพราะโดนต่อยบ่อย 1 คน
- 13) ควรเพิ่มตู้ฝากของในห้องปฏิบัติการต่าง ๆ 1 คน
- 14) กลางคืนพนักงานรักษาความปลอดภัยควรตรวจลานจอดรถบ่อย ๆ ทุกชั่วโมง 1 คน
- 15) ควรมีโบันส์หรือของกำนัลแก่พนักงานรักษาความปลอดภัยที่ทำหน้าที่ดี 1 คน
- 16) ควรมีบทลงโทษกับคนที่ขโมยของให้หนักกว่าเดิม 1 คน
- 17) อยากให้มีตำรวจจราจรทุกจุดในมหาวิทยาลัย 1 คน

4.4.7 ด้านจิตใจ

- 1) ควรให้มีกิจกรรมกลุ่มในหอให้พบปะกัน มีกิจกรรมนันทนาการคลายเครียดในหอได้ 10 คน
- 2) มีการจัดกิจกรรมเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างหอพักนักศึกษา 10 คน
- 3) ควรจัดให้มีการสวดมนต์ นั่งสมาธิ ตามโอกาสต่าง ๆ ให้มากขึ้น 6 คน
- 4) ให้มีศูนย์เพื่อนใจวัยรุ่น ให้คำปรึกษาด้านต่าง ๆ ของวัยรุ่น 6 คน
- 5) ให้มีการจัดค่ายพุทธบุตรให้กับนักศึกษาเพื่อพัฒนาจิตใจให้สูงขึ้น 4 คน
- 6) มีห้องพระประจำหอพัก มีหนังสือสวดมนต์แจก 3 คน
- 7) ควรทำโครงการเสริมสร้างกำลังใจในการเรียน 3 คน
- 8) เรื่องเสียงดังในหอพัก ทำให้แล้วรู้สึกว่าจะไม่มีความสุข 3 คน
- 9) ควรจะมีพระวิทยากรมาบรรยายถึงมุมมองของชีวิตวัยรุ่นบ่อยครั้งขึ้น 2 คน
- 10) อยากให้ผู้ให้บริการต่าง ๆ ยิ้มแย้มแจ่มใส เป็นมิตรต่อกัน 2 คน
- 11) ให้มีการทำบุญใส่บาตรทุกวันพฤหัสบดีแบบนี้ตลอดไป 2 คน
- 12) ควรอบรมมารยาทการอยู่ร่วมกันของนักศึกษาในหอพัก 2 คน
- 13) ที่ปรึกษาหอพักควรจัดกิจกรรมเปิดใจกันระหว่างเพื่อนร่วมห้อง 2 คน
- 14) ที่ปรึกษาหอพักควรให้คำปรึกษาและดูแลนักศึกษาให้มากขึ้น 1 คน
- 15) กรรมการหอพักควรใส่ใจและเข้าถึงนักศึกษาในหอพักให้มากขึ้น 1 คน
- 16) ควรสนับสนุนกลุ่ม ชมรม ที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมมากขึ้น 1 คน
- 17) อยากให้อาจารย์ที่ปรึกษาตามนักศึกษาให้ไปพบ 1 คน

4.4.8 ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ

- 1) มีการจัดกิจกรรมด้านความรักสามัคคี ระหว่างนักศึกษาด้วยกัน 9 คน
- 2) ควรให้เพิ่มความรู้ทางสังคมและเศรษฐกิจให้กับนักศึกษามากกว่านี้ 4 คน
- 3) ส่งเสริมรณรงค์การประหยัดน้ำประหยัดไฟอย่างจริงจัง 4 คน
- 4) ควรมีตลาดนัดนักศึกษานำสินค้าที่ไม่ใช้แล้วมาจำหน่าย 3 คน
- 5) มีการจัดกิจกรรมเชื่อมโยงร่วมกับชุมชนสังคมรอบ ๆ มหาวิทยาลัย 3 คน
- 6) อยากให้ช่วยเหลือด้านทุนการศึกษาที่เพียงพอ 3 คน
- 7) ควรลดความเป็นสาขา จังหวัด โรงเรียน ลงเพราะเกิดการแบ่งแยก 3 คน
- 8) ควรส่งเสริมการหารายได้เสริมระหว่างเรียน การจ้างงานในช่วงปิดภาค 2 คน
- 9) ควรมีการควบคุมสถานที่จำหน่ายของมีนเมารอบ ๆ มหาวิทยาลัย 2 คน

- 10) นักศึกษาหลายคนมีฐานะยากจนได้รับประทานอาหารน้อยมาก อยากให้ช่วยจัดหา
ทุนที่เข้าถึงนักศึกษาที่ขาดแคลนในหอพัก 1 คน
- 11) อยากให้มีหนังสือพิมพ์ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม 1 คน
- 12) ควรสอดส่องดูแลเรื่อง การพนันฟุตบอล โต๊ะรับแทงฟุตบอล 1 คน
- 13) ควรมีศูนย์จำหน่ายสินค้า OTOP ในมหาวิทยาลัย 1 คน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยและวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
2. เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีปัจจัยบุคคลแตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2555 จำนวน 10,986 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 จำนวน 407 คน

3. วิธีการสุ่มตัวอย่าง สำหรับวิธีสุ่มตัวอย่างคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา โดยคิดตามสัดส่วนตามจำนวนนักศึกษา ภาคเรียนที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2555 ที่พักอาศัยในหอพักนักศึกษา จำนวน 15 หอพัก มีประชากรทั้งหมด 6,805 คน โดยแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยใช้ตารางเลขสุ่มตามหอพัก ได้กลุ่มตัวอย่าง 253 คน และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาหอนอก ผู้วิจัยจะใช้การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญหรือตามความสะดวก (Convenience Sampling) โดยที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกหน่วยตัวอย่างโดยยึดหลักความสะดวกเป็นสำคัญ ผู้วิจัยเลือกคนที่พักอาศัยอยู่นอกมหาวิทยาลัยหรือกำลังอยู่บนถนนในช่วงเวลาที่เราไปสอบถามเป็นจำนวน 154 คนแรกที่ผู้วิจัยพบหรือผู้วิจัยบังเอิญไปพบ

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสาร ทฤษฎีแนวคิดต่าง ๆ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ รวมทั้งกรอบแนวคิดที่กำหนดขึ้น เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี โดยมีส่วนประกอบที่สามารถแบ่งได้ 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม มีคำถามทั้งสิ้น 9 ข้อ ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา สำนักวิชา คณะแผนกเฉลี่ยสะสม สถานที่พักอาศัย จำนวนสมาชิกในห้องพัก แหล่งรายได้ ภูมิสำเนา และศาสนา

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตด้านการเรียน ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการรับบริการพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 อันดับ โดยผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบตรงกับความคิดเห็นในระดับใดระดับหนึ่ง

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษา มีคำถามทั้งสิ้น 8 คำถาม ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตในด้านการเรียน ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการรับบริการพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านจิตใจ และด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open-Ended) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามกรอกข้อความ

5. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ไปทดสอบความเที่ยงตรงและความน่าเชื่อถือ ดังขั้นตอนต่อไปนี้

5.1 การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่ได้เรียบเรียงแล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) เพื่อขอคำแนะนำ และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้แบบสอบถามมีความเที่ยงตรงและมีความสมบูรณ์ของคำถามแต่ละข้อ เพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านที่ได้กรุณาเป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ ได้แก่ 1) รองศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย อินทรประวัติ อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล 2) รองศาสตราจารย์ ดร.ขวัญกมล ดอนขวา สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และ 3) อาจารย์เพ็ญพรรณ ปิยารมย์ หัวหน้าส่วนกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

5.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทำการทดสอบ (Pretest) กับนักศึกษา ปีการศึกษา 2555 จำนวน 40 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการวัดความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา Alpha = .9672 ซึ่งหมายถึงแบบสอบถามนี้มีค่าความน่าเชื่อถือได้ ร้อยละ 96.72

6. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมี 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เก็บข้อมูลปฐมภูมิจากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการเก็บแบบสอบถามด้วยตนเองโดยแจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษาตามแหล่งที่พักของนักศึกษาทั้งภายในมหาวิทยาลัยและภายนอกมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่มตัวอย่างมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยเน้นให้มีการกระจายของข้อมูลทุกชั้นปีและครอบคลุมทุกสำนักวิชา

ขั้นตอนที่ 2 ข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ ข้อมูลเอกสารวิชาการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 3 การเก็บข้อมูลโดยวิธี Focus Group และการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและชัดเจนยิ่งขึ้นโดยแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อยทั้งหมด 15 กลุ่มย่อย ดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มย่อยตามหน่วยหอพัก จำนวน 7 หน่วยหอพัก 7 กลุ่มย่อย

กลุ่มที่ 2 กลุ่มย่อยตามสำนักวิชา จำนวน 6 สำนักวิชา 6 กลุ่มย่อย

กลุ่มที่ 3 กลุ่มนักศึกษาที่อยู่หอพักนอกมหาวิทยาลัย จำนวน 2 กลุ่มย่อย

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

7.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1) การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา และคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ที่ทำการศึกษา

2) การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงอนุมาน ประกอบด้วย

- สถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของคุณภาพชีวิต ได้แก่ การทดสอบ t – test ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณภาพชีวิตของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลซึ่งแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม

- การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance : ANOVA) ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณภาพชีวิตของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลซึ่งแบ่งออกตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป

- การเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) เพื่อเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ในกรณีที่การวิเคราะห์ความแปรปรวนมีนัยสำคัญทางสถิติใช้วิธีของตุร์กี (Tukey HSD)

7.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์โดยการนำข้อมูลซึ่งได้จากแบบสอบถามในส่วนสุดท้าย และจากการสัมภาษณ์กลุ่ม

ตัวอย่าง ซึ่งเป็นความต้องการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษามาจำแนก จัดหมวดหมู่ เชื่อมโยงข้อมูลที่ได้วิเคราะห์ส่วนประกอบ และสรุปผลโดยอาศัยความสอดคล้องความเป็นเหตุเป็นผล และจัดเรียงลำดับตามความถี่ของข้อมูลจากมากไปน้อย

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปแยกเป็นผลการศึกษาข้อมูลทั่วไป และผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ดังนี้

5.1.1 สรุปผลการศึกษาข้อมูลทั่วไป ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในหอพัก นักศึกษาของมหาวิทยาลัย ร้อยละ 62.16 และพักอาศัยในหอพักเอกชนหรือบ้านพักนอกมหาวิทยาลัย ร้อยละ 37.84 ส่วนใหญ่มีสมาชิกพักรวมกันจำนวน 3 คนต่อห้อง ร้อยละ 46.44 รองลงมาคือพัก 2 คนต่อห้อง ร้อยละ 25.55 พัก 1 คนต่อห้อง ร้อยละ 11.72 ส่วนจำนวนน้อยที่สุดคือ พักห้องละมากกว่า 4 คน ร้อยละ 1.23 ส่วนค่าใช้จ่ายของประชากรที่ศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มาจากพ่อแม่ผู้ปกครอง ร้อยละ 70.03 รองลงมาคือ จากพ่อแม่ผู้ปกครองและทุนการศึกษา ร้อยละ 25.55 ส่วนจำนวนที่น้อยที่สุดคือ รับทุนการศึกษาและทำงานพิเศษ เท่ากันที่ ร้อยละ 0.25 เมื่อจำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายจำนวน 4,000 - 5,000 บาท ร้อยละ 36.86 รองลงมาคือ 5,001 - 6,000 บาท ร้อยละ 18.67 และน้อยกว่า 4,000 บาท ร้อยละ 12.29 ส่วนที่น้อยที่สุด คือ 8,001-9,000 บาท ร้อยละ 5.15 โดยประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 66.83 รองลงมาคือ ภาคเหนือ ร้อยละ 9.34 และภาคกลาง ร้อยละ 8.60 ส่วนที่น้อยที่สุด คือภาคใต้ ร้อยละ 1.72 ซึ่งเกือบทั้งหมดของประชากรที่ศึกษา นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 96.56 รองลงมาคือ ศาสนาอิสลามและศาสนาคริสต์ เท่ากันที่ ร้อยละ 1.72

5.1.2 สรุปผลการศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี สรุปได้ว่าคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวม 3.45 โดยนักศึกษาหอพัก มีค่าเฉลี่ย 3.38 และนักศึกษาหอนอก มีค่าเฉลี่ย 3.34 โดยคุณภาพชีวิตในแต่ละด้านสามารถสรุปได้ดังนี้

1) ด้านการเรียน ระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาด้านการเรียนโดยภาพรวมของทั้ง 2 กลุ่มอยู่ในเกณฑ์ดี มีค่าเฉลี่ยรวม 3.70 โดยนักศึกษาหอพัก มีค่าเฉลี่ย 3.75 ซึ่งสูงกว่านักศึกษาหอพักนอก ค่าเฉลี่ย 3.64 โดยพบว่า มีจุดเด่นในเรื่อง ครอบครัวสนับสนุนให้เรียนในสาขาวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน มีความภูมิใจสาขาวิชาที่กำลังเรียนอยู่ในขณะนี้ และอาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอด ส่วนประเด็นที่ทำให้นักศึกษามีความกังวลมากที่สุดคือ ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา

2) ด้านอาหารและโภชนาการ ระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาด้านอาหารและโภชนาการ โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.39 โคนนักศึกษาหอพักมีค่าเฉลี่ย 3.38 และ 3.40 โดยพบว่ามีจุดเด่นในเรื่อง การรับประทานอาหารที่ปรุงสุก รับประทานบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปน้อย รับประทานอาหารที่มีความสะอาดปลอดภัย และภาชนะที่ใส่อาหารมีความสะอาด ถูกอนามัย ส่วนประเด็นที่ทำให้มีคุณภาพชีวิตของนักศึกษาไม่ดีพอคือ พฤติกรรมการรับประทานอาหารแต่ละมื้อที่ตรงเวลา รับประทานอาหารไม่ครบ 3 มื้อต่อวัน

3) ด้านที่พักอาศัย ระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาด้านที่พักอาศัย โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.40 โดยนักศึกษาหอพัก มีค่าเฉลี่ย 3.34 ส่วนนักศึกษาหอนอก มีค่าเฉลี่ย 3.45 โดยพบว่ามีจุดเด่นในเรื่อง ที่พักมีแสงสว่างที่เพียงพอ มีขนาดที่เหมาะสมในการพักอาศัย และในบริเวณที่พักมีความร่มรื่น ส่วนประเด็นที่ทำให้มีคุณภาพชีวิตของนักศึกษาไม่ดีพอในเรื่องนี้คือ เรื่องเสียงดังรบกวนที่ทำให้เกิดความรำคาญ และที่พักผ่อนหย่อนใจไม่เพียงพอ เช่น โต๊ะเก้าอี้สนามสวนหย่อม ศาลาพักผ่อน เป็นต้น

4.) ด้านสุขภาพอนามัย ระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาด้านสุขภาพอนามัย โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลางค่าเฉลี่ยรวม 3.25 โดยนักศึกษาหอพักมีค่าเฉลี่ย 3.27 และนักศึกษาหอนอกมีค่าเฉลี่ย 3.23 โดยพบว่ามีจุดเด่นในเรื่อง การมีสุขภาพที่ดีไม่มีโรคประจำตัว สามารถดูแลตนเองได้อย่างเหมาะสมเมื่อเจ็บป่วย นอกจากนี้นักศึกษาหอพักจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าในเรื่อง ของความพึงพอใจต่อสุขภาพโดยรวมของตนเอง และมีความสามารถในการปรับตัวต่อความเครียดได้ ส่วนประเด็นที่ทำให้มีคุณภาพชีวิตของนักศึกษาไม่ดีพอในเรื่องนี้คือ ขาดการตรวจสุขภาพร่างกายเป็นประจำทุกปี มีการออกกำลังกายน้อยกว่า 30 นาทีทุกวัน

5) ด้านบริการพื้นฐาน ระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาด้านการได้รับบริการพื้นฐานโดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.48 โดยของนักศึกษาหอพักอยู่ในเกณฑ์ดี มีค่าเฉลี่ย 3.58 ส่วนนักศึกษาหอนอกอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.38 โดยพบว่ามีจุดเด่นในเรื่อง การได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้จากมหาวิทยาลัย นอกจากนี้นักศึกษาหอพักจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าในเรื่อง ที่พักมีการจัดการบริการที่เหมาะสม และการเดินทางจากที่พักไปที่เรียนมีการบริการรักษาความปลอดภัยที่เหมาะสมที่อยู่ในเกณฑ์ดี

6) ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวม 3.37 โดยนักศึกษาหอพักมีค่าเฉลี่ย 3.45 และนักศึกษาหอนอก มีค่าเฉลี่ย 3.30 โดยพบว่านักศึกษาหอพักจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าในเรื่อง การมีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันตนเองจากภัยสังคม และไม่มีความกังวลต่อเหตุร้ายที่จะเกิดขึ้นจากบุคคลภายในมหาวิทยาลัย แต่ทั้งสองกลุ่มก็ยังคงมีความกังวลในเรื่อง การสูญเสียบัตรหรือสูญหายของทรัพย์สินในที่พัก

7) ด้านจิตใจ ระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาด้านจิตใจโดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ดี มีค่าเฉลี่ยรวม 3.57 โดยนักศึกษาหอพัก มีค่าเฉลี่ย 3.61 และนักศึกษาหอนอก มีค่าเฉลี่ย 3.52 โดยพบว่ามีจุดเด่นในเรื่อง เพื่อนในที่พักมีความใกล้ชิดผูกพันให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน การให้ความช่วยเหลือเพื่อนในที่พักหากได้รับการร้องขอ และนักศึกษามีความสุขในการเรียนและการใช้ชีวิตในที่พักปัจจุบันของตนเอง ส่วนประเด็นที่ทำให้มีคุณภาพชีวิตของนักศึกษาไม่ดีพอในเรื่องนี้คือ นักศึกษาจะรู้สึกเหงาเมื่ออยู่ในมหาวิทยาลัยหรือในที่พัก

8) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ ระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ดี มีค่าเฉลี่ยรวม 3.63 โดยนักศึกษาหอพักมีค่าเฉลี่ย 3.70 และนักศึกษาหอนอกมีค่าเฉลี่ย 3.55 โดยพบว่ามีจุดเด่นในเรื่อง มีความภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อน ๆ ในที่พักได้ดี และได้รับเงินค่าใช้จ่ายที่เพียงพอในการดำรงชีพ นอกจากนี้ นักศึกษาหอพักจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าในเรื่อง ความพอใจและยอมรับกฎเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยที่ตั้งไว้ ทางหอพักมีกิจกรรมที่จัดขึ้นทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน และนักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้นเป็นประจำ

5.1.3 สรุปผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน จากการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน สรุปผลได้ดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่ไม่ส่งผลต่อความแตกต่างของคุณภาพชีวิตทั้งในภาพรวมและรายด้านต่าง ๆ ได้แก่ นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน และการนับถือศาสนาแตกต่างกัน

ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่ส่งผลต่อความแตกต่างของคุณภาพชีวิตทั้งในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่

1) นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีคุณภาพชีวิตแตกต่างกันทางการเรียน และด้านสุขภาพ โดยนักศึกษาหญิงจะมีคุณภาพชีวิตสูงกว่านักศึกษาชาย ทางด้านการเรียน ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านการรับบริการพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านจิตใจ และด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ ส่วนด้านสุขภาพอนามัยที่นักศึกษาชายสูงกว่า

2) นักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกันมีคุณภาพชีวิตแตกต่างกันทางด้านบริการพื้นฐาน และด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยคุณภาพชีวิตด้านบริการพื้นฐานนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีคุณภาพชีวิตสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 และด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีคุณภาพชีวิตสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1

3) นักศึกษาที่กำลังศึกษาในสำนักวิชาที่แตกต่างกันมีคุณภาพชีวิตแตกต่างกันทางการเรียน โดยที่นักศึกษาสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์มีคุณภาพชีวิตสูงกว่านักศึกษาสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร

4) นักศึกษาที่มีผลคะแนนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีคุณภาพชีวิตแตกต่างกันทางการเรียน และด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยที่นักศึกษามีช่วงคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.25-4.00 จะมีคุณภาพชีวิตด้านการเรียนสูงกว่าทุกกลุ่มน้อยกว่า 1.5 1.50-1.79 และ 1.80-1.99 นักศึกษามีช่วงคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-2.74 มีคุณภาพชีวิตด้านการเรียนสูงกว่ากลุ่ม 1.80-1.99 ส่วนด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจนักศึกษามีช่วงคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.25-4.00 มีคุณภาพชีวิตที่สูงกว่านักศึกษามีช่วงคะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 1.5 และ 1.88-1.99

5) นักศึกษาที่มีแหล่งที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกันทางการเรียน ด้านการรับบริการพื้นฐาน และด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักนักศึกษาจะมีคุณภาพชีวิตสูงกว่านักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักเอกชนหรือบ้านพักนอกมหาวิทยาลัย ทางด้านด้านการเรียน ด้านสุขอนามัย ด้านการรับบริการพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านจิตใจ และด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ

6) นักศึกษาที่มีจำนวนสมาชิกในห้องพักแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกันทางการบริการพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยที่นักศึกษาที่พักอาศัยห้องละ 2 คน และ 3 คน มีคุณภาพชีวิตที่สูงกว่านักศึกษาที่พักอาศัยห้องละ 1 คน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน นักศึกษาที่พักอาศัยห้องละ 3 คน มีคุณภาพชีวิตที่สูงกว่านักศึกษาที่พักอาศัยห้องละ 1 คน และด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ นักศึกษาที่พักอาศัยห้องละ 4 คน มีคุณภาพชีวิตที่สูงกว่านักศึกษาที่พักอาศัยห้องละ 1 คน

7) นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีคุณภาพชีวิตด้านที่แตกต่างกันทางด้านอาหารและโภชนาการ โดยที่นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานครมีคุณภาพชีวิตที่สูงกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในภาคกลาง

5.1.4 สรุปผลการศึกษาความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จากการศึกษาความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มีความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ในทุกด้าน โดยเรียงลำดับตามความถี่จากมากไปน้อยดังนี้

1) ด้านการเรียน นักศึกษามีความต้องการให้มีการจัดทบทวนรายวิชาอย่างต่อเนื่องและครอบคลุมทุกรายวิชา เพิ่มสื่อหรือบทเรียนทางอินเทอร์เน็ตให้ครอบคลุมทุกรายวิชา ขยายห้องเรียนและกลุ่มเรียนให้เพียงพอ ปรับปรุงวิธีการสอนให้สนุกและน่าสนใจ จัดโครงการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อเตรียมเข้าสู่ AEC ให้กิจกรรมหรือโครงการเสริมสร้างพื้นฐานการเรียนในทุก

สาขาวิชา สร้างแรงจูงใจโดยมีรางวัลให้กับนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำเข้าตัวที่ศูนย์การเรียนรู้ของหอพัก จัดให้มีการศึกษาคุณงานนอกห้องเรียนบ่อยครั้งขึ้น อาจารย์ผู้สอนควรมีการเช็ครายชื่อก่อนการเรียนหรือหลังการเรียน ให้มีอุปกรณ์การเรียนเพียงพอกับนักศึกษา มีอุปกรณ์ใหม่ ๆ ทันสมัย อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการควรนัดให้นักศึกษาไปพบเพราะนักศึกษาไม่กล้าไปพบ เพิ่มพื้นที่การอ่านหนังสือ โดยเฉพาะเวลาใกล้สอบ จัดกิจกรรมให้นักศึกษาอ่านหนังสือที่บรรณสาร ควรเน้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์โดยอาจารย์เป็นผู้แนะนำ

2) ด้านอาหารและโภชนาการ นักศึกษามีความต้องการให้เจ้าหน้าที่อาหารควรมีความสะอาดปลอดภัย ไม่มีสิ่งเจือปนในอาหาร สภาพแวดล้อมในโรงอาหารควรสะอาดและถูกสุขลักษณะ อาหารมีปริมาณที่เหมาะสมกับราคาไม่เอาเปรียบผู้บริโภค มีความหลากหลายของอาหารไม่ซ้ำซากจำเจ ควรมีโรงอาหารเพิ่มขึ้นหรือเพิ่มพื้นที่นั่งรับประทานอาหาร อาหารควรเป็นอาหารที่ปรุงสุกใหม่ทุกวัน มีรสชาติที่อร่อย ควรมีตลาดสดจำหน่ายอาหารสด มีการจัดการด้านเศษอาหารและขยะอย่างเป็นระบบ มีการรณรงค์ให้นักศึกษาทานอาหารให้ครบ 5 หมู่ ควรมีการตรวจสอบสุขภาพผู้ประกอบการและลูกค้าทุกปี ผู้ขายควรมีมารยาทในการให้บริการที่ดี และให้มีการตรวจสอบด้านความสะอาดปลอดภัยจากสาธารณสุขทุกเดือน

3) ด้านที่อยู่อาศัย นักศึกษาต้องการให้เพิ่มหอพักนักศึกษาให้เพียงพอ ให้มีการซ่อมบำรุงหอพักอย่างสม่ำเสมอและรวดเร็ว ควรมีการตกแต่งสถานที่รอบ ๆ หอพักให้เป็นที่พักผ่อน ควรมีความสะอาดของหอพักและห้องน้ำให้มากกว่าเดิม ไม่มีเสียงดังรบกวนในบริเวณที่พักอาศัย ให้มีสวนสุขภาพและออกกำลังกายบริเวณหอพัก ให้มียาสามัญประจำบ้านทุกหอพัก ควรมีเครื่องทำน้ำอุ่นในหอพักที่เพียงพอ ที่นอนหมอนมีสภาพเก่าควรเปลี่ยน ควรมีกฎระเบียบการอยู่ร่วมกันในหอพักและถือปฏิบัติอย่างจริงจัง ควรเพิ่มโต๊ะเก้าอี้สำหรับนั่งพักผ่อนในบริเวณหอพัก ควรเพิ่มเครื่องซักผ้าในหอพักให้เพียงพอทุกหอพัก ให้มีน้ำอุปโภคบริโภคที่สะอาดและเพียงพอ ควรปรับปรุงระบบสุขาภิบาล ไม่ให้มีกลิ่นรบกวน ให้มีตู้เย็นสาธารณะที่เพียงพอ ควรมีการปรับปรุงหอพักภายในให้เทียบเท่าหอนอกแต่ราคาถูกลงกว่า เช่น ให้มีแอร์ ทีวี ตู้เย็น ในห้องพัก ควรมีการกำจัดลูกน้ำยุงลาย และแหล่งเพาะพันธุ์อย่างต่อเนื่อง ให้มีการขุดลอกคลองรอบหอพักไม่ให้น้ำท่วมขัง มีเขตสุขบุหรีที่ชัดเจน มีมาตรฐาน มีตู้กดน้ำเย็นที่เพียงพอและทั่วถึง ผู้พักอาศัยควรมีความเป็นมิตรเอื้ออาทรต่อกัน

4) ด้านสุขภาพอนามัย นักศึกษามีความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมตรวจสุขภาพประจำปีให้กับนักศึกษา ให้มีรถเมลิ่วิ่งในเส้นทางหอพัก-ฟาร์ม-ศูนย์แพทย์ฯ เพราะศูนย์แพทย์ฯ อยู่ห่างจากหอพักมากเกินไป ควรจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพและการใช้ยา ควรให้มีหน่วยแพทย์เคลื่อนที่แนะนำการป้องกันโรคต่าง ๆ ควรเพิ่มทันตแพทย์เพราะคิวยาวมาก ควรทำทางวิ่งออกกำลังกายจากหอพักไปทางถนนฟาร์ม ควรมีกุ่มอาสาสมัครป้องกันและดูแลสุขภาพประจำหอพัก

5) ด้านการรับบริการพื้นฐาน นักศึกษามีความต้องการให้ปรับปรุงระบบ Internet ในหอพักให้มีความเร็วและครอบคลุม ให้เพิ่มพื้นที่สวนสาธารณะที่ให้ทุกคนไปใช้ทำกิจกรรมได้ ควรเพิ่มรอบวิ่งรถเมล์ภายในมหาวิทยาลัย ควรเพิ่มลานจอดรถมีหลังคา อยากรให้มีปั้มน้ำมันในมหาวิทยาลัย ควรขยายช่องทางจราจรจากหอพักไปเรียนรวม ให้ปรับปรุงเรื่องมารยาทของคนขับรถเมล์ ให้มีสัญญาณไฟเตือนจราจรทุกแยก ควรเพิ่มสถานที่ออกกำลังกาย (Fitness) ให้มากขึ้น ควรปรับปรุงระบบประปาเพราะน้ำประปาบางครั้งมีตะกอนเยอะ สกปรก ควรปรับปรุงการให้บริการของเจ้าหน้าที่ให้บริการอย่างเป็นมิตร ควรเพิ่มสนามกีฬาในบริเวณหอพัก เช่น สนามฟุตบอล สนามบาสเกตบอล

6) ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน นักศึกษามีความต้องการ ให้มีการติดตั้งกล้องวงจรปิดภายในหอพัก และตามจุดเสี่ยงต่าง ๆ ให้มีการซ่อมแซมประตูหอพักให้ดีและแข็งแรง รณรงค์เรื่องการสวมหมวกนิรภัยอย่างต่อเนื่อง ควรเพิ่มจุดเปิดไฟฟ้าส่องแสงสว่างตามเส้นทางหลักที่นักศึกษาใช้ หอพักควรมีบริการกุญแจแบบสายยูเอสบีซีให้ยืม ควรรณรงค์การรักษาทรัพย์สินของตนเอง ให้พนักงานรักษาความปลอดภัยประจำหอพักควรมีการตรวจค้นคนเข้าออกหอพักอย่างเคร่งครัด ควรเข้มงวดในการปฏิบัติตามกฎจราจร เพราะอุบัติเหตุเกิดบ่อย ให้มีระบบป้องกันอัคคีภัยที่สามารถใช้งานได้ภายในหอพัก มีการตรวจเช็คสภาพรถโดยสารภายในให้มีความปลอดภัย ควรห้ามบุคคลคนภายนอกหรือนักศึกษาคนอื่นเข้าหอพัก ให้มีการกำจัดการจราจรรอบ ๆ หอพักเพราะโดนต่อยบ่อย

7) ด้านจิตใจ นักศึกษามีความต้องการให้มีกิจกรรมกลุ่มในหอพักให้พบปะกัน มีกิจกรรมนันทนาการคลายเครียดในหอพักได้ ควรให้มีการจัดกิจกรรมเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างหอพัก นักศึกษา ควรจัดให้มีการสวดมนต์ นั่งสมาธิ ตามโอกาสต่าง ๆ ให้มีมากขึ้น ให้มีศูนย์เพื่อนใจวัยรุ่น ให้คำปรึกษาด้านต่าง ๆ ของวัยรุ่น ให้มีการจัดค่ายพุทธบุตรให้กับนักศึกษาเพื่อพัฒนาจิตใจให้สูงขึ้น ควรมีห้องพระประจำหอพัก มีหนังสือสวดมนต์แจก ควรทำโครงการเสริมสร้างกำลังใจในการเรียน เรื่องเสียงดังในหอพัก ทำให้แล้วรู้สึกที่ไม่มีความสุข ควรมีพระวิทยากรมาบรรยายถึงมุมมองของชีวิตวัยรุ่นบ่อยครั้ง อยากรให้ผู้ให้บริการต่าง ๆ ยิ้มแย้มแจ่มใส เป็นมิตรต่อกัน ให้มีการทำบุญใส่บาตรทุกวัน พุทธศัสนีแบบนี้ตลอดไป ควรอบรมมารยาทการอยู่ร่วมกันของนักศึกษาในหอพัก ที่ปรึกษาหอพักควรจัดกิจกรรมเปิดใจกันระหว่างเพื่อนรวมห้อง

8) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ นักศึกษามีความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมด้านความรักสามัคคีระหว่างนักศึกษาด้วยกัน ให้มีการเพิ่มความรู้ทางสังคมและเศรษฐกิจให้กับนักศึกษามากกว่านี้ ส่งเสริมรณรงค์การประหยัดน้ำ ประหยัดไฟอย่างจริงจัง ควรมีตลาดนัดนักศึกษานำสินค้าที่ไม่ใช้แล้วมาจำหน่าย มีการจัดกิจกรรมเชื่อมโยงร่วมกับชุมชนสังคมรอบ ๆ มหาวิทยาลัย ควรให้ความช่วยเหลือด้านทุนการศึกษาที่เพียงพอ ควรลดความเป็นสาขา จังหวัด โรงเรียน ลงเพราะเกิดการแบ่งแยก ควรส่งเสริมการหารายได้เสริมระหว่างเรียน การจ้างงานในช่วงปิดภาค ควรมีการควบคุมสถานที่จำหน่ายของมีนเมารอบ ๆ มหาวิทยาลัย

5.2 อภิปรายผล

จากผลการศึกษาผู้วิจัยมีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผลการศึกษิตตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

5.2.1 ระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จากคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ทั้งในภาพรวมและรายด้านทุกด้านส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีเพียงด้านการเรียนเท่านั้นที่อยู่ในระดับสูง แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยควรมีการพิจารณาเพิ่มปัจจัยที่จะทำให้คุณภาพชีวิตของนักศึกษาดีขึ้น โดยด้านที่ควรพิจารณาเป็นอย่างยิ่ง ได้แก่ ด้านอาหารและโภชนาการ เพราะเป็นด้านที่คุณภาพชีวิตโดยเฉลี่ยของนักศึกษาต่ำที่สุด ตามที่ พัชราภรณ์ คนกล้า (2547) กล่าวว่า การมีชีวิตที่สมบูรณ์ในแง่ดีทั้งทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งเกิดจากการให้ความสำคัญและความพึงพอใจต่อองค์ประกอบต่าง ๆ ตามสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ เป็นอยู่หรือได้รับอยู่ ด้วยการรับรู้และตัดสินใจของมนุษย์ในช่วงเวลาหนึ่ง สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลาและสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยรายละเอียดการอภิปรายผลคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในแต่ละด้านได้ ดังนี้

1) ด้านการเรียน จากการศึกษาพบว่า ในภาพรวมคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในด้านการเรียนที่อยู่ในระดับดี แสดงให้เห็นว่านักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีมีความพึงพอใจในระบบการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยในระดับดีโดยพิจารณาจากความพึงพอใจในผลการเรียนของนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอด สภาพห้องเรียนมีความเหมาะสม นักศึกษามีเอกสารตำราเรียนและอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างเพียงพอ อุปกรณ์การเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยมีความเพียงพอ การได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ ในการศึกษา ครอบครัวยุติสนับสนุนให้เรียนในสาขาวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน นักศึกษามีความภูมิใจในสาขาวิชาที่กำลังเรียนอยู่ในขณะนี้ สามารถปรับตัวเข้ากับการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยได้ และเพื่อน ๆ นักศึกษาได้ให้ความช่วยเหลือในการเรียน ส่วนประเด็นที่อยู่ในระดับปานกลางซึ่งต้องพัฒนาต่อไปประกอบด้วย สามารถช่วยเหลือเพื่อน ๆ ในการศึกษา หอพักนักศึกษาควรมีการส่งเสริมด้านการเรียนเพิ่มเติม เช่น การจัดทบทวนรายวิชา การจัดห้องอ่านหนังสือเพิ่ม มีสถานที่ทำงานกลุ่มได้ เป็นต้น ซึ่งแตกต่างจากผลการศึกษาของ สมชัย วงษ์นายะ (2547) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษาสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร พบว่า ด้านการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง

การพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในด้านการเรียนให้สูงขึ้นไปอีกควรให้มีการจัดทบทวนรายวิชาอย่างต่อเนื่องและครอบคลุมทุกรายวิชา เพิ่มสื่อหรือบทเรียนทางอินเทอร์เน็ตให้ครอบคลุมทุกรายวิชา ขยายห้องเรียนและกลุ่มเรียนให้เพียงพอ ปรับปรุงวิธีการสอนให้สนุกและน่าสนใจ จัดโครงการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อเตรียมเข้าสู่ AEC ให้กิจกรรมหรือโครงการ

เสริมสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ในทุกสาขาวิชา สร้างแรงจูงใจโดยมีรางวัลให้กับนักศึกษาที่มีผลการเรียน
ต่ำเข้าตัวที่ศูนย์การเรียนรู้ของหอพัก

2) ด้านอาหารและโภชนาการ จากการศึกษาพบว่า ในภาพรวมคุณภาพชีวิตของ
นักศึกษาในด้านอาหารและโภชนาการอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษามีพฤติกรรมที่เหมาะสมแล้ว
ในระดับดีคือ นักศึกษาการรับประทานอาหารที่ปรุงสุก รับประทานอาหารที่สะอาดปลอดภัย ภาชนะ
ที่ใส่อาหารมีความสะอาดถูกสุขอนามัย และรับประทานอาหารบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปน้อย แสดงให้เห็นว่า
นักศึกษาให้ความสำคัญมากในเรื่องนี้ ส่วนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมที่ควรปรับปรุงสำหรับนักศึกษา
หอพักคือ การรับประทานอาหารที่ตรงเวลา ซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ ส่วนประเด็นอื่น ๆ นักศึกษามี
คุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่ให้ความสำคัญกับอาหาร
และโภชนาการของตนเองเท่าที่ควร เช่น การรับประทานอาหารผักและผลไม้ น้อย การรับประทานอาหารไม่
ครบ 3 มื้อ และนักศึกษาดื่มน้ำสะอาดน้อยกว่าวันละ 8-12 แก้ว เป็นต้น ส่วนสาเหตุที่นักศึกษามี
คุณภาพชีวิตในด้านนี้ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาตามข้อคิดเห็นของนักศึกษาพบว่า อาหารไม่
มีความสะอาดปลอดภัยหรือมีสิ่งเจือปนในอาหาร ภาชนะที่ใช้ใส่อาหารไม่สะอาด สภาพแวดล้อมในโรง
อาหารควรสะอาดและถูกสุขลักษณะ อาหารมีปริมาณที่ไม่เหมาะสมกับราคาอาหารไม่ซ้ำซากจำเจไม่
มีความหลากหลาย มีรสชาติที่ไม่อร่อย มีโรงอาหารและพื้นที่นั่งรับประทานอาหารไม่เพียงพอ มี
อาหารสดผักสดผลไม้สดจำหน่ายน้อย ดังที่ สุขศรี สงวนสัตย์ (2552) ได้ทำการศึกษาคุณภาพชีวิตของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คุณภาพชีวิต ด้านอาหารและโภชนาการ

การพัฒนาคุณภาพชีวิตนักศึกษาในด้านนี้ เป็นด้านที่ควรพัฒนาเป็นอย่างยิ่งเพราะเมื่อ
เปรียบเทียบกับด้านอื่น ๆ แล้ว นักศึกษามีคุณภาพชีวิตในด้านนี้ต่ำกว่าทุก ๆ ด้านนั่นคือ ควรมีการ
ประชาสัมพันธ์และรณรงค์ให้นักศึกษามีความรู้และเข้าใจถึงความสำคัญของการได้รับอาหารใน
ปริมาณที่เพียงพอต่อความต้องการของร่างกาย รับประทานอาหารที่มีคุณค่าเป็นประโยชน์ต่อร่างกาย
การดื่มน้ำวันละ 8-12 แก้ว นอกนั้นมหาวิทยาลัยควรเอาใจใส่ต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในด้านนี้
โดยทำการขยายโรงอาหารหรือเพิ่มพื้นที่นั่งให้เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา และให้
หน่วยงานที่รับผิดชอบเข้าไปทำการตรวจสอบคุณภาพและควบคุมดูแลร้านอาหารต่าง ๆ อย่าง
สม่ำเสมอ

3) ด้านที่อยู่อาศัย จากการศึกษาพบว่า ในภาพรวมคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในด้านที่
อยู่อาศัยอยู่ในระดับปานกลาง โดยหอพักนักศึกษามีข้อที่อยู่ในระดับดี 3 ข้อคือ ขนาดของห้องพักมี
ความเหมาะสม ที่พักอาศัยมีความร่มรื่น และมีแสงสว่างที่เพียงพอในที่พัก ส่วนหอพักนอก
มหาวิทยาลัยมีข้อที่อยู่ในระดับดี 4 ข้อคือ ขนาดของห้องพักมีความเหมาะสม ที่พักมีความสะอาดถูก
สุขลักษณะ และมีสภาพแวดล้อมที่ดีไม่มีมลภาวะ ส่วนประเด็นอื่นอยู่ในระดับปานกลาง เช่น ที่พักมี
เครื่องอำนวยความสะดวกที่จำเป็นในการดำรงชีวิต ที่พักมีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจเพียงพอ เช่น โต๊ะ

เก้าอี้สนาม สวนหย่อม ศาลาพักผ่อน เป็นต้น ส่วนประเด็นที่นักศึกษาเห็นว่ารบกวนคุณภาพชีวิตการอยู่อาศัยมากที่สุด คือ เสียงดังที่ทำให้เกิดความรำคาญรบกวนทั้งด้านการเรียนและการพักผ่อนหลับนอน ดังที่ สุขศรี สงวนสัตย์ (2552) ได้ทำการศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คุณภาพชีวิต ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านสุขอนามัย ด้านการรับบริการพื้นฐาน และด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อยู่ในระดับปานกลาง

นักศึกษาที่พักในหอพักของมหาวิทยาลัยต้องการให้มหาวิทยาลัยสร้างหอพักนักศึกษาเพิ่มให้เพียงพอกับนักศึกษาเพราะปัจจุบันอยู่กันอย่างแออัดห้องละ 4 คน ควรจัดให้เข้าพักไม่เกินห้องละ 2-3 คน ให้มีการซ่อมบำรุงหอพักอย่างสม่ำเสมอและรวดเร็ว ควรมีการตกแต่งสถานที่รอบ ๆ หอพักให้เป็นที่พักผ่อน ควรมีความสะอาดของหอพักและห้องน้ำให้มากกว่าเดิม ให้มีสวนสุขภาพและออกกำลังกายบริเวณหอพัก แก้ปัญหาเรื่องเสียงดังรบกวนในบริเวณที่พักอาศัยรบกวนสมาธิในการอ่านหนังสือหรือแม้แต่การนอนพักผ่อน มีกฎระเบียบการอยู่ร่วมกันในหอพักและถือปฏิบัติอย่างจริงจัง ควรเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกในการอยู่อาศัยและการใช้ชีวิตประจำวัน เช่น โต๊ะเก้าอี้สำหรับนั่งพักผ่อนในบริเวณหอพัก เครื่องซักผ้าในหอพักให้เพียงพอทุกหอพัก ตู้เย็นสาธารณะในหอพัก มีตู้กดน้ำเย็น มีแอร์ ทีวีในห้องพัก ด้านสุขภาพให้มีการกำจัดลูกน้ำยุงลาย และแหล่งเพาะพันธุ์อย่างต่อเนื่อง ให้มีการขุดลอกคลองรอบหอพักไม่ให้น้ำท่วมขัง

4) ด้านสุขอนามัย จากการศึกษาพบว่า ในภาพรวมคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีประเด็นที่อยู่ในระดับดีคือ นักศึกษาไม่มีโรคประจำตัว และสามารถดูแลตนเองได้อย่างเหมาะสมเมื่อเจ็บป่วย ส่วนประเด็นคุณภาพชีวิตที่แตกต่างกันระหว่างนักศึกษาหอพักกับนักศึกษาหอนอกคือ การปรับตัวต่อความเครียด และความพึงพอใจต่อสุขภาพโดยรวมของตนเอง โดยนักศึกษาหอพักอยู่ในระดับดี ส่วนประเด็นอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยไม่ค่อยให้ความสำคัญกับสุขภาพอนามัยของตนเองเท่าที่ควร โดยปัญหาที่พบจากข้อคิดเห็นของนักศึกษาพบว่า ไม่มีการตรวจสุขภาพร่างกายประจำปี ไม่ให้ความสำคัญต่อการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ มีปัญหาเรื่องการนอนหลับ นอนหลับพักผ่อนน้อยกว่า 6 ชั่วโมง ไม่เห็นความสำคัญของการปฏิบัติตัวในการป้องกันโรคต่าง ๆ ซึ่งอาจจะเกิดจากการที่นักศึกษาคิดว่าตนเองจะได้รับการรักษาพยาบาลอย่างทันที่และเหมาะสมหากเจ็บป่วย อย่างไรก็ตาม มีนักศึกษาที่เอาใจใส่ต่อสุขภาพอนามัยของตนเองอยู่จำนวนหนึ่งซึ่งนักศึกษาส่วนนี้สามารถปรับตัวต่อความเครียดและพึงพอใจต่อสุขภาพโดยรวมของตนเองในขณะนี้ ดังที่ สุขศรี สงวนสัตย์ (2552) ได้ทำการศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คุณภาพชีวิตด้านสุขอนามัยอยู่ในระดับปานกลาง และแตกต่างจาก สมชัย วงษ์นายะ (2547) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษาภาคปกติของสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร พบว่า คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพอยู่ในระดับดี

การพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในด้านสุขอนามัยนี้ มหาวิทยาลัยควรพิจารณาให้มีการจัดกิจกรรมตรวจสุขภาพประจำปีให้กับนักศึกษา ให้มีรถเมล์วิ่งในเส้นทางหอพักไปศูนย์แพทย์ฯ เพราะศูนย์แพทย์ฯ อยู่ห่างจากหอพักมาก ควรจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพและการใช้ยา ให้มีหน่วยแพทย์เคลื่อนที่แนะนำการป้องกันโรคต่าง ๆ ควรเพิ่มทันตแพทย์เพราะคิวยาวมาก ควรทำทางวิ่งออกกำลังกายจากหอพักไปทางถนนฟาร์ม ควรมีกลุ่มอาสาสมัครป้องกันและดูแลสุขภาพประจำหอพัก

5) ด้านการรับบริการพื้นฐาน จากการศึกษาพบว่าคุณภาพชีวิตของนักศึกษาหอพักดีกว่านักศึกษาหอนอกกล่าวคือ นักศึกษาหอพักมีระดับคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับดี ส่วนนักศึกษาหอนอกอยู่ในระดับปานกลาง โดยประเด็นคุณภาพชีวิตที่แตกต่างกันคือ ที่พักอาศัยของนักศึกษามีบริการพื้นฐานที่เหมาะสม และการเดินทางจากที่พักไปที่เรียนมีการบริการรักษาความปลอดภัยอย่างเหมาะสม โดยนักศึกษาหอพักอยู่ในระดับดี ส่วนนักศึกษาหอนอกอยู่ระดับปานกลาง นอกนั้นจะมีระดับคุณภาพชีวิตที่เท่ากันแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาส่วนมากได้รับบริการพื้นฐานที่จำเป็นไม่เพียงพอ เช่น การให้คำปรึกษาเมื่อเกิดปัญหาต่าง ๆ การจำหน่ายเครื่องอุปโภคบริโภคในราคาที่เหมาะสม การได้รับการพัฒนาด้านประสบการณ์ชีวิต การได้รับบริการด้านกายภาพเพื่อส่งเสริมสุขภาพในสถานศึกษา และการได้รับข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่การศึกษา เป็นต้น ดังผลการศึกษาของ สุขศรีสงวนสัจย์ (2552) ได้ทำการศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่าคุณภาพชีวิตด้านการรับบริการพื้นฐาน อยู่ในระดับปานกลาง และแตกต่างจาก เสาวภา ไชยโชติช่วง (2550) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษابริเวณที่พักอาศัยรอบมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พบว่าด้านบริการและสาธารณูปโภคอยู่ในระดับน้อย

การพัฒนาคุณภาพชีวิตในด้านการรับบริการพื้นฐาน นักศึกษามีความต้องการให้ปรับปรุงระบบ Internet ในหอพักให้มีความเร็วและครอบคลุมพื้นที่ที่นักศึกษาพักอาศัยปัจจุบัน ระบบ wifi Internet ที่ใช้อยู่ในบริเวณหอพักเข้ามา ให้เพิ่มพื้นที่สวนสาธารณะที่ให้ทุกคนไปใช้ทำกิจกรรมได้ ควรเพิ่มรอบวิ่งรถเมล์ภายในมหาวิทยาลัย ควรเพิ่มลานจอดรถมีหลังคา อยากให้มีบิมน้ำร้อนในมหาวิทยาลัย ขยายช่องทางจราจรระหว่างหอพักกับเรียนรวม ให้ปรับปรุงเรื่องมารยาทของคนขับรถเมล์ ให้มีสัญญาณไฟเตือนจราจรทุกแยก ควรเพิ่มสถานออกกำลังกาย (Fitness) ให้มากขึ้น ควรปรับปรุงระบบประปาเพราะน้ำประปาบางครั้งมีตะกอนเยอะ สกปรก ควรเพิ่มสนามกีฬาในบริเวณหอพัก เช่น สนามฟุตบอล สนามบาสเกตบอลสำหรับบุคลากรที่ทำหน้าที่ในการให้คำปรึกษาและบริการด้านต่าง ๆ แก่นักศึกษา ควรมีการปรับปรุงกิริยาและมารยาทในการให้บริการให้สุภาพมากขึ้น มีความเข้าใจนักศึกษามากขึ้นด้วยความเป็นกันเองและให้บริการด้วยความรวดเร็ว

6) ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จากการศึกษาพบว่า ภาพรวมคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีประเด็นที่นักศึกษาหอพักมีระดับคุณภาพชีวิตที่ดีกว่า

นักศึกษาหอนอกคือ ที่พักนักศึกษาอยู่ห่างจากแหล่งมั่วสุม อบายมุข หรือสิ่งผิดกฎหมายต่างๆ นักศึกษาไม่มีความกังวลต่อเหตุร้ายที่จะเกิดขึ้นกับท่านจากบุคคลภายในมหาวิทยาลัย และมีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันตัวจากภัยสังคม ซึ่งนักศึกษาหอพักอยู่ในระดับดีส่วนนักศึกษาหอนอกอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่า มีนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในสถานที่ซึ่งใกล้แหล่งอบายมุขหรือสิ่งผิดกฎหมาย หรือมีระบบรักษาความปลอดภัยไม่ดีเท่าที่ควร จนทำให้นักศึกษาเกิดความกังวลต่อการสูญเสียหรือสูญหายของทรัพย์สินในที่พัก มีความกังวลต่อเหตุร้ายที่จะเกิดขึ้นจากการเดินทางระหว่างที่พักกับที่เรียน มีความกังวลต่อเหตุร้ายที่จะเกิดขึ้นจากบุคคลทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งการเลือกที่พักอาศัยของนักศึกษาอาจจะมีข้อจำกัดในเรื่องของค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากผู้ปกครอง นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้น้อย จะมีทางเลือกน้อยอาจจะต้องพักอาศัยอยู่ร่วมกับเพื่อนหลาย ๆ คน เพื่อแบ่งเบาภาระค่าที่พัก หรือเลือกพักอาศัยในสถานที่ซึ่งใกล้แหล่งอบายมุขหรือสิ่งผิดกฎหมาย มีระบบรักษาความปลอดภัยไม่ดีเท่าที่ควร แต่ค่าที่พักถูกกว่าบริเวณอื่น ๆ เป็นต้น ดังที่ สุขศรี สงวนสัตย์ (2552) ได้ทำการศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คุณภาพชีวิตด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอยู่ในระดับปานกลาง

การพัฒนาคุณภาพชีวิตในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน นักศึกษามีความต้องการ ให้มีการติดตั้งกล้องวงจรปิดภายในหอพัก และตามจุดเสี่ยงต่าง ๆ ให้มีการซ่อมแซมประตูหอพักให้ดีและแข็งแรง รณรงค์เรื่องการสวมหมวกนิรภัยอย่างต่อเนื่อง ควรเพิ่มจุดเปิดไฟฟ้าส่องแสงสว่างตามเส้นทางหลักที่นักศึกษาใช้ หอพักควรมีบริการกุญแจแบบสายยูเอชเอชให้ยืม ควรรณรงค์การรักษาทรัพย์สินของตนเอง ให้นักงานรักษาความปลอดภัยประจำหอพักควรมีการตรวจค้นคนเข้าออกหอพักอย่างเคร่งครัด ควรเข้มงวดในการปฏิบัติตามกฎจราจร เพราะอุบัติเหตุเกิดบ่อย ให้มีระบบป้องกันอัคคีภัยที่สามารถใช้งานได้ภายในหอพัก มีการตรวจเช็คสภาพรถโดยสารภายในให้มีความปลอดภัย ควรห้ามบุคคลภายนอกหรือนักศึกษาคนอื่นเข้าหอพัก

7) ด้านจิตใจ จากการศึกษาพบว่า ภาพรวมคุณภาพชีวิตของนักศึกษายุ่งในระดับดี ซึ่งมีประเด็นคุณภาพชีวิตที่อยู่ในระดับดีดังนี้ อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการให้เวลานักศึกษาเข้าพบขอคำปรึกษาได้โดยสะดวก เพื่อนในที่พักมีความใกล้ชิดผูกพันให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน นักศึกษาได้ให้ความช่วยเหลือเพื่อนในที่พักหากได้รับการร้องขอ นักศึกษารู้สึกว่ามีความสุขในการเรียนและการใช้ชีวิตในที่พักปัจจุบัน บุคคลในครอบครัวรักและให้กำลังใจท่านอยู่เสมอ มีความเป็นส่วนตัวในการใช้ชีวิตประจำวัน พอใจบุคลิกภาพของตนเอง ได้รับข้อเสนอแนะและกำลังใจจากอาจารย์ผู้สอน และได้รับข้อเสนอแนะกำลังใจจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ ส่วนประเด็นที่แตกต่างกันคือ ความพึงพอใจในรูปร่างหน้าตาของตนเอง นักศึกษาหอพักอยู่ในระดับดีส่วนนักศึกษาหอนอกอยู่ระดับปานกลาง จากความคิดเห็นอื่น ๆ ของนักศึกษาพบว่า นักศึกษารู้สึกเหงาเมื่ออยู่ในมหาวิทยาลัยหรือที่พัก ดังนั้นควรจัดให้มีสถานที่หรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับศาสนา ให้มีโอกาสดำเนินกิจกรรมทางศาสนาเมื่อใช้ชีวิต

อยู่ในมหาวิทยาลัย ส่งเสริมด้านคุณธรรมจริยธรรม บุคลากรของมหาวิทยาลัยมีความใกล้ชิดผูกพันให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการให้ข้อเสนอแนะและกำลังใจให้เวลานักศึกษาเข้าพบขอคำปรึกษาได้โดยสะดวก ซึ่งแตกต่างจากผลการศึกษาของ สุชิน บัวงาม (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณภาพชีวิตของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา พบว่าคุณภาพชีวิตด้านจิตใจในระดับดี/สูง และ สมชัย วงษ์นายะ (2547) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษาภาคปกติของสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร ด้านจิตใจอยู่ในระดับดี

การพัฒนาคุณภาพชีวิตในด้านจิตใจ นักศึกษามีความต้องการให้มีกิจกรรมกลุ่มเชื่อมสัมพันธ์ในหอพักและระหว่างหอพักให้พบปะกัน มีกิจกรรมนันทนาการคลายเครียดในหอพักได้ ให้มีการสวดมนต์ นั่งสมาธิ ตามโอกาสต่าง ๆ ให้มีมากขึ้น ให้มีศูนย์เพื่อนใจวัยรุ่น ให้คำปรึกษาด้านต่าง ๆ ของวัยรุ่น ให้มีการจัดค่ายพุทธบุตรให้กับนักศึกษาเพื่อพัฒนาจิตใจให้สูงขึ้น ควรมีห้องพระประจำหอพัก มีหนังสือสวดมนต์แจก ควรทำโครงการเสริมสร้างกำลังใจในการเรียน เรื่องเสียงดังในหอพัก ทำให้รู้สึกว่่าไม่มีความสุขในการพักอาศัย ควรมีพระวิทยากรมาบรรยายถึงมุมมองของชีวิตวัยรุ่นบ่อยครั้ง อยุ่กให้ผูู้ให้บริการต่าง ๆ ยิ้มแย้มแจ่มใส เป็นมิตรต่อกัน ให้มีการทำบุญใส่บาตรทุกวัน พลั้สบดีแบบนี้ตลอดไป ควรอบรมมารยาทการอยู่ร่วมกันของนักศึกษาในหอพัก ที่ปรึกษาหอพักควรจัดกิจกรรมเปิดใจกันระหว่างเพื่อนร่วมห้อง

8) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ จากการศึกษาพบว่าภาพรวมคุณภาพชีวิตของนักศึกษอยู่ในระดับดี ซึ่งมีประเด็นคุณภาพชีวิตที่อยู่ในระดับดีคือ นักศึกษาได้รับประโยชน์จากกิจกรรมนักศึกษาที่ทางมหาวิทยาลัยจัดให้ นักศึกษาสามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนๆ ในที่พักร่วมกันได้ดี นักศึกษาพึงพอใจต่อการเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย และนักศึกษาได้รับเงินในการดำรงชีพอย่างเพียงพอ ส่วนประเด็นคุณภาพชีวิตที่แตกต่างกันคือ หอพักนักศึกษามีกิจกรรมที่จัดขึ้นทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาด้วยกันในหอ นักศึกษาพอใจและยอมรับกฎเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยที่ตั้งไว้ และนักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้นเป็นประจำ โดยนักศึกษาหอพักอยู่ในระดับดี ส่วนนักศึกษาหอนอกอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังมีนักศึกษาบางส่วนที่เห็นว่ายังไม่ได้รับประโยชน์จากทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยรวมถึงได้รับประโยชน์จากกิจกรรมนักศึกษาที่ทางมหาวิทยาลัยจัดให้ และยังไม่ให้ความสำคัญในการยอมรับกฎเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยที่ตั้งไว้ ดังที่ ทนงศักดิ์ วันชัย (2552) ได้ทำการศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ พบว่า คุณภาพชีวิตด้านสังคมเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลาง และต่างจาก สมชัย วงษ์นายะ (2547) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษาภาคปกติของสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร พบว่า ด้านสังคมและเศรษฐกิจอยู่ในระดับดี

การพัฒนาคุณภาพชีวิตในด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ นักศึกษามีความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมด้านความรักสามัคคี ระหว่างนักศึกษาด้วยกัน ให้มีการเพิ่มความรู้ทาง

สังคมและเศรษฐกิจให้กับนักศึกษามากกว่านี้ ส่งเสริมรณรงค์การประหยัดน้ำประหยัดไฟอย่างจริงจัง ควรมีตลาดนัดนักศึกษานำสินค้าที่ไม่ใช่แล้วมาจำหน่าย มีการจัดกิจกรรมเชื่อมโยงร่วมกับชุมชนสังคมรอบ ๆ มหาวิทยาลัย ควรให้ความช่วยเหลือด้านทุนการศึกษาที่เพียงพอ ควรลดความเป็นสาขาจังหวัด โรงเรียน ลงเพราะเกิดการแบ่งแยก ควรส่งเสริมการหารายได้เสริมระหว่างเรียน การจ้างงานในช่วงปิดภาค ควรมีการควบคุมสถานที่จำหน่ายของมีนเมารอบ ๆ มหาวิทยาลัย

5.2.2 เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน ผลจากการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน ซึ่งพบว่า รายได้ต่อเดือนที่นักศึกษาได้รับเป็นค่าใช้จ่ายประจำเดือน และการนับถือศาสนาที่ต่างกันเป็นปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อความแตกต่างของคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ทั้งในภาพรวมและรายด้านต่าง ๆ นั้นแสดงว่านักศึกษามีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีการปฏิบัติตัวหรือพฤติกรรมการใช้จ่ายที่เหมือนกันทั้งในด้านการเรียน ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านที่พักอาศัย ด้านสุขอนามัย ด้านการรับบริการพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านจิตใจ และด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ จึงทำให้คุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้านเพศของนักศึกษา ชั้นปีที่กำลังศึกษา สำนักวิชาที่นักศึกษาสังกัด คณะแผนกเฉลี่ยสะสม ที่พักอาศัยของนักศึกษา จำนวนสมาชิกในห้องพัก และภูมิฐานะของนักศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อความแตกต่างของคุณภาพชีวิตทั้งในภาพรวมและรายด้านนั้น ผู้วิจัยจะทำการอภิปรายที่ละเอียดปัจจัยต่อด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) ปัจจัยด้านเพศ นักศึกษาที่มีเพศต่างกันจะส่งผลต่อให้ค่าเฉลี่ยของคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน โดยนักศึกษาหญิงจะมีคุณภาพชีวิตสูงกว่านักศึกษาชายในด้านการเรียน ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านที่พักอาศัย ด้านบริการพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ ส่วนนักศึกษาชายจะมีคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพอนามัยที่สูงกว่านักศึกษาหญิง

นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันจะส่งผลให้คุณภาพชีวิตด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01 และด้านสุขภาพอนามัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

2) ปัจจัยด้านชั้นปีที่กำลังศึกษา ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในภาพรวมแตกต่างกันโดยนักศึกษาชั้นปี 1 จะมีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตที่สูงกว่าชั้นปีอื่น ๆ 5 ด้านคือ ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านที่พักอาศัย ด้านสุขภาพอนามัย ด้านบริการพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จะมีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตที่สูงกว่าชั้นปีอื่น ๆ 3 ด้านคือ ด้านการเรียน ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ

ปัจจัยด้านชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกันจะส่งผลให้คุณภาพชีวิตทางด้านบริการพื้นฐานระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01 และด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแตกต่างกันระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

3) ปัจจัยด้านสำนักวิชา ส่งผลต่อระดับค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในภาพรวมแตกต่างกัน โดยนักศึกษาสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตที่สูงกว่านักศึกษาสำนักวิชาอื่น ๆ 4 ด้านคือ ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ ส่วนนักศึกษาสำนักวิชาวิทยาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตที่สูงกว่านักศึกษาสำนักวิชาอื่น ๆ 3 ด้านคือ ด้านการเรียน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และนักศึกษาสำนักวิชาแพทยศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตที่สูงกว่านักศึกษาสำนักวิชาอื่น ๆ 1 ด้านคือ ด้านบริการพื้นฐาน และเท่ากับสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ 1 ด้านคือ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ

ปัจจัยด้านสำนักวิชาที่แตกต่างกันส่งผลให้คุณภาพชีวิตทางการเรียนนักศึกษาสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ กับนักศึกษาสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

4) ปัจจัยด้านคะแนนเฉลี่ยสะสม ส่งผลต่อระดับค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในภาพรวมแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีช่วงคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.25-4.00 มีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตที่สูงกว่านักศึกษาในกลุ่มอื่น ๆ 5 ด้านคือ ด้านการเรียน ด้านสุขภาพอนามัย ด้านบริการพื้นฐาน ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ ส่วนนักศึกษาที่มีช่วงคะแนนเฉลี่ยสะสม 1.50-1.76 มีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตที่สูงกว่านักศึกษาในกลุ่มอื่น ๆ 2 ด้านคือ ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ส่วนด้านที่พักอาศัยนักศึกษาที่มีช่วงคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.75-3.24 จะมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ

ปัจจัยด้านคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลให้คุณภาพชีวิตของทางการเรียน และด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจแตกต่างกัน โดยพบว่านักศึกษาที่มีช่วงคะแนนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีคุณภาพชีวิตด้านการเรียนแตกต่างกันคือ ช่วงคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.75-3.24 และ 3.25-4.00 กับนักศึกษาที่มีช่วงคะแนนเฉลี่ยสะสม น้อยกว่า 1.5 1.50-1.79 และ 1.80-1.99 และนักศึกษามีช่วงคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-2.74 กับนักศึกษาที่มีช่วงคะแนนเฉลี่ยสะสม 1.80-1.99 มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ นักศึกษาที่มีช่วงคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.25-4.00 กับนักศึกษาที่มีช่วงคะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 1.50 และ 1.80-1.99 มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

5) ปัจจัยด้านที่พักอาศัย ส่งผลต่อระดับค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในภาพรวมแตกต่างกัน โดยนักศึกษาหอพัก มีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตที่สูงกว่านักศึกษาหอนอก ทั้งหมด 6 ด้านคือ ด้านการเรียน ด้านสุขภาพอนามัย ด้านบริการพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ ส่วนด้านอาหารและโภชนาการ และด้านที่พักอาศัย นักศึกษาหอนอกมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า

ปัจจัยด้านที่พักอาศัยที่ต่างกันส่งผลให้คุณภาพชีวิตด้านการเรียน และด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6) ปัจจัยด้านจำนวนสมาชิกในห้องพัก ส่งผลต่อระดับค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในภาพรวมแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่พักอาศัยมากกว่า 4 คนต่อห้อง จะมีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตที่สูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ 5 ด้านคือ ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านบริการพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจด้านการเรียน ส่วนนักศึกษาที่พักอาศัย 4 คนต่อห้อง จะมีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตที่สูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ 2 ด้านคือ ด้านที่พักอาศัย และด้านจิตใจ

ปัจจัยด้านจำนวนสมาชิกในห้องพักที่ต่างกันส่งผลให้คุณภาพชีวิตแตกต่างกัน โดยด้านบริการพื้นฐาน นักศึกษาที่พัก 1 คนต่อห้อง กับนักศึกษาที่พัก 2-3 คนต่อห้อง จะมีคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน นักศึกษาที่พัก 1 คนต่อห้อง กับนักศึกษาที่พัก 3 คนต่อห้อง มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7) ปัจจัยด้านรายได้ต่อเดือน ส่งผลต่อระดับค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในภาพรวมแตกต่างกัน โดยนักศึกษากลุ่มที่มีรายได้ 8,001-9,000 บาทต่อเดือน จะมีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตที่สูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ 6 ด้านคือ ด้านการเรียน ด้านที่พักอาศัย ด้านบริการพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ ส่วนด้านอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 6,001-7,000 บาทสูงกว่า และด้านสุขภาพอนามัย กลุ่มน้อยกว่า 4,000 สูงกว่า

ปัจจัยด้านรายได้ต่อเดือนของนักศึกษาไม่มีผลต่อความแตกต่างของคุณภาพชีวิตที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

8) ปัจจัยด้านภูมิลาเนา ส่งผลต่อระดับค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในภาพรวมแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีภูมิลาเนาในภาคใต้ จะมีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตที่สูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ 6 ด้าน

คือ ด้านการเรียน ด้านที่พักอาศัย ด้านสุขภาพอนามัย ด้านบริการพื้นฐาน ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ ส่วนด้านอาหารและโภชนาการ กรุงเทพมหานครสูงกว่าภาคอื่น และด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สูงกว่าภาคอื่น

ปัจจัยด้านภูมิลาเนาที่แตกต่างกันส่งผลให้คุณภาพชีวิตแตกต่างกัน โดยด้านอาหารและโภชนาการ นักศึกษาที่มีภูมิลาเนาในภาคกลาง กับกรุงเทพมหานคร จะมีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

9) ปัจจัยด้านศาสนา ส่งผลต่อระดับค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในภาพรวมแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่นับถือศาสนาคริสต์ จะมีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตที่สูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ 4 ด้านคือ ด้านการเรียน ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ ส่วนนักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลาม มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มอื่น 3 ด้านคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านบริการพื้นฐาน และด้านจิตใจ ส่วนศาสนาพุทธ สูงกว่า ด้านที่พักอาศัย

ปัจจัยด้านการนับถือศาสนาของนักศึกษาไม่มีผลต่อความแตกต่างของคุณภาพชีวิตที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

5.2.3 ความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี นักศึกษามีความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) ด้านการเรียน นักศึกษามีความต้องการให้มีการจัดทบทวนรายวิชาอย่างต่อเนื่องและครอบคลุมเนื้อหาทุกรายวิชา เพิ่มสื่อหรือบทเรียนทางอินเทอร์เน็ตให้ครอบคลุมทุกรายวิชา ขยายห้องเรียนและกลุ่มเรียนให้เพียงพอ ปรับปรุงวิธีการสอนให้สนุกนักศึกษาจะได้ไม่หลับในห้องเรียน

2) ด้านอาหารและโภชนาการ นักศึกษามีความต้องการในการพัฒนาสถานที่รับประทานอาหาร เช่น เพิ่มจำนวนโรงอาหารหรือสถานที่นั่งรับประทานอาหาร สภาพแวดล้อมของโรงอาหารในมหาวิทยาลัย คุณภาพของอาหารที่รับประทาน

3) ด้านที่อยู่อาศัย นักศึกษาต้องการในการพัฒนาระบบการซ่อมบำรุงหอพักอย่างสม่ำเสมอและรวดเร็ว การตกแต่งสถานที่รอบ ๆ หอพักให้เป็นที่พักผ่อนและออกกำลังกาย การได้พักอาศัยในที่พักอาศัยอย่างสงบสุข และที่พักอาศัยมีความสะอาด ปราศจากเสียงและกลิ่นรบกวน

4) ด้านสุขภาพอนามัย นักศึกษามีความต้องการในการพัฒนาระบบการตรวจสุขภาพประจำปีให้กับนักศึกษา ต้องการให้มีการจัดรถแมล์วิ่งในเส้นทางหอพัก-ฟาร์ม-ศูนย์แพทย์เพราะศูนย์แพทย์อยู่ห่างจากหอพักมาก และควรให้มีหน่วยแพทย์เคลื่อนที่แนะนำการป้องกันโรคติดต่อต่าง ๆ ให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ และการใช้ยา

5) ด้านการรับบริการพื้นฐาน นักศึกษามีความต้องการในการพัฒนาระบบ Internet ในหอพักให้มีความเร็วและครอบคลุม ให้เพิ่มพื้นที่สวนสาธารณะที่ให้ทุกคนไปใช้ทำกิจกรรมได้ ควรเพิ่มรอบวิ่งรถเมล์ภายในมหาวิทยาลัย ควรเพิ่มลานจอดรถมีหลังคา

6) ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน นักศึกษามีความต้องการในการพัฒนาระบบรักษาความปลอดภัยในมหาวิทยาลัย เพิ่มบุคลากรรักษาความปลอดภัย การเพิ่มเทคโนโลยีการรักษาความปลอดภัย เช่น การติดตั้งกล้องวงจรปิดภายในหอพัก และตามจุดเสี่ยงต่าง ๆ ให้มีการซ่อมแซมประตูหอพักให้ดีและแข็งแรง

7) ด้านจิตใจ นักศึกษามีความต้องการให้พัฒนากิจกรรมกลุ่มในหอให้พบปะกัน มีกิจกรรมนันทนาการคลายเครียดในหอได้ มีการจัดกิจกรรมเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างหอพักนักศึกษา ควรจัดให้มีการสวดมนต์ นั่งสมาธิ ตามโอกาสต่าง ๆ ให้มีมากขึ้น

8) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ นักศึกษามีความต้องการให้พัฒนากิจกรรมด้านความรักสามัคคี ระหว่างนักศึกษาด้วยกัน ให้มีการเพิ่มความรู้ทางสังคมและเศรษฐกิจให้กับนักศึกษามากกว่านี้ ส่งเสริมรณรงค์การประหยัดน้ำ ประหยัดไฟอย่างต่อเนื่อง

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) ควรมีการปรับปรุงระบบการเรียนเสริมทบทวนรายวิชาให้ครอบคลุมและทั่วถึง การเรียนการสอนให้มีความสนุกไม่น่าเบื่อ

2) ควรมีการปรับปรุงโรงอาหารของมหาวิทยาลัย ให้เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา พร้อมทั้งปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมสวยงามน่าใช้

3) หน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบควรเข้ามาควบคุมดูแลและตรวจสอบการจัดจำหน่ายอาหารของร้านอาหารในมหาวิทยาลัยอย่างสม่ำเสมอ ทั้งในด้านสถานที่ ภาชนะที่บรรจุอาหาร และอาหาร ให้สะอาด ถูกสุขลักษณะ มีคุณค่าทางโภชนาการ และมีราคาที่เหมาะสม

4) มหาวิทยาลัยควรมีการพิจารณาสร้างหอพักของมหาวิทยาลัยให้เพียงพอแก่นักศึกษา รวมทั้งการปรับลดจำนวนนักศึกษาที่เข้าพักต่อห้อง 2-3 คน

5) มหาวิทยาลัยควรปรับปรุงด้านระบบรักษาความปลอดภัยโดยการเพิ่มเทคโนโลยีทางด้านความปลอดภัย เช่น เพิ่มกล้องวงจรปิด การเพิ่มพนักงานรักษาความปลอดภัย รวมถึงกิจกรรมรยาท การมีกฎ ระเบียบ และบังคับใช้อย่างเข้มงวด

6) มหาวิทยาลัยควรมีการปรับปรุงขยายบริการตรวจสอบสุขภาพเป็นประจำทุกปี มีการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคต่าง ๆ

7) มหาวิทยาลัยควรเพิ่มสถานที่สำหรับพักผ่อนระหว่างช่วงพักให้นักศึกษาเพิ่มขึ้น พร้อมทั้งปลูกต้นไม้เพื่อเพิ่มความร่มรื่น

8) มหาวิทยาลัยควรปรับปรุงเทคโนโลยีภายในมหาวิทยาลัยให้เพิ่มจุดบริการอินเทอร์เน็ตให้ทั่วถึงและเพิ่มความเร็วของระบบอินเทอร์เน็ต

9) มหาวิทยาลัยควรมีจัดกิจกรรมในหอพักและระหว่างหอพักให้นักศึกษาได้พบปะกัน มีกิจกรรมนันทนาการคลายเครียดในหอพักและระหว่างหอพักได้

10) ควรปรับปรุงกีฬามารยาทของบุคลากรผู้ทำหน้าที่ให้บริการในด้านต่าง ๆ แก่นักศึกษารวมทั้งเพิ่มความเร็วในการให้บริการ ให้บริการแก่นักศึกษาอย่างทั่วถึง เป็นกันเองและเสมอภาค

11) มหาวิทยาลัยควรนำนักศึกษา หรือแนะนำนักศึกษา จัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน โดยใช้วิชาความรู้ในสาขาที่ตนถนัด พัฒนา บริการ และสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน เช่น จัดอบรมเกี่ยวกับการสุขาภิบาลร้านอาหารเพื่อให้ประชาชนที่ประกอบธุรกิจร้านอาหารรอบ ๆ มหาวิทยาลัย จัดกิจกรรมค่ายอาสาต่าง ๆ ร่วมกับชุมชนรอบ ๆ มหาวิทยาลัย

12) มหาวิทยาลัยควรจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้กับนักศึกษาชาย เนื่องจากมีระดับคุณภาพชีวิตที่ต่ำกว่านักศึกษาหญิง

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาปัญหาและความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ในเชิงลึกเพื่อให้รับทราบปัญหาที่แท้จริงและสามารถแก้ปัญหาได้ตรงความต้องการของนักศึกษามากยิ่งขึ้น

2) ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในเชิงลึก โดยศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในกลุ่มของนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักของมหาวิทยาลัยและนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักนอกมหาวิทยาลัย

3) ควรมีการศึกษาถึงสาเหตุที่นักศึกษาที่เคยพักอาศัยในหอพักของมหาวิทยาลัย แล้วลาออกไปอาศัยหอพักนอกมหาวิทยาลัย เพื่อศึกษาสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาลาออกจากหอพักของมหาวิทยาลัย เพื่อการปรับปรุงการให้บริการหอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัยให้ดีขึ้น

4) ควรมีการศึกษาค้นคว้าต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในหอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัย เพื่อทำการปรับปรุงการให้บริการให้ดีขึ้น

5) ควรมีการศึกษานโยบายของที่ปรึกษาหอพักที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในหอพักนักศึกษา

รายการอ้างอิง

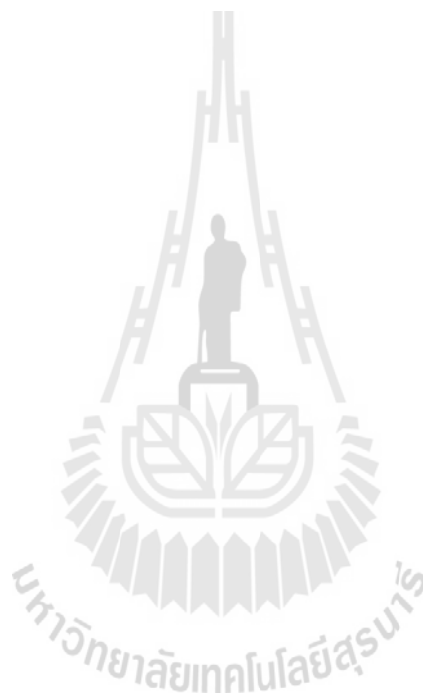
- กาญจนา ปินตาคำ. (2551). **คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ที่อาศัยอยู่ในหอพักเอกชน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ราย.
- กัญจนพร อ่วมสำอางค์. (2547). **การศึกษาคุณภาพชีวิตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกองการศึกษาสงเคราะห์ กรมสามัญศึกษา เขตภาคกลาง**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณรงค์ศักดิ์ ตະละภัก และคนอื่น ๆ. (2535). **ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต**. กรุงเทพฯ: พรศิวกาการพิมพ์.
- ทนงศักดิ์ วันชัย. (2552). **คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ**. รายงานการวิจัย คณะเกษตรศาสตร์บางพระ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ.
- ทวีทอง หงส์วิวัฒน์ และเพ็ญจันทร์ ประดับมุข. (2535). **สิ่งแวดล้อมกับสุขภาพ**. นครปฐม: สำนักงานเลขาธิการข่างานวิจัยพฤติกรรมสุขภาพ.
- เทเวศน์ พิริยะพจน์ และคณะ. (2542). **บทนำคุณภาพชีวิต**. [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www2.swu.ac.th/royal/book6/index.html> อ้างถึงใน **สกุลไทย** ฉบับที่ 2346, 2542: 2.
- ธีรภูมิ เอกะกุล. (2543). **ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. อุบลราชธานี: สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี
- นิศารัตน์ ศิลปะเดช. (2540). **ประชากรกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: พิธีกรรมพิมพ์.
- ประยุทธ สุวรรณโกตา. (2532). **คุณภาพชีวิต**. **วารสารพัฒนาชุมชน**. ปีที่ 28 (ฉบับที่ 1): หน้า 26-29. กรุงเทพฯ: ไทยอนุเคราะห์.
- พัชรภรณ์ คนกล้า. (2547). **คุณภาพชีวิตในโรงเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พวงรัตน์ บุญญานุกรักษ์. (2531). **คุณภาพชีวิตการทำงานของพยาบาลกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอนามัย**. ใน **คณะกรรมการจัดการประชุมพยาบาลแห่งชาติ ประมวลผลการประชุมพยาบาลแห่งชาติ ครั้งที่ 8 เรื่อง การพยาบาลกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต** (หน้า 52). กรุงเทพฯ: บริษัทธรรมสาร จำกัด.
- พัฒนาณ กิตติพราภรณ์. (2531). **นันทนาการและธุรกิจเพื่อคุณภาพชีวิต...ของใคร**. เศรษฐศาสตร์ และบริหารธุรกิจ.

- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. (2552). **การส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์** ฝ่ายกิจการนักศึกษา (อัครา).
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. (2548). **คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.**
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน.** กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- สมชัย วงษ์นายะ. (2547). **คุณภาพชีวิตของนักศึกษาภาคปกติของสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร.** รายงานการวิจัย สำนักวิจัย สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร.
- สีปนนท์ เกตุทัต. (2540). **ระบบการศึกษาช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างไร. ในเอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการ ครั้งที่ 3 (หน้า 12).** กรุงเทพฯ: คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- सानิต ศิริวิศิษฐ์กุล. (2550). **คุณภาพชีวิตของนักศึกษามุสลิมที่ศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.** รายงานการวิจัย สำนักวิจัย วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
- สำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ. (2548). **ความสุขคืออะไร.** [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.hsro.or.th>.
- สุขศรี สงวนสัตย์. (2552). **คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.** รายงานการวิจัย ฝ่ายแนะแนวการศึกษาและอาชีพ กองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สุชิน บัวงาม. (2551). **คุณภาพชีวิตของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา.** รายงานการวิจัย สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี.
- สุพรรณิ ไชยอำพร และสนธิ สมัครการ. (2534). **การพัฒนาเครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตของคนไทย.** รายงานการวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุวัฒน์ มหัตนรินทร์กุล และคณะ. (2540) **เปรียบเทียบแบบวัดคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลก ทุก 100 ตัวชี้วัด และ 26 ตัวชี้วัด.** โรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่.
- สุวัฒน์ มหัตนรินทร์กุล และคณะ. (2545). **เครื่องมือวัดคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลกชุดย่อฉบับภาษาไทย.** โรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่.
- เสาวภา ไชยโชติช่วง (2550). **คุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่พักอาศัยรอบมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.** รายงานวิจัย คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- Best, John W. (1981). **Research in Education.** Englewood Clifff, New jersey : Prentice-Hall, Inc.
- Ferrans, Ce. (1992). **Psychometric assessment of the quality of life index.** Research in Nursing & Health,15 pp. 29-38.

Ferrans, C. & Power, M. (1978). **Psychometric assessment of the quality of life**
American Psychologist. Nursing Research, 31, 138-147.

Lewis, F. (1982). **Experinced Personal Control and Auality of life in Late-stage Cancer**
Patient. Nursing Research. 31, pp.113.

Unesco. (1981). **Quality of life. An Orientation to Population Education**. Bangkok:
Unesco.

ภาคผนวก

--	--	--

แบบสอบถามสำหรับการวิจัย

เรื่อง

คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี กรุณาอ่านแบบสอบถามการวิจัยนี้ให้เข้าใจแล้วพิจารณาว่าข้อความใดตรงกับความเป็นจริง และตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

2. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัวของนักศึกษา

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี 8 ด้าน คือ 1) ด้านการเรียน 2) ด้านอาหารและโภชนาการ 3) ด้านที่พักอาศัย 4) ด้านสุขภาพอนามัย 5) ด้านการบริการพื้นฐาน 6) ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 7) ด้านจิตใจ 8) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ

ตอนที่ 3 ความต้องการพัฒนาคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น

3. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนี้ จะนำไปใช้เพื่อประโยชน์ ทางวิชาการเท่านั้น และไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ต้องการ และเติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัวของนักศึกษา

1. เพศ () 1.1 ชาย () 1.2 หญิง
2. ขณะนี้กำลังศึกษา () 2.1 ชั้นปีที่ 1 () 2.2 ชั้นปีที่ 2
() 2.3 ชั้นปีที่ 3 () 2.4 ตั้งแต่ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป
3. สำนักวิชา () 3.1 สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ () 3.2 สำนักวิชาวิทยาศาสตร์
() 3.3 สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร () 3.4 สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม
() 3.5 สำนักวิชาแพทยศาสตร์ () 3.6 สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์
4. คะแนนเฉลี่ยสะสม GPA. () น้อยกว่า 1.50 () 1.50-1.79 () 1.80-1.99
() 2.00-2.74 () 2.75-3.24 () 3.25-4.00
5. ปัจจุบันอาศัยอยู่ () หอพักสุรนารีเวสต์..... () พักหอพักเอกชนหรือบ้านพักนอกมหาวิทยาลัย
6. จำนวนสมาชิกในห้องพักของท่าน () 1 คน () 2 คน () 3 คน () 4 คน () มากกว่า 4 คน
7. นักศึกษามีรายได้จาก () พ่อแม่หรือผู้ปกครอง.....บาท/เดือน
() ทุนการศึกษา.....บาท/เดือน () จากการทำงานพิเศษ.....บาท/เดือน
8. นักศึกษามีภูมิลำเนาอยู่ในภาค () เหนือ () ตะวันออกเฉียงเหนือ () กลาง
() ตะวันออก () ตะวันตก () ใต้ () กรุงเทพมหานคร
9. ศาสนาที่นักศึกษานับถือ () พุทธ () อิสลาม () คริสต์ () ศาสนาอื่นๆ ระบุ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เลือกตอบเพียงข้อเดียว

ความหมายของระดับความคิดเห็น

ตอบ 5 = เห็นด้วยกับข้อคำถามในระดับมากที่สุด

ตอบ 4 = เห็นด้วยกับข้อคำถามในระดับมาก

ตอบ 3 = เห็นด้วยกับข้อคำถามในระดับปานกลาง

ตอบ 2 = เห็นด้วยกับข้อคำถามในระดับน้อย

ตอบ 1 = เห็นด้วยกับข้อคำถามในระดับน้อยที่สุด

ข้อความ	ระดับความสำคัญ					รหัส
	5	4	3	2	1	
ด้านการเรียน						A
1. ท่านมีความพอใจในผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของท่าน						A1
2. ท่านรู้สึกพอใจกับความรู้ที่ได้รับจากการเรียน						A2
3. สภาพห้องเรียนมีความเหมาะสมในการเรียนรู้						A3
4. อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอด						A4
5. ท่านมีเอกสาร ตำรา และอุปกรณ์ ในการเรียนอย่างเพียงพอ						A5
6. อุปกรณ์การเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยมีความเพียงพอ						A6
7. ท่านได้รับคำแนะนำด้านการเรียนจากอาจารย์ที่ปรึกษา						A7
8. ท่านภูมิใจสาขาวิชาที่ท่านกำลังเรียนในขณะนี้						A8
9. ครอบครัวของท่านสนับสนุนให้ท่านเรียนในสาขาวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน						A9
10. ท่านได้รับความช่วยเหลือในการทำการบ้านจากเพื่อนๆ นักศึกษา						A10
11. ท่านสามารถปรับตัวกับระบบการเรียนการสอนที่เป็นอยู่ในขณะนี้ได้						A11
12. ท่านสามารถช่วยเหลือเพื่อนๆ ในการเรียนได้						A12
13. ที่พักของท่านมีการส่งเสริมด้านการเรียน เช่น การจัดทบทวน การจัดห้องอ่านหนังสือ มีสถานที่ทำงานกลุ่ม เป็นต้น						A13
ด้านอาหารและโภชนาการ						B
14. ท่านรับประทานอาหารเช้าครบ 3 มื้อทุกวัน						B1
15. ท่านดื่มน้ำสะอาดวันละ 8-12 แก้ว						B2
16. ท่านรับประทานข้าวแกงหรือก๋วยเตี๋ยวมากกว่าวันละ 1 มื้อ						B3
17. ท่านรับประทานบะหมี่กึ่งสำเร็จน้อยกว่าวันละ 1 มื้อ						B4
18. ท่านรับประทานผักและผลไม้ มากกว่าวันละ 1 มื้อ						B5

ข้อมูล	ระดับความสำคัญ					รหัส
	5	4	3	2	1	
19. อาหารที่รับประทานเป็นอาหารปรุงสุก						B6
20. อาหารที่รับประทานเป็นอาหารที่สะอาดปลอดภัย						B7
21. ภาชนะที่ใส่อาหาร มีความสะอาด ถูกสุขอนามัย						B8
22. ท่านรับประทานอาหารแต่ละมื้อตรงเวลา						B9
23. ท่านพอใจต่อการจัดบริการน้ำดื่มตามอาคารต่าง ๆ ที่ทางมหาวิทยาลัยจัดให้						B10
ด้านที่พักอาศัยของนักศึกษา						C
24. ขนาดห้องพักอาศัยมีความเหมาะสม						C1
25. ที่พักอาศัยมีความสะอาดเป็นระเบียบและถูกสุขลักษณะ						C2
26. ที่พักมีสภาพแวดล้อมที่ดี ไม่มีมลภาวะ (มลภาวะ เช่น กลิ่นเหม็น น้ำท่วมขัง มีฝุ่นละออง ยุงหรือแมลงรบกวน เป็นต้น)						C3
27. ที่พักปราศจากเสียงดังรบกวนที่ทำให้เกิดความรำคาญ						C4
28. ที่พักมีเครื่องอำนวยความสะดวกที่จำเป็นในการดำรงชีวิต						C5
29. ที่พักอาศัยของท่านมีแสงสว่างที่เพียงพอ						C6
30. ในบริเวณที่พักของท่านมีความร่มรื่น						C7
31. ที่พักมีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจเพียงพอ (เช่น โต๊ะ เก้าอี้สนาม สวนหย่อม ศาลาพักผ่อน เป็นต้น)						C8
ด้านสุขภาพอนามัย						D
32. ท่านมีสุขภาพดี ไม่มีโรคประจำตัว						D1
33. ท่านมีเวลานอนหลับมากกว่า 6 ชั่วโมงต่อวัน						D2
34. ท่านไม่มีปัญหาเกี่ยวกับการนอนหลับ						D3
35. ท่านออกกำลังกายอย่างน้อย 30 นาทีทุกวัน						D4
36. ท่านตรวจสุขภาพร่างกายเป็นประจำทุกปี						D5
37. ท่านได้รับความรู้ในการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันโรคต่าง ๆ จากมหาวิทยาลัย						D6
38. หากท่านป่วยฉุกเฉินท่านได้รับการช่วยเหลือพยาบาลอย่างเหมาะสมจากมหาวิทยาลัย						D7
39. ท่านสามารถดูแลตนเองได้อย่างเหมาะสมเมื่อเจ็บป่วย						D8
40. ท่านสามารถปรับตัวต่อความเครียดได้						D9
41. ท่านพึงพอใจต่อสุขภาพโดยรวมของท่านในขณะนี้						D10

ข้อมูล	ระดับความสำคัญ					รหัส
	5	4	3	2	1	
ด้านการรับบริการพื้นฐาน						E
42. ท่านได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้จากมหาวิทยาลัย (เช่น ห้องสมุด ห้องทบทวน บริการ internet เป็นต้น)						E1
43. ท่านได้รับบริการด้านกายภาพเพื่อส่งเสริมสุขภาพในสถานศึกษา (เช่น สภาพแวดล้อมในบริเวณหอพัก สถานที่ออกกำลังกาย สถานที่ทำกิจกรรม เป็นต้น)						E2
44. ท่านได้รับคำปรึกษาเมื่อมีปัญหาต่างๆ (เช่น ปัญหาด้านการเรียน ปัญหาส่วนตัว ปัญหาด้านทุนการศึกษา เป็นต้น)						E3
45. ท่านได้รับข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่การศึกษา (เช่น ข่าวสารด้านทุนการศึกษา การทหาร การแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ฯลฯ)						E4
46. ท่านได้รับการพัฒนาด้านประสบการณ์ชีวิต (เช่น คุณธรรม จริยธรรม ความเป็นผู้นำ การทำงานเป็นทีม การพัฒนาด้าน EQ ฯลฯ)						E5
47. ที่พักจัดให้มีการจำหน่ายเครื่องอุปโภค บริโภคในราคาที่เหมาะสม						E6
48. ที่พักมีบริการที่เหมาะสม (เช่น พัสตูไปรษณีย์ การรับแจ้งซ่อม น้ำดื่ม บริการซักรีด เครื่องซักผ้าหยอดเหรียญ เครื่องเติมเงิน เป็นต้น)						E7
49. การเดินทางจากที่พักไปที่เรียนมีการบริการรักษาความปลอดภัยอย่างเหมาะสม (เช่น การอำนวยความสะดวก การตรวจค้นบุคคลต้องสงสัย ฯลฯ)						E8
ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน						F
50. ที่พักนักศึกษาอยู่ห่างจากแหล่งมั่วสุม อบายมุข หรือสิ่งผิดกฎหมายต่างๆ						F1
51. ท่านไม่มีความกังวลต่อเหตุร้ายที่จะเกิดขึ้นกับท่านจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย						F2
52. ท่านไม่มีความกังวลต่อเหตุร้ายที่จะเกิดขึ้นกับท่านจากบุคคลภายในมหาวิทยาลัย						F3
53. ท่านไม่มีความกังวลต่อเหตุร้ายที่จะเกิดขึ้นกับท่านจากการเดินทางระหว่างที่พักกับที่เรียน						F4
54. ท่านไม่มีความกังวลต่อการสูญเสียบ หรือสูญหาย ของทรัพย์สินของท่านในที่พัก						F5
55. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันตัวจากภัยสังคม						F6
56. ที่พักของท่านมีระบบการรักษาความปลอดภัยอย่างดี						F7

ข้อมูล	ระดับความสำคัญ					รหัส
	5	4	3	2	1	
ด้านจิตใจ						G1
57. อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการให้เวลานักศึกษาเข้าพบขอคำปรึกษาได้โดยสะดวก						G2
58. บุคลากรของมหาวิทยาลัยมีความใกล้ชิดผูกพัน ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลท่าน						G3
59. เพื่อนในที่พักมีความใกล้ชิดผูกพัน ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลท่าน						G4
60. นักศึกษาได้ให้ความช่วยเหลือเพื่อนในที่พักหากได้รับการร้องขอ						G5
61. ที่พักจัดให้มีสถานที่หรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับศาสนา						G6
62. ท่านมีโอกาสได้ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาเมื่อใช้ชีวิตอยู่ในมหาวิทยาลัย						G7
63. ที่พักของท่านมีการส่งเสริมด้านคุณธรรมจริยธรรม						G8
64. นักศึกษารู้สึกว่ามีความสุขในการเรียนและการใช้ชีวิตในที่พักปัจจุบันของท่าน						G9
65. บุคคลในครอบครัวรักและให้กำลังใจท่านอยู่เสมอ						G10
66. ท่านรู้สึกเหงาเมื่ออยู่ในมหาวิทยาลัยหรือที่พัก						G11
67. ท่านมีความเป็นส่วนตัวในการใช้ชีวิตประจำวัน						G12
68. ท่านพอใจในรูปร่างหน้าตาของท่าน						G13
69. ท่านพอใจบุคลิกภาพของท่าน						G14
70. ท่านได้รับข้อเสนอแนะและกำลังใจจากอาจารย์ผู้สอน						G15
71. ท่านได้รับข้อเสนอแนะและกำลังใจจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ						G16
ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ						H
72. ที่พักมีกิจกรรมที่จัดขึ้นทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับเพื่อนนักศึกษาดีขึ้น						H1
73. ท่านพอใจและยอมรับกฎเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยที่ตั้งไว้						H2
74. ท่านได้รับประโยชน์จากกิจกรรมนักศึกษาที่ทางมหาวิทยาลัยจัดให้						H3
75. นักศึกษาสามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อน ๆ ในที่พักเดียวกันได้ดี						H4
76. ท่านได้เข้าร่วมกิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้นเป็นประจำ						H5
77. ท่านมีส่วนร่วมในการคัดเลือกผู้นำนักศึกษา						H6

ข้อมูล	ระดับความสำคัญ					รหัส
	5	4	3	2	1	
78. ท่านพึงพอใจต่อการเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย						H7
79. ท่านได้รับประโยชน์จากทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัย						H8
80. ท่านได้รับเงินในการดำรงชีพอย่างเพียงพอ						H9

ตอนที่ 3 ความต้องการพัฒนาคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น

ท่านมีความต้องการที่จะให้ทางมหาวิทยาลัยฯ ดำเนินการอย่างไรบ้าง ในการที่จะช่วยยกระดับความเป็นอยู่ และพัฒนาระดับคุณภาพชีวิตของท่านให้ดีขึ้น

1. ด้านการเรียน
-
2. ด้านอาหารและโภชนาการ
-
3. ด้านที่พักอาศัย
-
4. ด้านสุขภาพอนามัย.....
-
5. ด้านการบริการพื้นฐาน
-
6. ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน.....
-
7. ด้านจิตใจ.....
-
8. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ.....
-

***** ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม *****

กฤตธีช อันซีน
หัวหน้าโครงการวิจัย

ประวัติผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการ:

นายกฤตธัช อันซีน

ระดับการศึกษา:

เกษตรศาสตรมหาบัณฑิต (ส่งเสริมการเกษตร)

ประสบการณ์ในการทำงาน/การวิจัย:

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี 18 ปี ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป (ที่ปรึกษาหอพัก)
ส่วนกิจการนักศึกษา

ผลงานวิจัยที่พิมพ์ออกเผยแพร่:

1. แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรที่ยั่งยืน อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา (วิทยานิพนธ์. 2550)
2. การศึกษาศักยภาพกรรมการหอพัก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี หัวหน้าโครงการ (วิจัยสถาบัน. 2554)

สถานที่ติดต่อ:

งานบริการและพัฒนานักศึกษาหอพัก
ส่วนกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
โทรศัพท์ 0-4422-5129 มือถือ 0-8802-4246-1
Email : krittatach@sut.ac.th